

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2026

Núm. 99

Presidència del Sr. Gabriel Le Senne Presedo

Sessió celebrada dia 10 de febrer de 2026

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 619/26**, presentada per la diputada Sra. Verónica Llufríu i Vidal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a àrees de prevenció de riscos. . . . . [5917](#)
  - 2) **RGE núm. 620/26**, presentada pel diputat Sr. Omar Lamin i Abeidi, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regularització de persones immigrades. . . . . [5918](#)
  - 3) **RGE núm. 1382/26**, presentada en substitució de la RGE núm. 622/26, per la diputada Sra. Carol Marquès i Portella, formulada pel diputat Sr. Carles Bona i Casas, ambdós del Grup Parlamentari Socialista, relativa a urgències de Son Espases. . . . . [5920](#)
  - 4) **RGE núm. 633/26**, presentada per la diputada Sra. Joana Gomila i Lluch, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a nova targeta única. . . . . [5921](#)
  - 5) **RGE núm. 617/26**, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a tancament de negocis emblemàtics. . . . . [5922](#)
-
-

- 6) RGE núm. 618/26**, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a plans de retorn dels MENA. 5924
- 7) RGE núm. 1381/26**, presentada en substitució de la RGE núm. 623/26, pel diputat Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno, formulada pel diputat Sr. Ares Fernández i Lombardo, ambdós del Grup Parlamentari Socialista, relativa a limitació de cotxes de lloguer a Mallorca. 5925
- 8) RGE núm. 624/26**, presentada per la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques de conciliació. 5926
- 9) RGE núm. 625/26**, presentada per la diputada Sra. Patricia Gómez i Picard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a noves ambulàncies. 5928
- 10) RGE núm. 626/26**, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pujada de preus de l'habitatge. 5930
- 11) RGE núm. 627/26**, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pujada de l'ITS. 5932
- 12) RGE núm. 628/26**, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a zona única. 5933
- 13) RGE núm. 629/26**, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a concertació amb Airbnb. 5935
- 14) RGE núm. 635/26**, presentada pel diputat Sr. Ferran Rosa i Gaspar, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a desembossar Mallorca. 5936
- 15) RGE núm. 1394/26**, presentada en substitució de la RGE núm. 621/26, pel diputat Sr. José María García i García, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a regularització de persones migrants. 5938
- 16) RGE núm. 1376/26**, presentada en substitució de la RGE núm. RGE núm. 634/26, el diputat Sr. Lluís Enric Apesteugia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a saturació turística. 5939
- 17) RGE núm. 616/26**, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a demanda d'habitatge a Balears. 5941
- 18) RGE núm. 630/26**, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a drets de les persones. 5942
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 138/24**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a política general en matèria de salut del Govern de les Illes Balears. 5944
- III. COMPAREIXENÇA del conseller competent** del Govern de les Illes Balears per tal d'informar sobre el compliment del punt 32 de les resolucions derivades del Debat general sobre l'acció política i de govern de 2025 (escrit RGE núm. 338/26, del Grup Parlamentari Socialista). 5949
- IV. COMPAREIXENÇA urgent del vicepresident primer i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació**, per informar sobre la posició del Govern respecte de la proposta de reforma del sistema de finançament autonòmic (escrit RGE núm. 311/26, del Govern de les Illes Balears). 5954
- V. Debat i votació de l'ESMENA A LA TOTALITAT AMB TEXT ALTERNATIU RGE núm. 20029/25**, dels Grups Parlamentaris Socialista, MÉS per Mallorca i Mixt, presentada a la Proposició de llei RGE núm. 13405/25, de derogació de la Llei 2/2018, de 13 d'abril, de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears. 5977

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia. Buenos días a todos. Vamos a comenzar, por favor.

I.1) Pregunta RGE núm. 619/26, presentada per la diputada Sra. Verónica Llufríu i Vidal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a àrees de prevenció de riscos.

Empezamos por las preguntas de respuesta oral y la primera es la RGE núm. 619/26, que formula Verónica Llufríu, del Grupo Socialista. *Té la paraula.*

LA SRA. LLUFRIU I VIDAL:

Gràcies, president. Bon dia, senyores i senyors diputats. *Buenos días, Sr. Mateo.* A les Illes Balears, les àrees de prevenció de riscos no només ho són per a les zones potencialment inundables, també ho són les zones de risc d'incendis, de despreniments, d'erosió i contaminació d'aqüífers.

Sr. Mateo, a vostè, com a responsable de la Conselleria de Territori del Govern de les Illes Balears, li sembla correcte permetre construir i legalitzar construccions en aquestes àrees de prevenció de riscos?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Muy buenos días a todos, señoras y señores diputados. Sra Llufríu, lo que me parece correcto y, desde luego, más que deseable es que estas cuestiones sean tratadas siempre desde la máxima responsabilidad, y esto es lo que está haciendo desde el principio este gobierno.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Llufríu, té la paraula.

LA SRA. LLUFRIU I VIDAL:

Gràcies. Sr. Mateo, van aprovar l'any passat un decret que permetia regularitzar edificacions en rústic, a qualsevol àrea, fins i tot a inundables...

(Alguns aplaudiments)

... a qualsevol tipus de riscos. Van haver de ser les esmenes de tota la banda de l'oposició, de l'esquerra, que els van obligar i la desgraciada DANA que va ocórrer just abans -a València-, just abans que tenguessin el seu decret, que la pressió mediàtica els va obligar a vostès a introduir algunes qüestions particulars. I justament ara fa tres mesos, el partit de la Sra. Prohens, juntament amb els seus companys de VOX, tots vosaltres negacionistes del canvi climàtic, vàreu votar en contra de la proposició de llei per protegir...

(Alguns aplaudiments)

... encara més la seguretat de les persones, en totes aquestes àrees de prevenció de riscos, no només inundacions, també esllavissades, despreniments o incendis. Vostès s'hi varen oposar.

Perquè quan parlem que el seu govern permet construir en aquestes àrees, no ens referim només a habitatges. Hem de tenir present que també poden ser escoles, hospitals, residències... Tan poc els preocupa la seguretat d'aquestes persones...

(Alguns aplaudiments)

... que es puguin trobar de sobte afectades per unes catàstrofes que no avisen? Els preocupa molt més aprovar decrets que permeten que els grans promotors edificant en rústic, no?

Tenim que en els darrers dos anys a les Illes Balears hem tingut episodis de desastres naturals històrics. En dos anys. Només l'agost del 2024, a Menorca, la DANA va deixar rècords històrics de pluges. L'octubre de l'any passat a Mallorca i a Eivissa, la DANA, també va deixar altra vegada rècords històrics de pluges, amb nombrosos afectats i zones inundades. Però, com li he dit, aquests riscos, al nostre territori, no només són inundacions, són incendis que es poden descontrolar fàcilment els mesos de calor i, com per desgràcia hem vist en els darrers dies a Menorca, terrenys que poden col·lapsar sense avisar i caure damunt habitatges on hi viu gent.

Els interessos especulatiu mai no haurien d'estar per davant de la seguretat de les persones, i aquest govern del PP passarà a la història precisament per fer-ho.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sra. Llufríu, como bien sabe, estas zonas son una figura de ordenación territorial definida y regulada, precisamente eso, para identificar zonas con riesgos naturales, como muy bien ha dicho: inundaciones, incendios, deslizamientos o erosión, y para establecer, precisamente por ello, limitaciones y condiciones específicas en cuanto a usos,

construcciones, actividades... No hay ningún problema y estamos todos de acuerdo en eso.

Como ya hemos explicado en otras ocasiones, en todos ellos la postura del Govern es clara y responsable y teniendo en cuenta que para cada caso se deben exigir y se deben obtener los distintos informes de los organismos que proceda, de las administraciones hidráulicas, ambientales o territoriales. Y en este caso -insisto- no tenemos ninguna duda.

Respecto a las zonas inundables, existe un decreto de zonas inundables, aprobado por consenso con todos los partidos, incluida la izquierda, con apoyo del PSIB, y en el marco normativo vigente ya no hay prevista ninguna modificación del mismo, un decreto que, como bien sabe, establece las condiciones a cumplir en ámbitos susceptibles de inundación y refuerza las medidas de protección y prohíbe la construcción de nuevas viviendas y equipamientos en zonas de flujo preferente y limita los usos permitidos en el resto de zonas.

En cuanto al resto de zonas de riesgo, con la Ley 4/2025 y el marco legal actual, no se autorizan nuevas viviendas en estas zonas ni tampoco en suelo rústico. La nueva ley no autoriza en sí misma ninguna construcción de vivienda unifamiliar en rústico, sino que vuelve a la normativa que había estado vigente durante veinte años con el PP y también con el pacto.

¿Y respecto a las zonas de incendio? Pues la prohibición incluida en el Decreto Ley 9/2020 del *pacte* es otro ejemplo de políticas intervencionistas. ¿O es que acaso no hay riesgo si las viviendas están en una explotación agropecuaria, como marcaba ese decreto ley?

Pero vayamos a datos reales y se los digo, Sra. Llufríu. Mire, entre 2015 y 2023, hablando de quién deja construir y quién no, 409 informes favorables a construcción de nuevas viviendas en áreas de prevención de riesgo, 566 informes favorables...

(Remor de veus)

... a reformas y legalizaciones en viviendas ya existentes, 1.372 informes favorables a otro tipo de construcciones e informes. En definitiva, Sra. Llufríu, hablando de construcciones, en total 2.347 informes favorables a construir en áreas de prevención de riesgos.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.2) Pregunta RGE núm. 620/26, presentada pel diputat Sr. Omar Lamin i Abeidi, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regularització de persones immigrants.

Pasamos a la segunda pregunta, la RGE núm 620/26, que formula Omar Lamin, del Grupo Socialista. *Té la paraula.*

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Gràcies, president. Bon dia, consellera. La regularització extraordinària és un reconeixement de la dignitat humana. És un acte de salut democràtica. És una oportunitat per al bé comú. I no ho dic jo, ho diu Monsenyor Luis Argüelles, president de la Conferència Episcopal, i Monsenyor Taltavull, bisbe de Mallorca...

(Alguns aplaudiments)

... vostè subscriu aquestes paraules, Sra. Consellera? Perquè parlam de persones que ja són aquí, que són veïnats i veïnades, que treballen en condicions absolutament precàries i que ara podrien cotitzar, ordenar la seva situació i construir un projecte de vida. Per això li deman, cooperarà el Govern de Marga Prohens amb aquesta regularització?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies. Bon dia, Sr. President, i bon dia, Sr. Lamin. Costa d'entendre que demani a aquest govern si col·laborarà amb una regularització massiva, decidida unilateralment, com sempre, sense consens, sense planificació i sense tenir en compte la realitat de les Illes Balears. Resulta xocant que demanin, vostès, suport al Govern de les Illes Balears quan el PSIB, el delegat del Govern i la Sra. Armengol no ens ha mostrat cap lleialtat institucional davant la crisi migratòria que vivim.

Fa mesos que demanam col·laboració, recursos i que l'Estat assumeixi, com aquesta, les seves competències en matèria migratòria. I no ho han fet. Només demanen coordinació, lleialtat institucional i polítiques efectives i demanam que deixin de donar l'esquena als ciutadans de les Illes Balears que patim de manera directa les conseqüències d'una nul·la gestió migratòria.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lamin, té la paraula.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Sra. Consellera, amnèsia, perquè vostès, ara, que volen fer veure que no se'n recorden, però li he de dir que la seva pròpia història els delata...

(Alguns aplaudiments)

... fou el mateix PP, que en tres ocasions, amb Aznar, va fer regularitzacions extraordinàries de persones migrants i ningú, ningú no va parlar mai ni d'efecte crida ni es varen baixar mai els sous. I ara, què ha canviat? Jo li ho diré, Sra. Consellera, el seu seguidisme, la seva obsessió per competir amb VOX, per veure qui és més ultra.

Miri, Sra. Consellera, aquesta mesura ve per donar drets i posar ordre, sí, i per treure les persones de la precarietat i reconèixer el seu dret a tenir drets. I el seu govern sí que pot fer coses, exercir les seves competències, com, per exemple, reforçar serveis, impulsar informes d'arrelament, política lingüística... En definitiva, polítiques d'acollida.

Per cert, com va el seu pla d'integració? Perquè fa anys que en parlam, però no n'hem vist res...

(Alguns aplaudiments)

... ni en faran res, tampoc.

Miri, a la Sra. Prohens, com sempre, aquest tema no li interessen, i (...) no és per aquí, i jo li he de dir que front el negacionisme de la Sra. Prohens, aquesta regularització ha estat celebrada per tothom, excepte per vostès i VOX. Hi dona suport la societat civil, els sindicats, la patronal, l'església i, mentrestant, el PP continua atrinxerat en la seva cova ideològica, aquella que li permet estar escorat amb l'extrema dreta. Sols, aïllats, desconectats d'allò que vol la ciutadania. I és que, davant la seva inacció i els pals a les rodes, nosaltres seguirem on hem estat sempre: al costat de la gent.

I ho vàrem fer fa uns dies, reunint-nos amb més de 50 representants d'entitats...

(Alguns aplaudiments)

..., on seguirem fent feina en favor de l'acollida i de la integració de les persones migrades.

I jo li he de demanar, Sra. Prohens, que no hi és, i el PP, quin problema teniu a regularitzar 10.000 persones que ja són aquí, que treballen, que aporten i que només volen cotitzar, tenir papers i viure amb dignitat, seguir fent créixer el progrés...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

..., l'estat del benestar d'aquesta terra? Quin problema té vostè amb les persones migrades, venguin d'on venguin? O és que el PP prefereix tenir-les en condicions precàries i explotades?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lamin..., s'ha acabat el temps.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Bon dia. Gràcies, Sr. President. No sé si es fa la pregunta a vostè perquè vol tenir els migrants sense regularitzar quan no troben cita a Estrangeria i quan tenen un col·lapse de tot el sistema...

(Alguns aplaudiments)

..., Sr. Lamin, que això és tenir molta barra, eh? Disculpi, si fa tres anys..., a més, compara vostè els que fa tres anys que són aquí amb els que han arribat fa cinc mesos.

Bé, Sr. Lamin, de les polítiques d'integració, per cert, digui'm a quin calaix és el Pla d'integració que vostès deixaren, perquè jo encara no l'he trobat. Durant vuit anys no l'he trobat. Digui'm on és perquè ni he vist cap tipus d'acció...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... ni sé a quin calaix és. Digui-m'ho després, agafarem la clau i l'obrirem perquè deu estar tancat.

El Govern de Marga Prohens no està en contra dels drets de les persones migrants, més bé el contrari, agraïm a tots els que aporten i han aportat i han fet d'aquestes illes les Illes que avui en dia tenim, però sí d'una regularització massiva, improvisada, sense planificació, sense recursos i sense consens i, a més, no condicionada a uns certs requisits que creim que són imprescindibles. El seu discurs és incoherent, el matí parlen d'humanitat i el capvespre, la Sra. Armengol (...) a un país, com Azerbaidjan, que vulnera tots els drets humans.

(Alguns aplaudiments)

Ara diuen que els preocupen els migrants que viuen aquí, però -com li deia abans- no han resolt en cap moment el col·lapse que pateix Estrangeria. I avui, un altre titular, que resulta que les bases de dades tampoc no funcionen.

Per tant, posin-se vostès les piles i el que s'ha de tornar a evitar és arribar a una regularització massiva, perquè crec que això atempta contra el dret de tots els migrants. Amb aquesta regularització...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... col·lapsaran més el sistema, també la metodologia està sent criticada per les entitats. Vostès només posen damunt la taula allò que els convé...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... no el que realment és fum, fum, fum, amb què acabarà aquesta regularització.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estarellas, s'ha acabat el temps.

(Alguns aplaudiments)

Muchas gracias.

I.3) Pregunta RGE núm. 1382/26, presentada en substitució de la RGE núm. 622/26, per la diputada Sra. Carol Marquès i Portella, formulada pel diputat Sr. Carles Bona i Casas, ambdós del Grup Parlamentari Socialista, relativa a urgències de Son Espases.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 1382/26, que formula Carles Bona, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. Le Senne. Sra. García, 21 de juliol: "SIMEBAL adverteix de la situació crítica de les urgències". 9 d'octubre: "les urgències i els ingressos a planta col·lapsats a Son Espases". 17 de desembre: "alerten de la greu situació a les urgències de Son Espases". 10 de gener: "SATSE denuncia el col·lapse d'urgències a Son Espases i el fracàs del Pla de contingència". 13 de gener: "les urgències de Son Espases segueixen col·lapsades. Hi ha pacients que fa sis dies que esperen un llit per ser ingressats. 55 pacients pendents d'ingrés". I aquesta setmana passada, 5 de febrer, arriba el sùmmum: "alerten d'un nou col·lapse a les urgències de Son Espases per manca de llits. 70 pacients a urgències esperant passar a planta".

L'any 2012, amb el Govern Bauzá, n'hi va arribar a haver 50 de pacients i SATSE, el principal sindicat d'infermeria, es va plantejar presentar una demanda penal contra la direcció del centre. Ara són 70, Sra. García, 70 ...

(Alguns aplaudiments)

I les ambulàncies ja no anaven a Son Espases, eren derivades a Son Llätzer. Sra. García, tot això és molt seriós. Com explica que les urgències de Son Espases, l'hospital de referència hagin hagut de penjar el cartell de tancat?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sr. Bona, no sé si esta pregunta es por desconocimiento de cómo funcionan los sistemas de urgencia y el sistema sanitario o por pura maldad. Puede ser que sea ambas cosas, no lo sé. Pero se lo voy a explicar de una manera muy sencilla. Un hospital no es un hotel y un hospital nunca cierra. Trabaja 365 días al año, 24 horas al día.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Se atiende a todos los pacientes que llegan por la puerta de urgencia. Da igual la hora, da igual el día y da igual la afluencia. Se atiende a todo el que llega a la puerta. Es un insulto que diga eso.

Sabrà que, además, el SAMU061 es el responsable de coordinar los flujos de los servicios atendidos con una serie de indicadores, entre los que cuentan la ocupación, la patología del paciente o la proximidad. Y todo esto está recogido en un protocolo que hicieron ustedes. Pregúntele a la Sra. Gómez, que de eso sabe mucho. Nosotros lo único que hemos hecho ha sido adaptarlo. Se trabaja en red y de forma colaborativa con el objetivo de garantizar la mejor asistencia en todo momento.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bona, té la paraula.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. Le Senne. Sra. García, com pot negar la realitat? Dijous de la setmana passada les ambulàncies eren derivades a Son Llätzer.

(Alguns aplaudiments)

Ja que parla vostè que un hospital no és un hotel, sap què li passa, Sra. García?, que a vostè se li ha encomanat la manera de fer de la Sra. Prohens. Que va batent rècords de massificació turística? No pensa fer res. Que ara es vénen batent rècords a les urgències de Son Espases? Vostè tampoc no pensa fer res.

(Alguns aplaudiments)

Vostè sap què vol dir que Son Espases sigui un hospital de referència? Què hauria passat si hi ha una desgràcia de cop i volta i les urgències són necessàries? Vostè es fa la remota idea de com d'irresponsable ha estat tancar les urgències?...

(Alguns aplaudiments)

... vostè és capaç de dir si això havia passat mai? Perquè els professionals no ho recorden. És una gestió, la seva, absolutament irresponsable. Fa temps que li vénen advertint que la seva estratègia és profundament equivocada. Està intentant davallar les llistes d'espera a base de deixar urgències sense llits. I sap què ha aconseguit? No només ha aconseguit que segueixin augmentat les llistes d'espera, també ha aconseguit rebentar de forma pràcticament permanent les urgències. La saturació a les urgències fa mesos que es crònica, però la situació d'aquesta setmana és absolutament inaudita.

I per això li demanam clarament, Sra. García, assumirà alguna responsabilitat política i aplicarà mesures estructurals reals o continuaran mirant cap una altra banda mentre el sistema col·lapsa?

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, ahora lo afirmo, es suma de desconocimiento y maldad y, además, lo que usted habla es un insulto para los profesionales. Para analizar los servicios de urgencia hay que tener en cuenta, en primer lugar, el crecimiento de la demanda. Desde que iniciamos la legislatura hay 40.000 tarjetas sanitarias más, más personas para recibir asistencia. En segundo lugar, el envejecimiento de la población y, por supuesto, los pacientes crónicos que necesitan cuidados más prolongados. Y, en tercer lugar, las expectativas crecientes de recibir una respuesta inmediata por parte del sistema sanitario. Pero también es necesario analizar ingresos y altas, y las altas, cuando tenemos pacientes que necesitan cuidados prolongados, se prolongan. Fruto de esto, en ocasiones, los servicios de urgencia deben dar respuesta a incrementos súbitos de presión. Y eso es lo que precisamente ha pasado en estos últimos días.

Pero le voy a decir una cosa, consciente, el Gobierno de Marga Prohens ha hecho una apuesta firme y decidida por los hospitales de atención intermedia. A finales de año se finalizarán las obras del hospital de Son Dureta. Sí, ese al que la hemeroteca se refería como el día de la marmota, después de la octava presentación de Armengol desde el año 2018. En las próximas semanas se empezarán también las futuras obras del hospital de Felanitx, próximamente Verge del Toro y además, como ya sabe, Ca Na Majora es una realidad.

Mire, Sr. Bona, los discursos vacíos no dan solución ni a los ciudadanos ni a los profesionales, así que soluciones con planificación, gestión e inversión.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 633/26, presentada per la diputada Sra. Joana Gomila i Lluch, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a nova targeta única.

Passam a la pregunta RGE núm. 633/26, que formula Joana Gomila, del Grup Mixt. Té la paraula.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, president. Bon dia, Sr. Conseller. La nova targeta única, sense cap dubte, facilita el transport a la gent que viu a Mallorca, i és una bona notícia. Però també implica que la targeta ciutadana de Palma deixarà de ser vàlida com a títol de transport a finals del mes de març, o sigui, d'aquí un mes i mig.

Sr. Mateo, els menorquins i les menorquines estan preocupats perquè veim que a partir del mes d'abril haurem de pagar per poder emprar els busos de Palma. Amb la nova targeta única el Govern no ha pensat en els menorquins i les menorquines, com sí ho ha fet en els mallorquins i les mallorquines.

Sr. Mateo, els menorquins i les menorquines d'aquí un mes i mig haurem de tornar a pagar l'autobús per anar a l'aeroport. Haurem de tornar a pagar l'autobús per anar a la Universitat. Haurem de tornar a pagar l'autobús quan ens haguem de desplaçar a Palma per fer diferents accions que ens obliguen a desplaçar-nos aquí perquè no tenim els serveis a Menorca. Els residents a Menorca quedarem sense la targeta ciutadana i els estudiants menorquins que estudien aquí a Mallorca, les persones malaltes i els seus acompanyants que s'han de desplaçar per rebre assistència mèdica, els menorquins i les menorquines que han de venir a Mallorca per poder fer diferents tràmits o per motiu de treball haurem de pagar l'autobús a partir del mes d'abril en un moment en què el transport és gratuït.

Sr. Mateo, li faré una primera proposta, mentre cerquen quina és la solució definitiva perquè els menorquins i les menorquines no haguem de pagar, que seria que allargàs el termini de la targeta única, de la targeta -perdó- ciutadana, que no fos només fins a finals de març sinó que ho allargàs fins que solucionàs el problema perquè els menorquins i les menorquines puguem utilitzar l'autobús com fins ara, amb les bonificacions corresponents o actualment, que l'estam pagant de manera gratuïta.

Miri, gràcies a MÉS per Menorca hem tingut accés els menorquins i les menorquines a la bonificació del transport públic i ara, en aquest moment, a la gratuïtat, i torna a ser MÉS

per Menorca qui exigeix al Govern que pensi en els menorquins i les menorquines, que cerqui la solució perquè els menorquins i les menorquines puguem utilitzar el bus per anar a l'aeroport, per anar a la Universitat i per desplaçar-nos a Palma, ara, en aquest moment, de manera gratuïta o, en el seu cas, amb la bonificació.

I és per açò, Sr. Mateo, que li demanam: com garantirà que els menorquins i les menorquines puguem beneficiar-nos de la nova targeta única més enllà del mes de març? Crec que és una obligació que té el Govern amb els menorquins i les menorquines.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Muchas gracias, Sra. Gomila, por su pregunta. Efectivamente, con la desaparición de la tarjeta ciudadana como título de transporte, estamos trabajando, y no hemos dejado de hacerlo, para que los ciudadanos de Menorca y también del resto de todas nuestras islas puedan seguir contando con este servicio y beneficiarse de la nueva tarjeta única.

Aprovecho de todos modos también para recordarle que, hablando de gratuidad, a la que ha hecho mención, una gratuidad valorada en 2025 por cerca de 150 millones, quién paga la gratuidad es este gobierno, el Consell de Eivissa, el Consell de Menorca y el Ayuntamiento de Palma, y no el Estado ...

(Alguns aplaudiments)

...que únicamente aporta una pequeña parte de ese concepto en 63 millones de euros.

Pero, como digo, Sra. Gomila, este gobierno, algo que nos importa en este momento, puede garantizar que los residentes de Menorca, de Ibiza y de Formentera podrán beneficiarse de la tarjeta única.

A la espera de concretar la fecha, los usuarios podrán solicitar de manera presencial en cada isla su tarjeta única, una acción que hacemos en colaboración con los consejos insulares, a quienes desde aquí quiero agradecer su predisposición y su participación. Los usuarios interesados, además, también la podrán solicitar en todos los puntos habilitados en Palma y también se podrá solicitar de forma telemática.

Lo que queremos, Sra. Gomila, es que esta transición de la tarjeta ciudadana a la tarjeta única sea lo más cómoda posible para todos los ciudadanos de nuestras islas.

Y quiero recordar en este punto que la tarjeta ciudadana de Palma continúa vigente como título de transporte -como muy bien ha señalado- en los autobuses de la EMT hasta el 31 de marzo.

Y en cuanto a números, de momento, desde el lanzamiento de esta tarjeta, que fue en octubre del año pasado, se han emitido más de 70.000 tarjetas, de las cuales 51.000 corresponden a nuevas emisiones.

También hemos reforzado el servicio de emisión de dichas tarjetas en la Estación Intermodal de Palma para duplicar así el número de citas previas y poder ir más rápido a la hora de crear este nuevo título de transporte. Y le aseguro que no es una labor nada sencilla, ni desde el punto de vista logístico ni tampoco desde el punto de vista técnico.

Y, como le comentaba, además de trabajar en esto, el Consorcio de Transportes de Mallorca está trabajando de manera coordinada con el Ayuntamiento de Palma y los distintos consejos insulares para que este paso de la tarjeta ciudadana a la tarjeta única sea lo más sencillo y rápido posible para los ciudadanos, tanto de Menorca, de Ibiza como de Formentera, y para que pueda ser una realidad en este primer trimestre de 2026.

En definitiva, Sra. Gomila, seguimos trabajando por un transporte público de calidad para todos los ciudadanos residentes y, sí, pensando en todos, en los de Mallorca, Menorca, Ibiza y Formentera.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.5) Pregunta RGE núm. 617/26, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a tancament de negocis emblemàtics.

Pasamos a la pregunta RGE 617/26, que formula Sergio Rodríguez, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Sáenz de San Pedro, ¿existe preocupación en la conselleria por el aumento del cierre de negocios emblemáticos?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, AUTÒNOMS I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, presidente. Sr. Rodríguez, pues claro, claro que hay preocupación por el cierre de los negocios emblemáticos, porque precisamente los negocios emblemáticos son los que

transmiten una identidad local, crean un empleo estable en los barrios y en las zonas donde se ubican, y también crean unos datos de fuerte arraigo social, porque cuando cierra un negocio local se cierra parte de la entidad, parte de la historia que llevamos todos.

Pero sí le quiero hacer mención que, precisamente, los negocios emblemáticos son todos autónomos, la gran mayoría de los negocios emblemáticos, los pequeños negocios son todos autónomos y ahí nosotros estamos actuando con medidas concretas; lo que no ayuda -se lo aseguro, Sr. Rodríguez- es ese ruido y esa presión constante que el Gobierno de Pedro Sánchez cada día aprieta a los autónomos, y a las PYME.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Pues no podemos estar más de acuerdo porque, realmente, cada vez que se cierra uno de estos negocios emblemáticos que acaba convertido, pues, como Casa Roca, en un hotel, otros en cadenas de estas globalistas y alguno en un kebab, estamos cercenando parte de nuestra identidad, porque nuestra identidad como pueblo no se basa, como algunos creen, solamente en el tema del idioma, el otro día oíamos al portavoz y vicepresidente del Gobierno, el Sr. Costa, diciendo que esta regularización, bueno, estaba mal, pero si aprendían catalán, pues no.

No se trata solamente de hablar catalán, porque que el horno de la esquina de toda la vida pase a ser un kebab que ponga: "Kebab Mohamed, *el millor kebab del món*", esto no soluciona la suplantación cultural,...

(Remor de veus)

...de la misma manera que no lo hace cuando es sustituido por una gran cadena multinacional...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

...porque con estos acuerdos... que ustedes firman en Europa, con von der Leyen a la cabeza, como el acuerdo de Mercosur o, por ejemplo, el último que han firmado de acuerdo de comercio con la India, acabaremos, visto lo visto, comiendo ensaimadas envasadas en una panificadora de Bombay o tendremos que importar... las "panadas" hechas en Perú, eso sí, con mucho cilantro, pronto haremos los *escaldums* con mucho... con mucho curry, serán *escaldums tandoori*, y a todo esto no le llamaremos "suplantación cultural", le llamaremos "cocina fusión", que queda muy moderno.

Al final, si no defendemos nuestro comercio tradicional, si no protegemos a nuestros autónomos, si no vamos un poquito más allá de lo que ya está haciendo la conselleria, nos encontraremos con esto, con una pérdida total de nuestra identidad como pueblo, nuestra identidad regional y nacional.

Y eso es lo que hemos de impedir por todos los medios, porque no podemos atender a esas llamadas a la sustitución, ni demográfica, ni económica, ni comercial, ni gastronómica.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Saénz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, AUTÒNOMS I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, presidente. Sr. Rodríguez, es verdad, cada día vemos en prensa un goteo de desaparición de esos negocios emblemáticos de toda la vida, pero yo le voy a decir cuatro medidas que estamos haciendo desde esta conselleria.

La primera medida, para proteger estos negocios emblemáticos, tenemos identificados 489 negocios emblemáticos en nuestras islas con un sello de la Agencia de Desarrollo Regional de Baleares. Estamos trabajando prácticamente con todos los municipios.

Una segunda medida, estamos trabajando en el relevo generacional a través del propio (...), del ADR IB Rellu. Actualmente estamos asesorando a 71 negocios, de los cuales 9 operaciones ya han sido cerradas durante el año 25, y hay 15 procesos en marcha de acompañamiento para evitar que estos negocios cierren.

Y tercera medida, modernización y estímulo. Estamos destinando 3 millones y medio, más de 3 millones y medio y 1.200.000, precisamente, al estímulo del comercio a través de acompañamientos de ayudas para ellos.

Y la cuarta medida, un apoyo real a los autónomos. Destinamos más de 2 millones entre las ayudas a los autónomos que empiezan y a los autónomos que ya llevan un tiempo trabajando consolidados.

Precisamente, les recuerdo, los comercios, los negocios emblemáticos son todos autónomos y estamos haciendo justamente lo contrario de lo que está haciendo el Gobierno de Pedro Sánchez: él asfixia cada día...

(Remor de veus)

...asfixia cada día a los autónomos y a las PYME y nosotros aquí les damos oxígeno y acompañamiento.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.6) Pregunta RGE núm. 618/26, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a plans de retorn dels MENA.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 618/26, que formula Patricia de las Heras, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Por reproducida.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. de las Heras. Bé, aquest govern, com sempre, compleix amb els acords que signa i la crisi migratòria que patim és una crisi migratòria sense precedents que té un impacte directe sobre el sistema d'acollida i tutela de menors.

Hem acabat l'any amb rècord 7.321 persones amb més de 400 pasteres i 6 de cada 10 persones que deien ser menors -que no ho eren-, cosa que evidencia una realitat incòmoda. Hi ha màfies que es lucren dels més vulnerables i que coneixen perfectament la legislació.

Com a comunitat autònoma, vostè ho sap bé, no tenim competència en repatriacions, però no per això deixam de denunciar que l'Estat ens ha deixat sols i demanam suport i recursos. La realitat és que els serveis estan col·lapsats. Avui els consells insulars tutelien més de 750 menors no acompanyats, una xifra inassumible que posa en risc el sistema i també l'atenció a la resta de menors de la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. de las Heras, tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS FERNÁNDEZ:

Sí, muchas gracias, Sra. Estarellas. Sánchez ha demostrado estar al servicio de los poderosos ejecutando ese plan de sustitución de los europeos, traicionando una vez más a todos los españoles, regularizando en esta ocasión a medio millón de ilegales que tras la reagrupación familiar serán no medio

millón, sino 2 millones y medio. Y ello sin tan siquiera tener que presentar los antecedentes penales, bastando con una mera declaración responsable. Ya ni disimulan. Han pasado del *Welcome refugees* al *Welcome everybody*, un peligroso llamamiento al efecto llamada con Baleares precisamente como una de las principales rutas consolidadas de tráfico de seres humanos con Argelia, fomentando una peligrosa política de fronteras abiertas que los españoles ya han condenado. Han dicho no al estercolero múltiple.

Desde VOX le pedimos a este gobierno que demuestre que no está a favor de sustituir a los mallorquines, a los menorquines, a los ibicencos y a los formenterenses por subsaharianos y marroquíes. El artículo 35 de la Ley de extranjería habilita a las propias comunidades autónomas establecer directamente acuerdos con los países origen para que la atención e integración social de los menores se realice en su entorno de procedencia. Y aquí es donde le pedimos que actúe.

Baleares está ante una situación insostenible, con 600 MENA a su cargo y un coste medio de 5 millones de euros mensuales, 5 millones que dejan de ir a los servicios públicos, 5 millones que dejan de ir a los ciudadanos de Baleares. Y ya está bien de defender el discurso *woke*, ya no cuela, porque velar por los derechos de esos niños, como nos dice siempre la izquierda, no es contribuir a que sean objeto de tráfico de seres humanos; velar por los derechos de esos niños es buscar a sus familias y devolverlos con sus padres.

Tampoco nadie sabe qué hacen estos menores, qué estudian, qué pasa cuando cumplen 18 años, los ponen en la calle y sin recursos, ¿de qué van a vivir, de delinquir, de subvenciones?, no lo sabemos. Es hora de defender a los españoles. Es hora de defender a los baleares. Es hora de plantar cara al "wokismo" y decir no a la sustitución de los europeos.

Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, té la paraula.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, Sra. de las Heras, amb el diagnòstic no podem estar més d'acord, no pot ser, i aquí, com a govern del Partit Popular, el que defensam en tot moment és que qualsevol regularització ha de ser legal, ordenada i, sobretot, fiable, perquè no sabem ni de quantes dades parlam. I també totalment d'acord que, una falta d'antecedents policials i també penals, no pot ser substituïda per una declaració responsable. D fet, ho diuen els mateixos immigrants que viuen aquí, que no pot ser objecte de regularització una persona que no aporta aquest document.

Miri, vostè ho sap, nosaltres ens oposam frontalment a un repartiment forçós que no té en compte la realitat singular

d'aquestes illes i que pateixen arribades constants amb pasteres. També sap que hem denunciat davant tots els que ens han volgut escoltar que tenim manca de professionals i d'espais per poder atendre els menors, en aquest cas, els consells insulars; ens hem cansat de remetre cartes i de denunciar aquesta situació als diferents ministeris del Govern de Pedro Sánchez, i la resposta darrera, on nosaltres sol·licitàvem una possible repatriació d'algerians, en aquest cas de menors, i perquè ens ajudin a desembossar la saturació que tenim al nostre sistema, la resposta ha estat l'esperada: que són processos lents, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. VICEPRESIDENTA SEGONA I CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, COORDINACIÓ DE L'ACCIÓ DE GOVERN I COOPERACIÓ LOCAL (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... sembla que no és la mateixa institució, és a dir, sembla que són organismes diferents que no funcionen i tenim una cosa molt en compte, que és la Fiscalia de Menors.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.7) Pregunta RGE núm. 1381/26, presentada en substitució de la RGE núm. 623/26, pel diputat Sr. Marco Antonio Guerrero i Moreno, formulada pel diputat Sr. Ares Fernández i Lombardo, ambdós del Grup Parlamentari Socialista, relativa a limitació de cotxes de lloguer a Mallorca.

Pasamos a la Pregunta RGE núm. 1381/26, que formula Ares Fernández del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Mateo. Aquesta legislatura hem passat de les mesures valentes al fre de mà, bàsicament. Per què no volen limitar els cotxes a Mallorca, quan hi ha una majoria social, una majoria política i un estudi tècnic que retrata aquest problema?

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo. Tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Fernández, gracias por su pregunta. Mire, desde el Consell de Mallorca se está trabajando de forma seria, consensuando con todos los sectores implicados, para impulsar una ley de regulación de entrada de vehículos en Mallorca que, una vez se ponga en marcha, pueda perdurar en el tiempo, trabajando de forma consensuada y ordenada para regular una materia muy compleja, pero hacerlo de la manera correcta, sin pausa y con las máximas garantías.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fernández té la paraula.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. President, però *sin prisas*, Sr. Mateo, no sigui cosa que la legislatura s'acabi. El problema no és tècnic, el problema és de voluntat política, podem fer una cronologia ràpida de com han anat els fets, de la decisió que vostès varen prendre i del ritme que vostès estan incomplint però que s'han autoimposat vostès mateixos.

L'octubre de l'any 2024, amb l'estudi de càrrega, el Partit Popular diu que limitarà l'entrada de vehicles a l'illa de Mallorca i el Sr. Galmés diu que no li tremolarà el pols, idè per no tremolar-li el pols, queda un any perquè acabi aquesta legislatura, Sr. Mateo.

Primavera de l'any 2025, arriba un primer esborrany, el meu partit fa aportacions, fa propostes. La resta de partits de l'oposició també. A dia d'avui encara no ens han dit res. Deien que s'han consensuat, idè amb els partits polítics no s'ha consensuat absolutament res. Cap resposta, cap proposta, cap reunió seriosa, cap calendari un any després.

(*Alguns aplaudiments*)

Setembre de 2025, diuen que si ho poden aprovar el setembre, ho aprovarien i no esperarien l'octubre, perquè és un crit de la societat. I el Sr. Galmés ens va regalar aquella frase que Mallorca ja estava desembossada. Idè ara, el febrer de 2026, encara que sigui un crit social, res de res.

(*Alguns aplaudiments*)

Però, aquests dies podem llegir la premsa i vostè, per ventura, em dirà que ara sí que sí, que ara ja no va de broma, que ara ja seriosament, que la setmana que ve tendrem això fet perquè hem enviat els tècnics a Eivissa per aprendre, ho tenim a tocar, ho tenim a tocar ...

(*Alguns aplaudiments*)

Mentrestant diuen que això és culpa de l'esquerra que no col·labora i que no vol cobrar. Sr. Mateu, però si no tenim cap inconvenient en la mesura, si volem votar a favor, el que passa és que no ens deixen ni votar.

(Alguns aplaudiments)

És que fins i tot hem presentat la seva llei perquè no tinguin cap excusa ni una, amb cap condició innegociable, cap ni una, Sr. Mateo, que clar, si això no és col·laborar que vengui qualcú i que m'ho expliqui. I el més greu és que, Sr. Mateo, vostè ho sap, hi ha un consens, té un estudi tècnic, hi ha una majoria social que ho demana, hi ha una majoria política que hi està a favor. Fins i tot les navilieres no s'hi oposen frontalment, i miri que és el seu negoci.

Per tant, clar, la pregunta és per què no ho fan, Sr. Mateo?, perquè vostès han passat amb 17 milions de turistes a parlar de mesures valentes i de contenció i amb 19 milions a parlar de resignació, de total, ja està tot controlat.

(Alguns aplaudiments)

Quina és la realitat?, que ni pujada d'ITS ni impost als *rent a cars* ni limitació de vehicles, Sr. Mateo, per VOX, per altres interessos o perquè senzillament mai no ho han volgut fer.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Fernández, ustedes sí que no tuvieron prisa, no hicieron nada en ocho años, pero bueno ...

(Alguns aplaudiments)

... pero ninguna prisa. Mire, este gobierno está en continuo contacto y coordinado con los consejos insulares en todo lo relacionado con temas de movilidad. El Consell de Mallorca empezó a trabajar desde el primer día en esta regulación, encargando el primer estudio de carga de la isla, hecho por este gobierno y por este partido, y ha seguido trabajando sin pausa para que la regulación de entrada sea una realidad en Mallorca.

El Consell no ha parado y llevan ya una quincena de reuniones con el sector y con los diferentes grupos políticos. La manera y el sentido de regular la entrada de vehículos en la isla es muy claro: conseguirlo de manera consensuada y que perdure en el tiempo para garantizar una mejor movilidad y con las máximas garantías. Desde aquí, desde el Govern, total apoyo al Consell de Mallorca, que precisamente ayer visitó Ibiza para conocer de primera mano la implantación de la regulación de la entrada de vehículos en la isla pitiusa, teniendo en cuenta que cada isla es diferente y tiene sus particularidades, la visita ha servido para conocer los buenos resultados obtenidos, los problemas y las dificultades con los que se ha encontrado el Consell d'Eivissa a la hora de aplicar su regulación y también, desde luego, la infraestructura que utiliza para contabilizar los vehículos de no residentes que llegan a la isla. Siguen trabajando para que pueda implantarse lo antes posible, avanzando en el texto y, tal y como se comentó ayer, precisamente el conseller de Movilidad del Consell de

Mallorca, Fernando Rubio, con la puerta abierta a todos. Pero bueno, ustedes, Sr. Fernández, como siempre, con su ya conocida seña de identidad, prisas y demagogia después de años de la absolutamente nada en esta y otras materias.

En resumen, desde la oposición muchas ideas y toda la exigencia, pero eso sí, cuando pueden hacerlo, y desde otra formación de su gobierno además se planteó la posibilidad, portazo y a otro *power point*.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.8) Pregunta RGE núm. 624/26, presentada por la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a polítiques de conciliació.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 624/26, que formula Irantzu Fernández, del Grupo Socialista. *Té la paraula.*

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, president. Sra. Cabrer, jo avui li vull demanar a qui van dirigides les seves polítiques de conciliació, perquè, per ara, les seves accions només ens van aclarint a qui no van dirigides, ni a la majoria de famílies de la nostra comunitat autònoma ni especialment a aquelles famílies que més les necessiten, les vulnerables.

Després del fracàs d'una llei de conciliació que van tramitar d'esquena a les famílies i que va ser rebutjada per tots els agents socials i després d'ignorar totes les al·legacions que les mateixes famílies van fer per enriquir una llei que ha nascut buida de contingut, vostè, a la fi, ens ha presentat la seva mesura estrella: el xec cangur. Un xec cangur del que fins i tot el nom és un engany, perquè no, no serveix per contractar una cangur ocasionalment, només serveix per a la gent que va tenir personal domèstic contractat a casa durant 2025. Coneix vostè molta gent que tinguí personal domèstic per cuidar de les seves criatures...

(Alguns aplaudiments)

... famílies que es puguin permetre tramitar un contracte, donar d'alta i pagar el seu personal mensualment? Perquè jo no en conec cap.

Potser per això només hi ha destinat 320.000 euros, un 0,1% del pressupost de la seva conselleria...

(Alguns aplaudiments)

... perquè vostè mateixa sap que d'aquestes polítiques només uns pocs se'n poden beneficiar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL, FUNCIO PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL (Catalina Teresa Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Fernández, per la seva pregunta, perquè l'esperava. L'esperava perquè vostès tenen un problema amb aquest govern, perquè aquest és el govern que ha fet la Llei de conciliació i aquest és un govern que fa mesures que es veuen en el carrer i que són per a totes les famílies de les Illes Balears.

Miri, nosaltres desplegam la Llei de conciliació que, mal que li pesi, la vàrem fer nosaltres. I en els sis mesos que té aquesta llei, hem fet moltes més mesures de conciliació que vostès en vuit anys. *Y aviso, continuaremos.*

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Ha començat, sí, amb un xec cangur, que veig que vostè no llegeix la premsa perquè totes les famílies, especialment les monoparentals, s'han manifestat en contra totalment d'aquesta mesura.

(Alguns aplaudiments)

Consellera, vostè repeteix i repeteix molt la fal·làcia de la llibertat d'elecció de les famílies per conciliar i que per això ofereix aquest xec cangur. La gent no concilia com vol, la gent conciliar com pot. Les famílies monoparentals, les vulnerables, les que no arriben a finals de mes, les que no poden ni accedir a un lloguer no contracten una *nanny*, no poden, ho entén? Podria haver triat incloure...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... la matinera com un dret de les famílies, però ho va rebutjar. I a conseqüència d'això som el febrer i, tot i tenir una ajuda del Govern d'Espanya...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

... encara les famílies hem de pagar la quota sencera de la matinera, perquè el Sr. Vera s'ho pren amb molta calma aquest any.

(Alguns aplaudiments)

Igual que amb les escoles d'estiu, sempre tard i malament. I això que els arriben els sous de fora. Però clar, és que vostès trien. I, mentre per accedir a una beca de menjador a una família monoparental se li exigeix cobrar el salari mínim, per ajudar a pagar el personal domèstic poden cobrar fins a 120.000 euros.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Consellera, entre infantil i primària hi ha 100.000 alumnes que es podrien beneficiar d'ampliar les ajudes de matinera i de menjador...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández, s'ha acabat el temps.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

... en canvi, les seves polítiques de conciliació s'han...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, s'ha acabat el temps.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Cabrer, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL, FUNCIO PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL (Catalina Teresa Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Fernández, el xec cangur està dirigit a les famílies amb fills menors de 12 anys o fins a 18 si tenen una discapacitat, i també a aquelles famílies treballadores de les Illes Balears, tenint un especial tracte a les famílies monoparentals, nombroses i amb especials dificultats, entre altres, perquè no fa falta que els progenitors facin feina a jornada completa, basta jornada parcial, cosa que sí es demana a les famílies ordinàries.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Guarden silencio, por favor.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL, FUNCIO PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL (Catalina Teresa Cabrer i González):

El crèdit inicial és de 320.000 euros, ampliables, és a dir, no té límit, perquè si s'ha d'ampliar, s'ampliarà.

Per una altra banda, els requisits de renda dels progenitors és súper accessible, requereix una renda familiar per càpita inferior als 30.000 euros. I això ho vull aclarir enfront dels *bulos* que vostè dona pertot. Vegem, una mare monoparental, per exemple, amb un fill, ha de tenir una renda familiar per càpita ..., és a dir, pot cobrar fins a 60.000 euros aquesta persona. És a dir, de 0 a 60.000, no a partir de 60.000. No és per a rics. De la mateixa manera, un matrimoni, un pare i una mare amb un fill, per exemple, poden tenir una renda per càpita entre tots dos de fins a 90.000 euros. De 0 a 90.000. És a dir, parlem d'una mesura que pot tenir quasi tothom, moltíssimes famílies de les Illes Balears.

Està previst, a més, per a progenitors que tinguin contractes fins i tot temporals o fins i tot els fixos discontinus. I sí, volem que es facin contractacions d'empleades de la llar, sí, perquè volem unes empleades de la llar dignes, dignificades, i sí, amb un contracte, i sí, amb seguretat social. I no ens n'amagam. Clar que sí, és el que ha de ser, d'acord?

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silencio.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL, FUNCIO PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL (Catalina Teresa Cabrer i González):

I aquesta mesura...

(Alguns aplaudiments)

... és, miri, és una mesura més i no tinguin tanta por a la llibertat de les persones de triar...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL, FUNCIO PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL (Catalina Teresa Cabrer i González):

... com volen fer la seva família i com volen dur la seva conciliació, perquè de veritat que són majors, tothom ja ho sap fer, no fa falta aquest paternalisme...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Gràcies, Sra. Cabrer, s'ha acabat el temps.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL, FUNCIO PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL (Catalina Teresa Cabrer i González):

D'acord, gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

I.9) Pregunta RGE núm. 625/26, presentada per la diputada Sra. Patricia Gómez i Picard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a noves ambulàncies.

Pasamos a la siguiente pregunta... -¿pasamos a la siguiente pregunta?- la RGE núm. 625/26, que formula Patricia Gómez del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Sra. Cabrer, si realment volen dones que cuidin les persones, els infants, expliqui al Partit Popular que és bona la regularització en aquest país, perquè si no sempre serà indigna.

(Alguns aplaudiments)

Sra. García, bon dia. La vàrem advertir del desgavell del concurs d'ambulàncies, que duria conseqüències per als usuaris i afectaria de manera greu; i els titulars no s'han fet esperar. Les situacions, els greuges per als ciutadans no s'han fet esperar, i li llegiré uns quants titulars: *"Pacientes denuncian cancelaciones en el servicio de ambulancias. Lamentan retrasos, traslados anulados y falta de solución -això és una constant-, sobre todo personas con discapacidad y enfermedades crónicas"*. Parlen d'una dona, amb dos ictus, que no ha estat traslladada durant dues setmanes a Sant Joan de Déu. Parlen de persones amb esclerosi múltiple a les quals cancel·len el servei el mateix dia, sense previ avís.

Ja no li dic la situació d'urgència i emergència d'Eivissa. Només hi ha dues ambulàncies amb llitera. Per tant, diuen els tècnics: *"tardamos doce horas en podernos llevar al paciente de alta -doce horas- del hospital. Es difícil entrar en los hospitales, pero ahora resulta que también es difícil salir de ellos"*. *"UGT denuncia que la crisis de las ambulancias está llevando al límite a la plantilla de técnicos de emergencias: sobrecarga de trabajo, recorte de derechos y aumento de bajas por ansiedad"*.

Avui reconeixerà, consellera, el sobrecost dels 56 milions d'euros? Avui, tal vegada, el pot reconèixer d'una vegada?...

(Alguns aplaudiments)

... creu que tots aquests conflictes garanteixen els drets dels usuaris?

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, Sra. Gómez. Mire, resulta llamativo oírle a usted hablar de derechos, usted que recortó los derechos de los profesionales quitándoles la carrera profesional y recortándoles la nómina...

(Alguns aplaudiments)

... usted que recortó los derechos de los ciudadanos haciendo una fuga de profesionales, dejando oncología de Ibiza con un solo oncólogo. Resulta que tiene además una amnesia retrógrada, es decir, resulta que se acuerda muy bien de los titulares actuales -que lo puedo entender-, y luego tienen que derivarse al año 2012, a Bauzá, para ver..., al Sr. Bauzá para ver, sí, que allí hubo un recorte. Sí, su compañero. Y resulta que se puede ir a diciembre de 2022 donde había un colapso importantísimo en urgencias y, además, había falta de camas en UCI. Creo que gobernaba usted. Perdón. Entonces no se llamaba "saturación", entonces se llamaban "picos de presión puntual". Es que cambia la cosa...

(Alguns aplaudiments)

... "picos de presión puntual".

Mire, las ambulancias sí que garantizan de una manera clara los derechos, y le voy a decir por qué. Porque son mejores desde el punto de vista técnico, son más seguras, son ergonómicas, miran por los profesionales y tienen una calidad para los usuarios. También desde el punto de vista operativo. Nos dejaron una flota en la que era muy fácil que una ambulancia se quedara sin poder salir, sin poder hacer el trabajo y dar continuidad asistencial, porque no había recambio. Ahora hay un recambio suficiente. Y además, desde el punto de vista asistencial, mejoramos el confort y la dignidad de los pacientes.

Sra. Gómez, eso es garantizar derechos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gómez, té la paraula.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gràcies, president. No deja de ser curioso, Sra. García, que la culpa de todos sus males sean de un gobierno progresista, pero se ponga usted la medalla de Son Dureta...

(Alguns aplaudiments)

..., que se ha encontrado con las obras en marcha gracias a un gobierno progresista y no ha tenido que hacer absolutamente nada, afortunadamente, porque como no hacen nada, mucho mejor así.

(Alguns aplaudiments)

No solo sobrecoste, sino despilfarro. Estamos hablando de que usted está pagando 800.000 euros -800.000 euros- cada mes por 45 ambulancias desmontadas que no pueden prestar el servicio...

(Alguns aplaudiments)

... 800.000 euros...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

... que está pagando para maltratar a los trabajadores de esta comunidad autónoma, de la empresa GSAIB. Y ahora, dele la culpa a Pedro Sánchez, que seguramente tiene la culpa también de la nefasta gestión de la empresa GSAIB.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Gómez.

(Alguns aplaudiments)

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Sí, gracias, Sr. Presidente. Mire, Sra. Gómez, sí, ocho años desde el 2018, ocho veces anunciaron Son Dureta, y no hicieron nada. Es decir, nosotros la vamos a inaugurar y cuando la inauguremos, la invitamos a que la vea...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silencio...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

... sin ningún problema.

Y sí, por fin dejamos atrás una flota que agonizaba, también esa es su herencia, una flota que agonizaba. Hubo momentos que en Ibiza había el 65% de las ambulancias que no podía funcionar. Ahora no, ahora tenemos vehículos nuevos, reservas suficientes y una capacidad real para dar asistencia.

Y este gobierno, además, demuestra una capacidad de reorganización. Cuando llega un momento en el que hay una presión determinada, se pueden organizar manteniendo el 100% de los servicios críticos, como diálisis, oncología, y se adapta el resto según las condiciones que se pueda haber. Y me va a permitir dar un reconocimiento a aquellos trabajadores, a

todos los técnicos sanitarios, que realizan día a día el trabajo para...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

... preservar unos servicios lo más adecuados posibles a los usuarios.

Muchísimas gracias. A usted le dejó el ruido y nosotros nos centramos en ofrecer el mejor transporte sanitario programado y lo hacemos con inversión.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Gracias, se ha acabado el tiempo.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.10) Pregunta RGE núm. 626/26, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pujada de preus de l'habitatge.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 626/26, que formula Mercedes Garrido, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors i senyores diputats. Bon dia, Sr. Mateo. Miri, jo avui matí li donava voltes a una cosa que esper que em pugui explicar en la seva resposta.

Vostès diuen tot el temps que han fet un súper fabulós, súper efectiu i meravellós pla de xoc contra la crisi d'habitatge que patim. Per tant, la meua pregunta és clara, Sr. Mateo: si aquest pla de xoc és tan meravellós i efectiu, com ens pot explicar que l'any 2025 l'habitatge hagi pujat quasi un 15%...

(Alguns aplaudiments)

..., la major pujada dels darrers vint anys, Sr. Mateo?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Garrido, gracias por su pregunta. Bueno, para empezar, el primero de los problemas es que venimos ..., de hecho, de una super efectiva nada, en materia de vivienda...

(Alguns aplaudiments)

... entonces, claro, como venimos de una súper efectiva nada, es complicado, pero desde luego estamos volcados en todas las medidas viables y efectivas para combatir este problema que -le vuelvo a recordar- no es una cuestión que se haya presentado de un año para el otro.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, té la paraula.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Sr. Mateo, avui és 10 de febrer de l'any 2026. Vostè és el conseller competent en Habitatge en aquesta comunitat autònoma i la gent de Balears està més desesperada que mai a la seva història.

Tenim més gent ocupada que mai, amb els salaris més elevats que mai i amb els llocs de feina més estables que mai, però tenim la població més pobra que mai. Aquesta és la realitat del 10 de febrer de 2026. Avui, tenir una feina estable no garanteix que els teus fills tinguin un sostre allà on viure, i quan els ciutadans de Balears cerquen una casa, ara li mostraré el que troben. Miri, Sr. Mateo. Una habitació, 800 euros, a Cas Capiscol, una habitació. Una habitació, 500 euros, a Son Gotleu...

(Alguns aplaudiments)

... una habitació, aquesta també a Son Gotleu, 650 euros. Una habitació, devora Can Misses, 1.300 euros. Una altra habitació a Los Molinos, a Eivissa, 1.200 euros.

Aquesta és la realitat de les famílies de Balears ara mateix, quan cerquen un habitatge. Són habitacions que cap ni una passa dels 10 o dels 12 metres quadrats i que quan cerques el que et demanen, et diuen: no parelles, no nins i no cans, tot en el mateix nivell...

(Alguns aplaudiments)

... Aquests preus són els que es pagaven fa dos o tres anys per una casa. Avui es paguen per una habitació. Aquest és el futur que espera als ciutadans de Balears amb vostès, Sr. Mateo? Efectivament, aquest és el futur que espera als ciutadans de Balears amb el Partit Popular i amb la Sra. Prohens. Aquest...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

... és el futur. I és pitjor, perquè les previsions són que pugin un 10%, i encara menys gent podrà pagar això.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Garrido...

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

... els nins, les famílies, avui...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

... S'ha acabat el temps, Sra. Garrido.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Garrido, de verdad, vuelven una vez más con sus lecciones y su demagogia, y vuelvo a recordarles que somos perfectamente conscientes del problema. Pero le vuelvo a recordar: sabe de dónde venimos?...

(Remor de veus)

... Venimos de apenas 400 viviendas de VP entregadas por el *pacte*, y algunas de ellas que ni se pueden entregar, y 14.000 prometidas, cuyo resultado fue cero...

(Alguns aplaudiments)

... Eso es de donde venimos.

La siguiente pregunta es: ¿estamos haciendo los deberes?, ¿estamos haciendo aquello necesario para reconducir la situación?

(Se sent una veu de fons que diu "no, no, no")

... desde este gobierno, sí, con medidas para atacar el problema principal, que es la falta de oferta, y no acudiendo a fórmulas mágicas, confundiendo a la ciudadanía y limitando precios, que sabemos que no funciona.

De hecho, un informe encargado por el *Govern*...

(Remor de veus i rialles de fons)

... Los datos... No, no... Le voy a hablar de los datos contundentes...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... de este informe, de expertos a quien usted, supongo que quiere desprestigiar, expertos de la cátedra Unesco de Vivienda de la Universidad catalana Rovira i Virgili...

(Remor de veus)

... Primero, reducción de la oferta. En Cataluña, caída del 20% de contratos de alquiler en el primer año. Más presión de la demanda: por cada vivienda en los primeros días sin salir a la oferta, en Barcelona se dispara la demanda. Ha pasado de 101 personas a 437. Las rentas incluso suben. Barcelona es la provincia más cara y ha subido el precio del metro cuadrado. Mucha vivienda en alquiler huye y va la compra, y muchas familias no pueden pagar la hipoteca.

Y también al alquiler de temporada, alquiler temporada, que en Barcelona roza ya el 50% y en Girona el 40%, muy por encima de la media nacional. Y el informe, por supuesto, recomienda no intervenir los precios en las islas y advierte, además, que por ello debe proponer e incentivar medidas que incentiven y aumenten la oferta.

Y en estas estamos en Baleares, con este plan de choque que prioriza, además, a los residentes, más de 7.300 viviendas asequibles en planificación para gente de aquí.

Y termino, Sra. Garrido. Por cierto, ¿ustedes defienden el modelo autonómico?, ¿hablan de federalismo mientras intentan usurpar las competencias de la comunidad autónoma y amenazan con un 155 en vivienda? De hecho, hasta sus socios de MÉS dicen que esta ministra es nefasta y debería dimitir por querer eliminar el autogobierno de las comunidades autónomas...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

(Remor de veus)

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

... Ahora solo falta que ustedes, que todos ustedes...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

..., sean coherentes, aunque ciertamente lo veo complicado.

Gracias Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 627/26, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pujada de l'ITS.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 627/26. Formula Llorenç Pou, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. POU I GARCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Costa. Segur que recorda aquesta foto: 22 de maig de 2024, quan la presidenta va crear el Pacte per la sostenibilitat. Pocs dies abans, la presidenta, en un atac de sinceritat, va reconèixer que els 17 milions de turistes de 2023 eren excessius i que calia fer mesures valentes i posar límits.

Han passat gairebé dos anys, ja hi ha 19 milions de turistes i el passat divendres, vostè, després de reconèixer que a l'estiu hi ha saturació turística, va afirmar que no pensen aprovar cap pujada de l'ITS, ni fins i tot la que la presidenta havia anunciat dues vegades. De fet, va anar una passa més enllà i va dir "no l'aprovarem, amb independència del que digui la Mesa de Diàleg Social".

(Alguns aplaudiments)

Clar, supòs que ha descobert que tres dels quatre agents estan a favor de la pujada. El que és clar és que, amb el que va dir vostè al Consolat, vostès han enterrat la Mesa de Diàleg.

En conclusió, Sr. Costa, tenim una legislatura perduda, sense cap mesura valenta contra la saturació i una presidenta que no és de fiar perquè tan aviat anuncia com engana.

I per això, jo li vull demanar si està d'acord amb mi, Sr. Costa, que la presidenta Prohens s'assembla cada vegada més al Sr. Rajoy, aquell president que no prenia cap mesura valenta i que ho deixava... tot podria cap endavant.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Pou, per la seva pregunta. El primer que li he de dir és que no confongui els seus desitjos amb la realitat dels fets. El Govern de les Illes Balears anirà demà a la Mesa del Pacte per la Sostenibilitat a defensar la seva proposta, a cercar el consens des del diàleg, escoltant totes les parts, per tal que puguem dur una proposta a aquest parlament amb la legitimitat i el suport dels agents econòmics i socials de les Illes Balears que formen part d'aquest espai de participació.

I vull deixar una cosa molt clara: després d'analitzar les més de 500 propostes presentades, el Govern assumirà com a pròpies les mesures que siguin consensuades en el Pacte per la Sostenibilitat, tot i que vostès posin l'accent només en una.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pou, té la paraula.

EL SR. POU I GARCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Resulta curiós, Sr. Costa, que es resistixin a aprovar una mesura que ha anunciat la seva presidenta...

(Alguns aplaudiments)

...estaria bé ser una mica... una mica coherents.

Aquesta legislatura és una legislatura en què la presidenta no deixa de fer anuncis solemnes que després no compleix. I és que vostès el que han de dir, i ser honestos, és que estan orgullosos de no haver pres ni una sola mesura per combatre la situació turística en aquesta legislatura...

(Alguns aplaudiments)

...perquè vostès són el Partit Popular expansionisme de sempre, aquell partit que parla de contenció, però aixeca la moratòria turística i ara mateix s'estan construint més de 20 hotels a Balears, en el seu argot supòs que això serà un efecte crida perquè vinguin més turistes...

(Alguns aplaudiments)

El mateix Partit Popular que és capaç de fer una llei agrària, parlar de contenció, però fer més places en el camp, per favor!, expansionisme fins al cap damunt. I el mateix Partit Popular que parla de tolerància zero en tot allò il·legal i no és capaç ni de fer complir la normativa a Airbnb.

(Alguns aplaudiments)

El Sr. Negueruela aquí va demostrar dilluns de la setmana passada que vostès no són de fiar, aquella oferta il·legal que feia tres mesos...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. POU I GARCIAS:

...que havíem denunciat i que no hi feien res i ha hagut de venir el Partit Socialista per posar-los de cara al mirall.

Senyors, ja no són la solució, són el problema.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pou. Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Sr. Pou, la realitat és que vostès són uns covards que demà no seran a la Mesa de Diàleg Social defensant la seva proposta...

(Alguns aplaudiments)

...i el Govern de les Illes Balears sí que hi serà.

En tot cas, Sr. Pou, les polítiques o mesures s'han de prendre en funció dels objectius que es vulguin assolir i el grau de compliment d'aquests. I, en aquest sentit, es varen definir dos grans objectius des del principi de legislatura: un, contenir i limitar el creixement en volum de l'activitat turística en temporada alta i, per tant, pal·liar els fenòmens de congestió; dos, transformar l'economia de les Illes Balears cap a una economia capaç de créixer en valor afegit, en competitivitat, en productivitat, en sostenibilitat. Passar d'una economia que creixia en volum cap a una economia que és capaç de créixer en valor.

Idò bé, aquesta és l'evidència empírica, Sr. Pou, apunti: creixement de la despesa turística el 2025, 4,9%; creixement del nombre de turistes, 4,1..., perdó 2,1%. Balears creix més del doble en valor que en volum. L'economia balear comença a transformar-se, Sr. Pou.

(Alguns aplaudiments)

Creixement del nombre de turistes en temporada alta, 0,7%; creixement del nombre de turistes en temporada baixa, 7,1%. Hi ha desestacionalització, el creixement en temporada alta és pràcticament zero.

És més, en els mesos de juny, juliol i agost de 2025 l'índex de pressió humana a les Illes Balears va baixar, cosa que no succeïa des de l'any 2009.

(Alguns aplaudiments)

És més, en el mes d'agost de 2025, l'IPH va caure un 0,57% respecte del mes d'agost de 2024.

Conclusió, Sr. Pou: els nivells de congestió...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

...es varen reduir al 2025. Aquestes són les dades. Vostè no les defensarà demà, perquè són uns covards.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 628/26, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a zona única.

Passam a la pregunta RGE núm. 628/25, que formula Amanda Fernández, del Grup Socialista. Té la paraula.

LA SR. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, Sr. Le Senne. Sr. Vera, apunti i passi la *chuleta* al Sr. Costa, 19 milions són més que 17 milions de turistes.

(Alguns aplaudiments)

El Consell Escolar de Mallorca...

(Remor de veus)

El Consell Escolar de Mallorca...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

...està format per representants de docents, de famílies, d'escoles públiques i concertades, de representants d'ajuntaments i una de les seves competències és informar sobre la proposta de zonificació escolar que li fa la Conselleria d'Educació.

I dilluns passat, Sr. Vera, li ho vàrem dir clar: no, el Consell Escolar de Mallorca rebutja frontalment la zona única que vostè ha proposat.

Per això, li deman: per què no atén la conselleria l'informe del Consell Escolar de Mallorca que rebutja la zona única?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, els socialistes no estau per parlar d'informes, sobretot després dels darrers informes de la UCO. De totes formes, no és el mateix Arnau que Mestre Arnau. No és el mateix que el Consell Escolar refusi de pla la zona escolar única, que haver aprovat l'informe per un sol vot, 12 vots a favor de la zona única i 13 vots en contra. Tampoc no és el mateix un informe preceptiu i vinculant o un només preceptiu, com n'és el cas.

Nosaltres sempre escoltam la comunitat educativa, però, la política educativa, la fa aquest govern, elegit de les urnes i guanyador de les eleccions.

Tampoc no es pot estar *en misa y repicando*. No poden aprovar una llei educativa que reconeix la lliure elecció de centre a l'article 109 i ara oposar-s'hi. Igual que tampoc no poden reconèixer el dret a la lliure elecció de primera llengua i indignar-se quan aquest govern la garanteix, però ho feis, perquè, com a bons socialistes, creis que estau per damunt del bé i el mal.

Sra. Fernández, recordi el vuitè manament: *No darás falso testimonio ni mentirás*.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Sr. Vera, sigui seriós, per favor, i digui quina és la veritable raó per la qual vostès volen posar la zona única en marxa...

(Alguns aplaudiments)

...i no menteixi parlant de la falsa lliure elecció de centre, en la qual, efectivament, creim tots i per això la posa la LOMLOE i la posa la LEIB, sempre basada en criteris de proximitat, que vostè es carrega.

Qualsevol família, no ara, sempre, ha pogut elegir a quin centre vol dur el seu infant. En cas que hi hagi places, hi entra

sense cap problema, només en cas que no hi hagi places per a tothom, s'ha de desempatar, i amb el criteri de proximitat, és a dir, aquest infant viu devora l'escola ha de tenir més puntuació, es garanteix que els infants que tenen una escola a prop...

(Alguns aplaudiments)

...puguin anar a aquest centre i no siguin desplaçats per un que viu més enfora. Jo crec que això es pot entendre.

I vostè menteix quan diu que amb el que fan no lleven aquest criteri. Efectivament, no posen zero, però si a tothom, visqui on visqui, se li dóna la mateixa puntuació el criteri de proximitat no serveix per a res.

I per què serveix la seva zona única? Idò serveix per crear problemes on no n'hi havia, problemes de conciliació, problemes de mobilitat, que els infants no puguin tenir autonomia i anar a peu o amb bici a l'escola, durà desarrelament a les barriades i simplement afavorirà les famílies que de bon matí poden agafar el cotxe privat i dur els seus infants a qualsevol part del municipi.

A més, li voldria fer una altra pregunta, basada en la seva mentida: vostès castiguen les famílies de Calvià, Andratx, Santa Margalida i Selva?, a elles no les deixa triar l'elecció de centre?, que en aquests municipis sí que hi ha a zonificació...

(Alguns aplaudiments)

Les mentides tenen les cames curtes...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

...i la Sra. Prohens és la major mentida que tenim en aquest parlament.

(Continuen els aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor... Silencio. Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, president. Sra. Fernández, dins la seva dèria "tiktokera", la setmana passada compartia un vídeo on deia que, amb la zona escolar única, un infant de Cala Major s'hauria de matricular a S'Arenal, *bulo a la vista*.

Enguany, amb dues zones escolars més del 94% de les famílies ha escolaritzat els seus fills al centre de primera opció.

(Alguns aplaudiments)

Els centres públics més pròxims a Cala Major són El Terreno, Gènova i Son Quint. A dia d'avui hi ha un total de 20

places vacants a quart d'infantil en aquests tres centres. Per tant, cap família de Cala Major, si no ho vol, no ha d'escolaritzar el seu fill a S'Arenal. I tot això sense tenir en compte la quantitat de centres que hi ha a Son Rapinya. Ah!, però m'oblidava de la seva animadversió a la concertada. O vostè no té ni idea de com funciona l'escolarització o vostè ho sap i encara així menteix. No sé si preferesc la ganduleria a la gestió o el *buló* a l'oposició.

Sra. Fernández, vostè parla de l'informe del Consell Escolar, però si vol parlar d'informes, en parlarem. Per què aprovaren la Llei del *sólo sí es sí* amb l'informe en contra del Poder Judicial amb el greuge...

(*Alguns aplaudiments*)

... amb el greuge que una consellera socialista des d'aquesta bancada va dir que era una bona llei i encara no ha demanat disculpes a les víctimes d'aquestes illes?

Sra. Fernández, si volen tornar al Govern manco *bulos* i més feina, encara que no estigui a l'ADN socialista.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.13) Pregunta RGE núm. 629/26, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a concertació amb Airbnb.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 629/26, que formula Marc Pons, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. "*El alcalde de Palma cifra en 15.000 los pisos turísticos ilegales, la mitad de toda Mallorca*". Aquesta és la roda de premsa que, juntament amb el president del Consell, el Sr. Galmés, van fer aquest estiu. "*15.000 pisos turísticos ilegales en Palma*", la meitat de tota l'illa, són 30.000 pisos turístics il·legals a l'illa de Mallorca. Quedin-se amb aquesta xifra. Perquè es facin vostès una idea, 30.000 pisos il·legals representen la capacitat d'acollida de tots els ciutadans de Menorca ara, durant l'hivern. Aquest és el forat de la il·legalitat que ens trobam a l'illa de Mallorca.

(*Alguns aplaudiments*)

I som al tercer any de legislatura, on ja fa temps que hauriem d'haver vist actuacions i només hem vist anuncis. Se'n recorden de la modificació de la Llei turística per precintat pisos turístics il·legals? Han passat tres anys i no n'han precintat ni un. Després varen venir els anuncis de sancions i d'expedients oberts, que a mesura que s'anunciaven, en paral·lel s'anaven arxivant moltíssims d'ells. I la darrera ha estat aquest acord a FITUR amb la plataforma digital Airbnb on es feien una foto per dir que no hi hauria més il·legalitats a les plataformes. Al recinte firal d'IFEMA encara se'n riu, d'aquesta foto...

(*Alguns aplaudiments*)

... precisament perquè constata la incapacitat de complir-la, tal com ho vàrem posar de manifest la setmana passada.

Davant de tot açò, Sr. Conseller, preocupats com estam, no creu que ja és hora de deixar de consentir il·legalitats i, d'una vegada per totes, deixar de ser covard i tenir valentia i enfrontar-se a aquesta realitat?

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Moltes gràcies, Sr. Diputat. A Mallorca, gràcies a aquesta col·laboració que vostès critiquen, s'han eliminat 4.400 anuncis il·legals, 20.000 places manco. A Eivissa, gràcies a aquest acord, 2.900 anuncis fora del mercat, més de 15.000 places manco.

Digui'm, Sr. Pons, quants d'anuncis varen eliminar vostès amb la seva política de confrontació estèril? On és el compromís també estèril que no es produiria l'Airbnb nàutic?

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Han caducat centenars d'expedients de pisos turístics il·legals, no han precintant un sol pis turístic i les plataformes digitals els prenen pel "pito del sereno". No tenen capacitat de fer complir normativa. I els posaré un exemple més. La setmana passada, la Comissió de Turisme, una proposta del Partit Socialista on demanàvem que els pisos que s'havien detectat com il·legals el 2025 tinguessin la garantia que el 2026 no tornessin a cometre il·legalitat, que la conselleria els perseguís. Saben què van votar? En contra.

(*Alguns aplaudiments*)

El Partit Popular no vol ni tan sols perseguir o assegurar-se que els pisos que van ser il·legals el 2025 en aquest 2026 ho tornin a ser. I davant d'açò, com pensen actuar...

EL SR. PRESIDENT.

Vagi acabant.

EL SR. PONS I PONS:

... Sr. Conseller? Hi haurà o no hi haurà valentia, d'una vegada per totes, per afrontar un problema que acaba generant l'expulsió de molts de residents perquè no poden accedir a un habitatge?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Gràcies, president. Sr. Diputat, no, no m'ha contestat. Miri, parlant...

(Remor de veus)

... parlant de Mallorca, notícia de la passada legislatura quan les competències eren del Govern, el Sr. Negueruela: "*Turismo sólo ha multado a cuatro propietarios por alquiler turístico en dos años*", Sr. Negueruela. Això...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

... això, per tant, si fa una setmana en llogaren un podem dir que varen llogar el 25% de l'oferta il·legal que vostès no varen multar.

(Alguns aplaudiments)

És cert que en quatre anys les competències turístiques només varen estar dos anys i mig en el Govern. El gener de 2022 varen agafar barca i bolic i varen traslladar el desgavell que hi havia al Consell de Mallorca.

Una altra notícia d'aquesta legislatura, de fa tres mesos, que afecta l'habitatge. La Sra. Rosario Sánchez: "*abogamos por ordenar la oferta de la vivienda vacacional, aunque ni muchísimo menos la vivienda de uso turístico es la causa principal de que haya zonas tensionadas donde la gente no pueda acceder a la vivienda*". És ver que devia dur el barret de secretària d'Estat en aquest moment.

(Alguns aplaudiments)

Estan en la incoherència més absoluta. La hipocresia els tapa els arguments.

Sr. Diputat, Sr. Pons, amb permís del meu company aquí assegut, per facilitar l'accés a l'habitatge a més de construir

falten dues coses: confiança i seguretat, que la Sra. Armengol tramiti la proposició de llei que té damunt la taula des de 2024, i agilitar els processos judicials en cas d'impagament per part dels llogaters.

Sr. Diputat, crec que vostè era la persona adequada com a conseller d'Habitatge la passada legislatura per fer el contacte amb Airbnb i que retiràs els anuncis de la plataforma, tal com hem fet nosaltres...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

... té el tarannà adequat i la ciutadania ho hagués agraït. Però, Sr. Diputat, millor sempre fer gestions per als ciutadans d'aquesta terra que per als pirates "sanxistes" que avui romanen a la presó. Estic segur que se'n penedeix ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Bauzá, s'ha acabat el temps.

(Es produeix el tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 635/26, presentada pel diputat Sr. Ferran Rosa i Gaspar, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a desembossar Mallorca.

Passam a la pregunta RGE núm. 635/26, que formula Ferran Rosa, del Grup MÉS per Mallorca. Té la paraula.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Sí, moltes gràcies, Sr. Le Senne. Sr. Mateo, som de ple en els darrers dies i això vol dir que d'aquí set setmanes serà Pasqua. Serà Pasqua i els mallorquins tornarem a no poder circular dins ca nostra. El sollerics, els deianencs i els valldemossins tornaran a patir cues quilomètriques per entrar i sortir de ca seva. Els palmesans tornarem a patir *operación nubes*. Un any més sense mesures, un any més sense solucions. Vostès encaren el tercer i darrer any de legislatura sense cap millora significativa. Els problemes que tenim els mallorquins o que teníem els mallorquins el 2023 són avui més greus, són avui més profunds i afecten avui més persones.

Sr. Conseller, vostès prometeren desembossar Mallorca, i no només no han desembossat Mallorca sinó que han aconseguit que els mallorquins patim la saturació fins i tot quan hem d'apujar a un bus o a un tren. Per això li he de demanar, Sr. Mateo, si farà qualche cosa per desembossar Mallorca enguany.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Rosa, gracias por su pregunta. Desde el Govern y en nuestras competencias estamos implantando medidas y mejoras, y usted lo sabe bien, en el transporte público para que sea una alternativa real al uso del vehículo privado. Y en esas estamos y vamos a seguir, así como colaborando con otras administraciones a fin de mejorar la movilidad en nuestra isla.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rosa, té la paraula.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Per tant, Sr. Mateo, segons vostè, enguany desembossaran Mallorca. És així? Perquè jo li he demanat si desembossaran Mallorca i li he demanat perquè qui va prometre que desembossarien Mallorca varen ser vostè i la Sra. Prohens, no jo. I li he demanat perquè d'aquí set setmanes serà Pasqua i vostès no han pres mesures significatives ni mesures valentes que ens evitin el drama de l'any passat. Perquè vostès propaganda molta, i se'ls dona molt bé, ara, la feina no tant.

Bravegen de paraula donada i d'haver complert el 93% del seu programa electoral, i pot ser és ver amb el que té a veure a fomentar l'especulació, a cimentar Mallorca i a perseguir la llengua pròpia. Ara, ja és mala sort, Sr. Mateo, que els quedí només un 7% de programa electoral per complir i que de les mesures de mobilitat no n'hagi fet ni una.

(Alguns aplaudiments)

Perquè vostès, al seu programa electoral, al seu, al seu programa electoral plantejaven bussos llançadores a la UIB, res de res. Proposaven millors en els serveis de tren, millors freqüències, res de res. Proposaven trens nocturns, res de res. Proposaven limitar l'entrada de cotxes a Mallorca, i no els ha bastat votar en contra de la llei ...

(Alguns aplaudiments)

... que varen dur en aquest parlament per dir-nos: "No, la farem nosaltres, la farem nosaltres". Han passat dos anys, Sr. Mateo, i encara no l'hem vista. I sap per què?, perquè la Sra. Prohens no vol.

Sr. Mateo, som de ple en els darrers dies i vostès s'han llevat ja la careta, pareix que no volen participar d'aquest carnaval, s'han llevat la careta i han dit que ja no fa falta contenció.

Jo els dic: facin feina perquè no haguem de patir per Pasqua els problemes de l'any passat.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Rosa, lástima que no recuerde usted todas sus pascuas con efecto nube. Bien, no sé qué medidas pusieron ustedes en marcha, de hecho, para desatascar. Lo que sí sabemos es el poco efecto que tuvieron.

De lo que somos conscientes es de que es imprescindible ir de la mano de todos los agentes implicados para dar respuesta a las necesidades de nuestros ciudadanos, teniendo en cuenta que son cada vez más los que usan el transporte público.

En tema de carreteras, aunque es competencia del consejo, se está invirtiendo más que nunca en la modernización y seguridad de las infraestructuras, con actuaciones y un gran trabajo mejorando la movilidad y actuaciones en los accesos a Palma para reducir la congestión.

Por lo que respecta a este gobierno y sus competencias, hemos venido trabajando en mejoras en toda la red de transporte público, con más ofertas de autobús, más autobuses, con oferta regular del Aerotib en temporada baja, con más frecuencias, con refuerzos de tren y metro, también refuerzos en tren y metro, por supuesto que sí. También es una apuesta clara, además, por la seguridad.

El número de usuarios residentes, Sr. Rosa, ha ascendido en 2025 hasta los 31,5 millones. Es el 76% del total, un nuevo récord, nuevo máximo histórico y tenemos que aprovecharlo, Sr. Rosa, es que hablamos de un aumento del 300% de usuarios residentes respecto a 2019, un dato muy positivo para conseguir el objetivo: que el transporte público sea alternativa real al uso del transporte privado.

Y en este gobierno, Sr. Rosa, insisto, seguimos también reclamando el convenio de carreteras y la financiación de las ampliaciones de la red ferroviaria. Y ahí sí que le digo: confío en su intermediación, de verdad, en este sentido se lo digo, porque, de momento, si lo ha hecho, desde luego de poco ha servido.

Y no hablo de hace ocho años, hablo de ahora, porque le recuerdo que fueron ustedes quienes tumbaron en Madrid la disposición que incluía el compromiso de inversión ferroviaria, inversión ferroviaria estatal, con todo el grupo Sumar ustedes votaron en contra y, sin embargo, siguen ustedes erigiéndose en los adalides, en los defensores del transporte público de nuestras islas.

Sr. Rosa, menos fotos, menos discursos y eslóganes facilones y más reclamar lo que merecen los ciudadanos de nuestras islas.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.15) Pregunta RGE núm. 1394/26, presentada en substitució de la RGE núm. 621/26, pel diputat Sr. José María García i García, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a regularització de persones migrants.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 1394/25, que formula José María García, del Grupo Mixto. Tiene la palabra.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Gràcies, president. Presidenta, el Gobierno de España ha iniciado la tramitación de un proceso de regularización extraordinaria de personas migrantes que es fruto del impulso de varias organizaciones de personas migrantes que, acompañadas por varios partidos políticos, consiguieron llevar al Congreso 600.000 firmas, una medida que fue apoyada por casi todos los partidos políticos, incluido el suyo. La medida afectará a un número aproximado de 500.000 personas, 10.800 en la comunidad autónoma.

Usted, su gobierno y el partido al que pertenece se han opuesto frontalmente a esta medida que, sin embargo, ha sido apoyada por otras instituciones como la Iglesia, la patronal y, por supuesto, organizaciones sociales y de defensa de los derechos humanos.

Sra. Prohens, los migrantes, ¿con o sin derechos?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Sr. García, com qualsevol ciutadà: con derechos y con deberes.

Nosaltres defensam una immigració legal i ordenada, que arribi amb un precontracte de feina, amb un projecte de vida, sense antecedents penals, que vengui a respectar les nostres lleis i amb voluntat d'integrar-se i respectar els nostres valors, com la igualtat i la dignitat de les dones...

(Alguns aplaudiments)

...perquè la residència legal a les nostres illes, Sr. García, s'ha de merèixer, no es regala.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. García, tiene la palabra.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Ustedes han calificado la medida como regalo de la residencia legal, que va a provocar un efecto llamada cuando las personas que pueden participar en el proceso ya están aquí. Han de estar aquí para poder ser tenidas en cuenta y, además, está demostrado que en los procesos anteriores, incluidos los del Partido Popular, no hubo ese efecto llamada.

Ustedes han exigido que estas personas muestren la voluntad de conocer la lengua propia y que los migrantes se tienen que adaptar y no al revés, comprando parte de la teoría esa del reemplazo de la extrema derecha.

En estos momentos, en momentos como estos, cuando les dan una noticia como la de la regularización de migrantes, es cuando les sale lo peor que tienen dentro: clasismo, xenofobia, odio al pobre y al que no es como ustedes...

(Remor de veus)

Porque la inmigración ha sido la que ha dado impulso a la economía de las Illes Balears y sigue siéndolo. Y ustedes ahora lo que hacen es insultar a las personas migrantes y poner a la sociedad balear en su contra y eso es poco democrático, porque no exigen lo mismo para los extranjeros europeos que llevan viviendo años en las Illes Balears, que no saben ni se han molestado en aprender, no ya el catalán, sino el castellano al menos, que viven en urbanizaciones y que no han adoptado ninguna de las costumbres nuestras, definitivamente no se han adaptado y deberían ser expulsados, según ustedes. La diferencia es que tienen dinero.

No se ha parado a mirar lo que 10.800 personas con derecho a vivir y trabajar en las Illes Balears pueden ganar con la regularización, en derechos y también en deberes, como el de aportar al bienestar de la sociedad balear, aportan su cultura, su idioma y su esfuerzo.

Alegan ustedes colapso de servicios sociales y de vivienda, pero es poco lo que hacen ustedes para que no estén las cosas así, poca cosa o pocos resultados están teniendo. Cada vez vivir aquí es más caro, es más difícil porque sus políticas liberales permiten la especulación urbanística al más alto nivel, las listas de espera ya son bastante largas como para atribuir a los extranjeros que se regularicen el colapso de la sanidad pública de las Illes Balears y la bolsa de la compra es cada día más difícil de llenar.

Deberían ustedes ser más amistosos con el extranjero. Ellos están viviendo en una tierra que no es la suya, han podido huir de guerras, hambrunas, persecuciones políticas o de otro tipo...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

...y van a aportar a nuestro bienestar y, además, las Illes Balears desde hace milenios ha sido tierra de llegada de pueblos diferentes. Hagan de esta tierra una tierra de acogida en lugar de una tierra de odio hacia el inmigrante. Ustedes sigan así...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. García, se ha acabado el tiempo, gracias.

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sr. García, imagin que allò de classisme ho ha dit per aquesta diputada del PSOE que ha dit que havíem de regularitzar immigrants perquè fossin els seus criats. Imagin que ho ha dit per això.

(Alguns aplaudiments)

Miri, si de veritat li preocupen els drets de les persones immigrants giri's a la bancada socialista i demani als seus socis que dotin les oficines d'estrangeria per atendre aquelles persones que han arribat per la via ordinària. Però no, vostès no enganen ningú, vostès no estan preocupats pels drets de ningú.

De fet, vostè parlava de *reemplazo*, ha estat la seva líder, la Sra. Montero, que ara decideix la política migratòria d'aquest país, qui ha dit clarament quin és l'objectiu d'aquesta regularització: "*Ahora vamos a por la nacionalització para que voten y barrer de fachas este país con gente migrante*". És clar, com que la gent d'aquí ja no els vota, com que ja no poden enganar la gent d'aquí, com que qualsevol persona que no pensi com vostès és feixista, ara ens han de substituir a tots per immigrants, Sr. García.

(Alguns aplaudiments)

Miri, li ho diré: això és antidemocràtic, però sobretot, això és racista i tremendament feixista, Sr. García.

(Alguns aplaudiments)

Miri, el seu problema és que fins ara intentaven enganar la gent resident i ara volen enganar també les persones immigrants, i ja li dic que, això, tampoc no ho permetrem.

Aquest govern s'oposarà amb tots els recursos al nostre abast a aquesta regularització, per l'efecte crida que genera, per l'incentiu que representa per a les màfies, perquè ignora la capacitat d'integració, perquè permet substituir el certificat de manca de penals per una declaració responsable que compromet... -i ho acaba de dir avui matí la Comissió Europea-, que compromet la seguretat de tots, no ho dic jo, ho diu la Comissió Europea, i perquè tampoc no té en compte el creixement poblacional al qual feim front en aquestes illes.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 1376/26, presentada en substitució de la RGE núm. RGE núm. 634/26, el diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a saturació turística.

Passam a la pregunta 1376/26, que formula Lluís Enric Apesteguia, del Grup MÉS per Mallorca. Té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sra. Prohens, divendres, el Sr. Costa va tenir una contraepifania, fa dos anys vostè va descobrir la saturació turística i ens va prometre mesures de contenció, mesures en varen arribar, però exactament, quines?

Vostès i VOX han aixecat la moratòria de places; vostès i VOX han incrementat el sostre de places amb noves places a edificis catalogats i han eliminat les dues mesures de decreixement existent. Tot això sense cap diàleg social. El diàleg social només és per frenar les mesures transformadores.

Després d'aquesta efectiva acció governamental, ens trobam amb 19 milions de turistes el 2025, un 6,7% més de turistes que quan vostè va arribar a la Presidència, Sra. Prohens, i, davant aquest rècord, el Sr. Costa ens diu que el Govern ja dona la feina per feta, que ja no impulsarà cap gran mesura de contenció.

Per això jo li deman, Sra. Prohens, dona el discurs de la contenció per amortitzat?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

(Remor de veus i se sent una veu de fons que diu "claro")

Sra. Prohens, té la paraula.

... i evidentment tenim visites més breus, ja ho sabem, i això significa un desastre ecològic i també un tipus de turista que gasta manco. I sabem que tenir més vols és una problemàtica que ens aboca AENA. Veurem què faran vostès amb la proposició de llei. Però, mentrestant, què fan vostès? Perquè vostès ni han pujat l'ITS, ni han pujat el cànon de l'aigua, ni aproven l'impost als cotxes de lloguer, ni limiten l'entrada de cotxes a Mallorca. Sra. Prohens, què fan vostès?

Perquè, no tenen els vots? Pensa! Si els hem dit que els votariem que sí. Vostès no aproven aquestes mesures perquè no volen...

(Algunes aplaudiments)

... I si seguim així, el 2027 arribarem a 20 milions de turistes. I jo li deman: és el seu model? Perquè quan aquest estiu tinguem les carreteres massificades, els busos desbordats i les platges inaccessibles, quan no tinguem aigua, quan les depuradores estiguin al límit i quan fins i tot el 80% de les cases noves no es destinin a fer un habitatge per a una família, quan no tinguem ni treballadors per cobrir les demandes del sector, Sra. Prohens, en aquell moment, li garantesc, el problema no serà si una persona que té un kebab fa el rètol feliçment en català.

Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Però, per què diu mentides, Sr. Apesteguia? Un 4,9% més de despesa turística. Per què diu que gasten manco? Massificació i saturació durant tot l'any...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... Ha sortit al carrer avui matí, Sr. Apesteguia?...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... Ha sortit vostè al carrer?

Prioritzar la gent d'aquí. Per què voten, doncs, en contra de l'habitatge per a la gent d'aquí, a l'Ajuntament de Manacor, Sr. Apesteguia?

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Sr. Apesteguia, la contenció turística és una estratègia de gestió irrenunciable per part d'aquest govern que passa per un creixement zero de noves places turístiques, el que vol dir limitar la capacitat d'allotjament turístic. Per donar una plaça d'alta, se n'ha de donar una de baixa. La resta són mentides, Sr. Apesteguia. Per a una millor gestió de fluxos, per evitar les puntes en temporada alta i avançar cap a la desestacionalització, amb un reposicionament de les nostres illes com a destí. La resta són mentides, Sr. Apesteguia.

Si analitzam les dades, podem observar un canvi de tendència durant l'any 2025. Per primera vegada, tot i l'increment de la població resident, que és un fet, ha baixat l'índex de pressió humana durant els mesos de juny, juliol i agost. S'ha moderat el creixement global, passant de creixements del 8 o del 5% en els seus governs a només un creixement del 2,1%. La temporada alta, només creixem en 0,7%...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... Deixi de repetir el mantra de 19 milions de turistes, si dormen manco vespres aquí i venen en temporada mitja i baixa, Sr. Apesteguia...

(Algunes aplaudiments)

... i creixem el doble en valor que en volum, amb un increment d'un 4,9% en despesa turística. Sí...

(Remor de veus)

... després de vuit anys de 115.000 places més i creixement turístic desbocat, podem dir que aquest govern ha canviat el rumb.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Apesteguia, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

19 milions de turistes, 1.200.000 turistes més que fa dos anys...

(Algunes aplaudiments)

... creixem tot l'any. La desestacionalització, Sra. Prohens, no era massificar-nos tot l'any...

Per què diu mentides contínuament? Jo li ho diré. Diuen mentides contínuament perquè vostès tenen un problema, tenen un problema perquè han entrat en una gran contradicció. Quan vostès defensen el decreixement, però bravegen d'una regularització massiva d'immigrants irregulars i ens diuen que si xerram d'immigració, sí que es pot créixer sense límits...

(Se sent una veu de fons que diu "no")

... i que aquí hi cap tothom, encara que el decreixement ha de ser només per als turistes, per a l'economia i per als llocs de feina. Aquest és el seu discurs, Sr Apestequia...

(Alguns aplaudiments)

Idò jo li dic que una cosa ni l'altra.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

No, Sr. Apestequia, aquí no hi cap tothom.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.17) Pregunta RGE núm. 616/26, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a demanda d'habitatge a Balears.

Pasamos a la pregunta 616/26, que formula Manuela Cañadas, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Gracias, presidente. Sra. Prohens, los ciudadanos de Baleares ya no pueden esperar más. Estamos ante una verdadera emergencia habitacional que expulsa a nuestros jóvenes y arruina a nuestras familias. Ustedes prometieron un cambio real, pero la realidad es que la oferta sigue bajo mínimos y los precios, por las nubes. Anuncian 12 casas aquí, 8 allí, y eso está muy bien, pero a este paso llegaremos a 2050 y todavía no habremos cubierto la demanda. Tienen que dejar de aplicar parches y liberalizar suelo.

De verdad, tenemos la oportunidad de ir más rápido y la emergencia lo justifica. La herencia recibida del anterior gobierno del pacto, la nula política de vivienda nacional que protege a los okupas frente a los propietarios, la grave inseguridad jurídica creada durante años de nefastas políticas y el 30% de impuestos que asumen los ciudadanos a la hora de comprar una vivienda, no ayudan. Esto está claro. Es complicado en tres años solucionar años de dejadez. En esto

estamos de acuerdo. Pero desde Baleares se puede hacer mucho más. Un metro cuadrado, actualmente, está entre los 3 y 4.000 euros, cosa que hace inviable dar una salida urgente a este problema.

Se necesita valentía a la hora de legislar sin liberar todo el suelo posible y sin eliminar todas las trabas burocráticas no se va a solucionar la emergencia habitacional. Los ciudadanos no quieren palabras, quieren hechos, no quieren promesas ni *power points*. Quieren grúas y fecha de entrega de llaves. Y -repito- entiendo que en tres años que llevamos es complicado revertir la nefasta gestión del gobierno de izquierdas, pero se podría y se puede hacer mucho más.

En resumen, y queriendo aproximar una fecha para dar un mínimo de esperanza a las más de 30.000 familias de aquí que esperan poder acceder a un hogar asequible, le pregunto, Sra. Prohens, ¿cuándo estima su gobierno que va a cubrir realmente la demanda de vivienda que hay para Baleares?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Cañadas. Sens dubte, l'encariment de l'habitatge té molts de factors, però en té un de determinat, que és el desequilibri entre l'oferta i la demanda, fruit del creixement poblacional. Ho he dit altres vegades, els darrers 15 anys la població ha augmentat en aquestes illes en 160.000 persones i els parc d'habitatge només ha augmentat en 36.000. És necessari corregir aquest desequilibri i posar més habitatge per als residents.

Segons les estimacions del sector de l'habitatge, fan falta 30.000 habitatges a les Illes Balears. I crec que en això estam. Evidentment que ens agradaria poder anar molt més ràpid. Evidentment que ens agradaria poder revertir la no gestió i la no política d'habitatge molt més ràpid. Cregui'm, que és una cosa que em lleva la son i que lleva la son a aquest govern.

Miri, la Llei d'emergència habitacional ja té en planificació més de 5.000 habitatges a preu limitat, entre reconversions de locals, divisions horitzontals, creixements en altura, aprofitament d'infraestructures o la cessió de sòl per al programa Construir per Llogar. Des de l'IBAVI hem accelerat, gràcies al seu vot a favor i gràcies a la Llei de projectes residencials estratègics, amb el vot en contra de l'esquerra, 1.200 habitatges públics, amb el vot en contra de l'esquerra. I també amb aquesta mateixa llei, ja s'han presentat projectes per a més de 3.000 habitatges, prop de 2.000 a preus assequibles, i l'objectiu és d'arribar durant els propers anys a prop de 20.000 habitatges.

Per tant, jo crec que hem posat les bases legislatives de sòl i les condicions per poder construir aquests 30.000 habitatges. Ara bé, hi ha un principi que és bàsic i que, a més, compartim tant el seu grup parlamentari com el meu: aquest habitatge no

es pot construir per atreure més població. Ha de ser habitatge assequible i hem de prioritzar la gent d'aquí per accedir a aquest habitatge. Per això es demanen un mínim de 5 anys de residència, però hi ha ajuntaments del Partit Popular que en demanen 15, 18 o 20 anys de residència. Això sí, els ajuntaments d'esquerra voten en contra de prioritzar la gent d'aquí per a l'accés a aquest habitatge.

També -i ho ha dit vostè- tenim una bona notícia: hem aconseguit tornar al Congrés aquestes mesures que volia allargar l'esquerra per anar contra les víctimes de l'ocupació il·legal. Ara ja només, Sra. Cañadas, ens queda veure el Sr. Negueruela ocupant -amb k- un habitatge per denunciar que l'ocupació il·legal existeix a les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Com dic, la tendència està canviant. El Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes tècnics ho diuen: els darrers anys creixen més els habitatges plurifamiliars ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. S'ha acabat el temps. Em sap greu.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 630/26, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a drets de les persones.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la última pregunta, la RGE núm. 630/26, que formula Iago Negueruela, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. No me puedo resistir, porque ha hecho alusión a mí, a darle la razón: sí que ha cambiado el rumbo, en eso no miente, usted ha prometido medidas valientes contra la saturación turística y ahora dice que no va a hacer nada. Esa es su valentía y su forma de gobernar.

(Alguns aplaudiments)

Le diré una cosa, y creo que es importante también: frente a todo el discurso de odio que ha hecho usted, porque lo hace usted en primera persona, respecto a todas las contestaciones que ha dado de un tono altamente racista, le tengo que responder que hoy, Sra. Prohens, es un día de orgullo, de forma especial de orgullo latino. Usted seguro que disfrutó ayer, igual que nosotros, viendo el Super Tazón. Yo ayer lo vi y no puedo no dejar de extrapolarlo aquí: el mensaje positivo que tiene, el mensaje de orgullo, el mensaje de derechos, de libertad que supone para toda una población.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Frente al odio de..., un discurso en positivo frente al odio de Trump,...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor. Silencio.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

...un discurso en positivo frente a las mentiras y a la sinrazón, un discurso en positivo que va contra un tipo de políticas que hace Trump en Estados Unidos, no en América, en Estados Unidos y usted hace aquí.

(Alguns aplaudiments)

Y usted vio las banderas desfilar, me imagino, por todo el estadio de San Francisco, esas banderas -esas banderas- son las mismas que están aquí. Son las mismas que están aquí. Más de 250.000 personas que enarbolaban esas banderas viven aquí, trabajan aquí, tienen derechos aquí...

(Alguns aplaudiments)

Son colombianos, venezolanos, argentinos, ecuatorianos, uruguayos, brasileños, mejicanos que viven aquí y tienen derechos aquí.

(Alguns aplaudiments)

Son los mismos, los mismos que, cuando aquí no había para comer, nos dejaron ir allí y nos acogieron allí y nos dieron derechos allí.

¿Por qué usted, con su discurso, niega los derechos que a nosotros nos dieron y que ellos se merecen tener aquí?

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies. Sr. Negueruela, visca Bad Bunny, vestit de Zara, visquen totes les persones que vénen aquí a contribuir i a generar riquesa, a fer feina, a integrar-se i a respectar les nostres lleis, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments)

I també la Comissió Europea que els acaba de dir, no el Sr. Trump, la Comissió Europea que els acaba de dir que això que han aprovat vostès és una barbaritat, perquè això no va de drets...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

...Sr. Negueruela, vostès han utilitzat una regularització massiva, improvisada, sense garanties, per desviar l'atenció, Sr. Negueruela. Sap què és això?, racisme institucional.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Usted miente una vez más, Sra. Prohens, la Comisión Europea dijo que las competencias son exclusivas del Estado español para hacerlo, Sra. Prohens.

(Alguns aplaudiments)

¿Qué tiene en contra de esas personas? Usted no quiere ponerse en... ¿Sabe que la mayoría de esas personas de las que usted habla ahora y a las que hace mención, viven y trabajan aquí gracias a otra regularización que se hizo hace veinte años y que, gracias a eso, están aquí hoy...

(Alguns aplaudiments)

...y a las regularizaciones que se han hecho?

Sra. Prohens, antes la Sra. Cabrer hablaba de las empleadas del hogar. Mire, le voy a dar un dato, solo un dato: de 2019 a 2025, la única caída que hay en afiliación a la Seguridad Social es del régimen especial de empleados de hogar...

(Alguns aplaudiments)

...8.000 hoy en día, esas 8.000 mujeres...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

...que trabajan en nuestras... esas más de 2.000 mujeres, sí, que no les han dado de alta, que tienen que ser regularizadas y que usted niega que les den la regularización...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Negueruela.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

...porque trabajan en nuestras casas y cuidan nuestros mayores. Usted deniega los derechos...

EL SR. PRESIDENT:

Se ha acabado el tiempo, Sr. Negueruela.

(Es produeix el tall del micròfon)

Sr. Negueruela, se ha acabado el tiempo, lo siento, no se está grabando.

(Continuen els aplaudiments)

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sr. Negueruela, no sabia que odiàs tant la ministra Yolanda Díaz. Miri, si a vostè de veritat li preocupassin els drets de les persones immigrants, el que hauria de fer és demanar al seu delegat del Govern que doti de mitjans per resoldre el col·lapse de les oficines d'Estrangeria.

(Alguns aplaudiments)

Avui matí mateix sortia una notícia que hi ha milers d'expedients embossats a la Secretaria d'Estat d'Interior per un col·lapse informàtic, és la Sra. Calvo. Imagín que també li pot telefonar.

Vostè sap que hi ha persones que fan feina aquí i que se'ls acaba el permís de residència i passen de ser legals a ser il·legals pel col·lapse que hi ha a les oficines d'Estrangeria?

(Alguns aplaudiments)

Vostè sap que hi ha màfies que venen cites a les seves oficines d'Estrangeria perquè és impossible accedir-hi?

Miri, vostès tenen un problema: duen dos anys dient que hem de decreixer, que aquí no hi cap tothom, que no s'havia de fer més habitatge perquè suposaria atreure més població, i ara ens demanen que regularitzem tothom que hagi arribat fa més

de cinc mesos a les nostres illes sense demanar ni tan sols els antecedents penals.

Sr. Negueruela, sap què li passa? El mateix de sempre: que vostès són molt valents per governar contra la gent d'aquí i molt covards per lluitar contra les màfies que trafiquen amb vides humanes.

(Alguns aplaudiments)

Sap què li passa, Sr. Negueruela? El mateix de sempre: vostès són molt valents per atacar símbols catòlics que ens representen, però són molt covards per prohibir el burca i defensar la dignitat de totes les dones.

Això és el que li passa, Sr. Negueruela: socialisme en estat pur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

II. Interpel·lació RGE núm. 138/24, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a política general en matèria de salut del Govern de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 138/24, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a política general en matèria de salut del Govern de les Illes Balears. Per part del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula la diputada Marta Carrió, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, president. Miri, el resum de la gestió i la política de salut del Govern de Marga Prohens, ara que som al darrer any de legislatura, el titularíem d'una forma senzilla, ràpida, que seria: que fan política de salut de tires i esparadrats, i no d'un abordatge de tractament integral, i anam a cop de titular i els fums que deixen els cops de titulars, de vegades emboiren, no?, i ens despisten, però, Sra. García, quan el fum se'n va, queda el resultat de la política que aplica en matèria de salut, que és l'afebliment del sistema públic de salut -del sistema públic de salut- i el deteriorament en l'atenció sanitària rebuda pels pacients i els usuaris del nostre país. I no és un titular i no és una mentida i jo li procuraré argumentar el perquè.

I ja ho podíem intuir un poquet, no?, perquè hi ha dos elements essencials en política sanitària que són pressupost i projecte. I aquest govern no en té cap dels dos, ni pressupost ni projecte.

I dic que ho podíem intuir perquè tot va començar el dia de la presentació del Pacte per la salut, allà a Son Llàtzer, quan la Sra. Prohens assenyalava la fita pressupostària de la Conselleria

de Salut i deia que blindarien el pressupost de salut si les condicions econòmiques ho permetien. I, Sra. García, aplaudíreu, amb èmfasi aplaudíreu. I jo al·lucinava -al·lucinava-, perquè jo em deman: si la Sra. Gómez hagués dit que blindaria el pressupost el 2022, vostè l'hagués aplaudit?, perquè jo no. Ja li ho dic, jo no hagués fet.

I no perdre un segon, perquè vostè sap perfectament que blindar el pressupost de Salut és un absolut fracàs. I el projecte tampoc no hi és, partint després de la foto del pacte de salut, que tant ens va recriminar que no hi fóssim, on és el pla?, on és el pressupost?, on és la planificació?, on són els objectius? No hi són. Hi tenim la foto, crec que el document també hi és, però no hi ha res més.

Miri, Sra. García, els dos pressuposts presentats i defensats per vostè en aquesta legislatura suposen un creixement d'un 9% en dos exercicis pressupostaris. Ni en dos pressupostos Salut ha crescut el que va créixer en un únic pressupost, en el darrer pressupost del govern del pacte. Ni en dos pressupostos ha crescut el que un el darrer any. I vostè dirà: "*¿y qué hacían durante ocho años?*", idò miri, invertir en un any el que vostè no ha invertit en tres. *Esto hacíamos los últimos ocho años.*

(Alguns aplaudiments)

No, perdona, los ocho no, el último solo.

I l'estancament en el creixement del pressupost té un impacte directe en multitud d'àmbits, però sobretot en un que és el que desencadena llavors tots els problemes de salut, que és que no té prou doblers per contractar professionals i no té prou doblers per cobrir les baixes i per cobrir les vacances dels professionals. Té un pressupost de personal, que li basta per complir les sentències que ha d'acatar, res a dir, ho celebrem i li donam suport incondicional, però la seva responsabilitat, Sra. García, va molt més enllà, perquè vostè parla molt de la cura de professionals, però, a part de les millores en les retribucions, la cura de professionals implica que les càrregues de feina estiguin equilibrades. I perquè les càrregues de feines estiguin equilibrades i puguis tenir una jornada laboral normal, necessites personal i necessites que es cobreixin vacances i baixes. Perquè vostè ven que les contractacions en un servei concret, com pot ser l'específic d'oncologia d'Eivissa, on estam molt contents que hagi pogut cobrir les places, és la norma del sistema de salut. I no és la norma del sistema de salut, Sra. Consellera.

Perquè plantejava i deia que 900 professionals s'han incorporat en dos anys aquí. No ho sé. No, no ho vaig dir jo, ho va dir la Sra. Prohens en el debat de política general l'octubre de l'any passat, va dir: "900 n'hem incorporat". Bé, molt bé, però és que vostè se'n va oblidar de parlar de l'altra moneda, perquè se'n havien jubilat 720, han acabat el seu contracte 60 i encara estic esperant la resposta a la pregunta que li vaig fer sobre quins havien acabat la relació vinculada als estatutaris. Perquè no em va contestar. Sí, no, no està contestada.

Clar, en tres anys del Govern del PP tenim menys professionals en el nostre sistema de salut i això es nota a les urgències. A les urgències cada any, cada pic, estiu i hivern del seu govern. Més de 70 pacients cada any des que vostès

governen han estat esperant llits a urgències, i no n'hi ha. I això té una causa molt clara, i és falta de personal a atenció primària incapaç d'aturar el col·lapse de les urgències i falta de personal a les urgències incapaç de donar resposta immediata. Perquè els seus plans arriben tard i arriben malament. I no m'estranya, perquè, clar, quan ja ha tancat Verge de la Salut un mes abans que arribi la pandèmia llavors l'ha d'obrir, i clar, arriba tard, arriben tard.

Dos. Llistes d'espera quirúrgiques de nou desbordades. I li donaré una dada de gestió seva. Avui, 2026, fa un any enrere, 5 de febrer de 2025, nombre total de pacients que esperen una intervenció quirúrgica, n'hi ha 3.578 més, el nombre de pacients que esperen en un any, el seu any, resultat de la seva política: ha crescut un 25,8%. Els pacients que esperen més de 180 dies una intervenció quirúrgica ha crescut en 1.814 persones. Hi ha hagut un increment del 85,5% de persones que esperen més de 180 dies a ser operades en un any, el seu any. Pacients que esperen entre 150 i 180 dies, ha crescut un 55% i la demora mitjana en temps d'intervenció ha crescut un 21,7%.

Un any, Sra. Consellera, un any que només és responsabilitat seva. I això passa perquè no té projecte i perquè no té pressupost, perquè l'únic que ha fet davant les operacions quirúrgiques són hores extres, peonades i augment d'autoconcertació i derivació a la privada. I això és despesa. Això és vestir un sant per desvestir-ne un altre, pa per a avui, fam per a demà.

Tercera cosa que es veu: serveis que no només col·lapsen sinó que es tanquen, i en dos mesos ho hem vist. Hem vist INFOSALUT que ha deixat de funcionar perquè no s'han cobert les baixes i hem vist en dos pics, tot i que era puntual, puntual dos pics, el tancament del paritori a l'Hospital de Manacor.

Quart element on ho veim: l'atenció primària. Què feim a atenció primària, Sra. Consellera? Nombre creixent de metges sense especialitat. No s'ha basat en la incorporació de nous professionals per poder fer una feina multidisciplinària, que vostè defensa llavors quan respon les nostres preguntes; retard en el cronograma previst per a la integració de les infermeres amb títol d'especialista. Fa dos anys que es va aprovar en aquest parlament, a iniciativa precisament d'aquest grup parlamentari, la creació de la figura del psicòleg sanitari per poder fer una incorporació de psicòlegs mínimament ordenada i útil dins el servei sanitari de salut a Atenció Primària, no sabem res d'aquest decret. On és? Perquè només hi ha l'anunci previ. Amb els canvis de professionals i les demores d'atenció primària els pacients crònics es veuen absolutament compromesos a nivell d'atenció i saturen les urgències. Què ha fet de l'estratègia de cronicitat? Quina és l'estratègia d'atenció primària?, quina és? Quin projecte nou en estratègia d'atenció primària vostè ha plantejat? Perquè en podem parlar, i molt.

Perquè, Sra. Consellera, vostè com pensa respondre a la diversitat de necessitats dins Mallorca d'atenció primària? Quin és el seu full de ruta? Perquè és obvi que no necessita el mateix un centre de salut de Vilafranca, per exemple, que un centre de salut a qualsevol barri de Palma. Perquè pensar que necessita cada centre de salut és parlar del model d'atenció primària. Un

centre que atén 6 pobles i un que atén un mateix nucli de població és obvi que no necessiten els mateixos recursos. I li posaré un exemple molt fàcil. Un centre on el pediatre és a Porreres o a Vilafranca, òbviament de dilluns a divendres, la resta de pobles no té pediatre. A Montuïri vàreu inaugurar una sala de pediatria, però el pediatre no hi és, eh?, ho dic perquè hi pot posar altres coses. Vostè és conscient del temps de desplaçament entre aquests pobles? No només dels metges, que s'ha de tenir en compte, perquè, òbviament, quan un metge s'ha de desplaçar això compta dins la seva jornada laboral i té un impacte negatiu en l'atenció domiciliària i en l'activitat comunitària. I, en segon terme, té una atenció directa amb el pacient. Li han dit que d'Ariany a Vilafranca en transport públic s'han de fer dos transbords i es tarda 50 minuts? Li han dit que de Petra a Vilafranca -que està a tir de pedra de fona, venc a dir, que si apuntes bé, hi arribes- has de fer dos transbords i tardes una hora. Vostè creu que es dona la mateixa atenció a aquests pacients? Vostè creu que una mare que acaba de parir pot desplaçar-se les vegades que necessita al centre de salut? Vostè creu que una persona major pot desplaçar-se les vegades que ho necessita?

Parlem del model d'atenció d'atenció primària, Sra. Consellera, perquè, a més, tenim llistes d'espera que continuen pujant, tenim multitud de centres que estan més de 10 dies...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

... -sí, sí president- més de 10 dies i infraestructures.

Miri, només li donaré un detall d'infraestructures perquè no jugaré a qui és més lent. Li diré que fa dos anys va acabar el contracte de manteniment dels centres d'atenció primària i a dia d'avui no hi ha els plecs...

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'acabar, Sra. Carrió.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Continuaré després.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT.

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Govern té la paraula la consellera de Salut, Sra. García, per un temps màxim de deu minuts.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Buenos días, señoras y señores diputadas. Y gracias, Sra. Carrió, por esta interpelación que yo creo que me va a permitir al menos aclarar alguna de las afirmaciones erróneas que usted ha vertido ahora mismo aquí y que también está comentando en redes.

Fundamentalmente, el primer elemento del pacto de la salud era captar y fidelizar profesionales. Me sabe muy mal que usted haya..., porque de verdad no creo que sea un bulo, simplemente creo que nace del desconocimiento y no de la maldad, la cuenta esa que ha hecho usted de 400 entran, 400 salen, hemos cogido 100 o 150 dentro del Gobierno de Marga Prohens.

Mire, la gestión de recursos humanos es mucho más compleja que una resta, lo siento. Porque para gestionar recursos humanos en Salud, en primer lugar, hay que conocer que conviven dos regímenes jurídicos. En primer lugar, el personal estatutario, que corresponde básicamente al personal asistencial y al de gestión de servicios de salud y su relación no es contractual, se formaliza mediante nombramientos estatutarios. Y, en segundo lugar, hay personal laboral que dispone de un contrato laboral, de un derecho laboral común, y que incluye fundamentalmente directivos y personal del GSAIB.

Usted hizo dos preguntas escritas, a las que se ha referido, y a la primera se le contestó que habían cesado su relación contractual con el servicio de salud 60 profesionales directivos y 265 profesionales del GSAIB. Respecto a su segunda pregunta, preguntaba qué profesionales habían finalizado su relación laboral en el Servicio de Salud entre julio del 2023 y octubre del 2025. La única baja de la relación laboral que puede considerarse definitiva y, por tanto, cuantificable de forma estable es la jubilación, la defunción y la incapacidad permanente, y entre el 1 de julio de 2023 y el 31 de julio de 2025 se han acogido 411 personas.

Usted hace un cálculo de plantillas, pero es que no se hace así. El cálculo de plantilla se hace mes a mes y en el cálculo de plantilla ya se integran bajas, altas, permisos, ausencias y movimientos administrativos. Por lo tanto, lo que hay que hacer es el enfoque comparativo mes a mes. Muestra -y se lo explico para que lo entienda-: en noviembre de 2023 había 12.238 profesionales, mientras que en noviembre de 2025 la plantilla asciende a 20.495. Por lo tanto, es un incremento de 1.277 personas más. Y, como ya le he dicho, ese cálculo integra las altas, las bajas, los permisos, las ausencias y los movimiento administrativo del periodo.

Por lo tanto, lamento profundamente que un trabajo tan complejo lo haya reducido a peras entran, peras salen, porque no es así. Se pueden hacer preguntas, pero luego esas preguntas hay que analizarlas. Así que lo repito alto y claro, Sra. Carrió, en noviembre de 2025 la plantilla del servicio de salud ha crecido en relación a noviembre de 2023, sí, exactamente 1.277 profesionales.

En segundo lugar, está hablando usted del Pacto por la salud y es curioso, porque decía: “no, no nos vamos a apoyar

en el pacto de la salud porque no tiene presupuesto”. Es más, incluso parecía que no tenía un presupuesto asociado detrás, cuando realmente habían firmado un pacto por la salud mental, que ese sí que no tenía ningún presupuesto. Era un brindis absolutamente al sol. De hecho, había cero presupuesto detrás.

Se ha hecho el diagnóstico de salud. En breve presentaremos ese diagnóstico de salud, la semana próxima, creo, y entonces en el diagnóstico de salud se va a ver por qué se enferma en Baleares y cuándo se enferma en Baleares. Y a esto invitaremos a todos los que han participado en él. Y, sobre todo, posteriormente se empezará a trabajar en el Plan estratégico de salud, que ya se está trabajando, y que se presentará en el segundo semestre. Para eso sirvió el Pacto por la salud. En ese plan estratégico de salud vendrán recogidas todas las medidas que allí se trataron y que allí se pusieron en marcha.

Habla de colapso, de 70 camas esperando en el hospital de Son Espases. De un absoluto, no sé cómo lo dice, choque o fracaso del plan. Miren, es irónico. Cuanto menos es irónico su silencio cómplice con la privatización que hizo el gobierno del pacto, que ahora se la voy a explicar para que se quede tranquila. Lo planes de invierno es cuando llegan los virus respiratorios y yo aquí creo que no tengo nada que explicar. ¿Cuál es la primera pata? La prevención. Se ha hecho una campaña de vacunación: 219.000 personas inmunizadas, es decir, 31.000 ciudadanos más que la temporada anterior, una cobertura 34,3% de la población diana. Y no solo eso, han aumentado los profesionales que se han vacunados, los niños de segundo ciclo de infantil, se ha duplicado en un 44,8% la vacunación escolar de todos los colegios.

Es decir, desde que este gobierno llegó hasta ahora, el ascenso en las tres campaña de vacunación que llevamos es de 12 puntos, porque le recuerdo que la última campaña de vacunación del pacto fue un 22,7%. Y esta mejora no es casualidad, es estrategia, es captación activa de profesionales a partir de atención primaria y son políticas en salud que se han recuperado con ambición y rigor.

Evolución de la gripe durante este periodo. Nos ha encontrado con 30.000 personas más vacunas antes del 20 de diciembre. Eso es muy importante porque ha habido muchos, muchos pacientes que ya estaban vacunados y que tenían anticuerpos antes de que llegara el virus. Y ese es el primer eslabón de todos los planes.

El segundo eslabón de todos los planes ..., bueno, me va a permitir agradecer a todos los colegios, la realidad, la buena predisposición que han tenido porque forman una gran parte del éxito de esta campaña de vacunación, y también me va a permitir a todos los profesionales de atención primaria, especialmente a todas las enfermeras, que han organizado la vacunación infantil en los colegios.

Por otro lado, el pico no ha sido muy elevado. Han visto que el pico ha llegado a 88,9. Es decir, la gripe se puede decir que ha pasado con una incidencia baja, y eso es debido a dos cosas: a una tasa de vacunación con un número de población realmente inmunizada; y también, por otro lado, hemos dicho

que el virus sincitial respiratorio que circula después, también la vacunación, una vacunación que nos encontramos sin hacer.

Yo le digo para qué sirven los presupuestos. Cuando llegamos tuvimos que hacer corriendo, nunca mejor dicho, la licitación del Nirsevimab, que sirve para virus y sincitial respiratorio, a pesar de que en el 2022, que últimamente hay una memoria que parece que es muy corta, no estaban solamente colapsados los hospitales, que ya lo estaban también, estaban colapsadas las urgencias de pediatría, porque el virus sincitial respiratorio estaba llevando a los niños a la UCI, pero, a pesar de eso, nosotros, cuando llegamos, nos encontramos que no se había aprobado el uso del Nirsevimab. La licitación se hizo por este gobierno y desde el 2023 los niños de Baleares tienen más derechos.

Seguimos. La segunda parte del plan es la activación de camas, evidentemente. Se han activado 215 camas adicionales en la red pública: 70 en Son Espases, 57 en Son Llätzer, 20 en Mateu Orfila, 19 en Can Misses y 9 en Manacor, 40 adicionales en Sant Joan de Déu y 20 adicionales en el Hospital de Inca. Por supuesto, esta expansión permite absorber las puntas de ingreso. El plan contempla la contratación, por supuesto, de profesionales, de médicos, de enfermeras, de auxiliares, de celadores, de técnicos y de personal de apoyo. Y es un esfuerzo real y un esfuerzo planificado.

Le voy a volver a repetir, porque eso se lo he dicho por activa o por pasiva -creo que a usted y también al Sr. Apestequia se lo dije fuera-, Virgen de Lluc no está cerrado. Virgen de Lluc se ha utilizado como apertura -sí, sí-, se utiliza como plan de choque cada año, pero cada año. No ha habido ningún cierre de Virgen de la Salud. El plan, además, incluye la ampliación de los SUAP desde el viernes por la tarde hasta los lunes por la mañana en el tramo crítico que históricamente aumenta la demanda. Además, incluye toda una serie de medidas.

Dicho esto, resulta que en el Hospital de Son Espases sí que se produce un pico puntual de demanda que está provocado no por la incidencia de la gripe, Sra. Carrió, está provocado por el aumento de los virus respiratorios en pacientes mayores de 65 años, mayores con mucha comorbilidad. Y aquí viene..., es cierto que ustedes tuvieron mucho presupuesto, pero lo vuelvo a repetir aunque no guste, ocho años -no, perdón, ocho años no-ocho anuncios, pero desde el 2018 de Son Dureta no se hizo nada. Aquí no se ha hecho nada de cronicidad. Nada. Nosotros sí que haremos el tema cronicidad. Nosotros sí que abrimos Ca Na Majora. Nosotros sí que abriremos el hospital de Felanitx, que recuerdo que lo primero que tuvimos que reanudar fue hasta el interés autonómico para hacerlo, que se había perdido porque había caducado. O sea, para que se haga una idea de la situación en los hospitales de intermedios.

Por lo tanto, ¿qué podemos decir? Pues sí, que la vacunación de la gripe ha sido muy eficaz y que, realmente, lo que vemos claro es que el camino hacia la creación de hospitales de intermedios es lo que marcará un antes y un después en la sanidad balear, porque es necesario, porque la población cambia, porque hay 40.000 tarjetas sanitarias más...

EL SR. PRESIDENT.

Tendría que ir acabando.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

... porque hay pacientes más crónicos y porque necesitan una mayor estancia hospitalaria.

Muchísimas gracias. Luego seguiré.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, consellera.

Passam al torn de rèplica del grup autor de la iniciativa. Sra. Carrió, té la paraula.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, president. Miri, Sra. García, gràcies per les explicacions, primer de tot, però, potser també li hauria de fer a la Sra. Prohens, aquestes explicacions, quan ve aquí a exposar el nombre de professionals que tenguí en compte.

Miri, jo li diré. Jo li vaig fer dues preguntes, efectivament, que vostè m'ha respost. Les jubilacions, que, per cert, la resposta escrita no coincideix amb el que m'acaba de dir en resposta oral; i la relació laboral. I vostè em va dir "entenc que diu la relació de contracte" i em diu, 60. Correcte. I jo li vaig fer una segona pregunta específica, que encara no m'ha respost, una tercera pregunta específica que no tenc resposta, que és: quants de cessaments dels nomenaments dels estatutaris? Precisament, per veure aquesta diferència. I jo no estic d'acord amb vostè, que no s'han de mirar el global i el total, i que s'ha de mirar mes a mes, perquè vostè pot haver fet 200 contractes de 3 mesos, el mes de novembre, per cobrir una punta, però això no és estructura, em sap molt de greu, això no arregla el problema de professionals d'estructura de Salut, això no reforça els equips de serveis, això són contractes puntuals que es fan. Per tant, no compartesc la seva visió d'entendre que s'ha de mirar a mes a mes a veure quan pugen. No. S'ha de mirar la relació de llocs de treball. S'ha de mirar quants de professionals estables de 365 dies, de contracte indefinit, té, servei per servei, centre de salut per centre de salut. Així és com s'ha de mirar. I el resultat, a dia d'avui d'aquest govern, és que n'hi ha menys, menys que fa tres anys.

I miri, Sra. García, un pic puntual de demanda, és una pic puntual de demanda si no passa cada hivern i cada estiu des de fa tres anys, a les urgències. Perquè passa constantment i no arribam perquè no tenim preparat... I vostè diu que no va tancar? Bé, doncs, no, efectivament, no es va tancar tot l'hospital, però es va tancar tota una planta, que eren els llits que havien d'atendre els pacients crònics que arribaven a les urgències que necessitaven hospitalització. És així.

I és curiós perquè vostè no m'ha parlat de les llistes d'espera quirúrgica. Quina explicació té vostè perquè en un any hagi

incrementat un 25,8% el total de pacients que esperen una operació al nostre país? Quina explicació té que hagi crescut un 85,5% en un any, més de 180 dies d'espera? Per què està passant això? Per què la política del Govern de Marga Prohens fa que creixi un 85,5% el nombre de persones que esperen més de 180 dies una intervenció? Hi pot dedicar un poc de temps a aquestes dades, que em pareixen especialment preocupants, a part d'informar-me i il·lustrar-me?

Miri, anem a infraestructures. Jo només li diré una frase. Dues frases, li diré. Com a resum. En tota la legislatura -i som al darrer any de legislatura del seu govern- no ha licitat cap contracte d'obres, ni un. No hi ha cap licitació de contracte d'obres nou en tota la seva legislatura. Ha inaugurat els que estaven iniciats amb contracte d'obres, nous no n'hi ha ni un. I li diré una segona cosa: els centres nous que s'incorporin a la xarxa pública d'atenció, si no tenen professionals, és ciment car. Pur i dur. I en el seu pressupost, el que es prorroga l'any que ve que, en teoria, ha de fer front a l'obertura de l'Hospital de Manacor i a l'obertura de Son Dureta, no hi ha ni un euro, ni un. Si vostè no està fent una previsió de contractació de personal, a la vegada, i està captant els professionals, a la vegada que s'estan finalitzant les obres iniciades la passada legislatura dels nous dispositius, seran buits, agafaran pols, no donaran serveis. Serà ... ciment car, simplement.

I parli vostè, per favor, de l'estratègia d'Atenció Primària, perquè no s'ha introduït. Sense una atenció primària forta serem incapaços de solucionar els problemes d'urgències i que el sistema de salut funcioni de manera correcta, perquè el que necessita, principalment el 90% dels problemes de salut, és un metge de família accessible amb 24 hores -i a dia d'avui, la immensa majoria tardam 10 dies en arribar al metge de família- i no me'n puc estar, a una intervenció, a una interpel·lació de salut mental, de dir-li que també necessitam el psicòleg sanitari de referència als nostres centres de salut.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Carrió. Per part del Govern, té la paraula la consellera Manuela García.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. A ver, Sra. Carrió, yo le vuelvo a repetir que cuando estamos hablando de 1.000, son 1.000 profesionales de la plantilla estructural, porque estamos hablando de FTE, y entonces yo espero poder explicárselo, que son la unidad de trabajo. Creo que hablar de recursos humanos es bastante complejo. Por lo menos a mí me lo parecía al principio, y por eso me tuve que empapar. Y le vuelvo a repetir: se lo quiere creer, créaselo; no se lo quiere creer, no se lo crea. Cuando estamos hablando de 1.277 profesionales, son 1.277 profesionales y se ha acabado. Sea el mes que sea, en este sentido.

Cuando estamos hablando del diagnóstico de salud y los determinan... Si no le va bien, yo ya no puedo decirle ninguna otra cosa. También desconozco en qué momento hizo la petición de la pregunta, pero realmente los datos son los que le he dado ahora mismo, en los meses que se los he dado, que son ahora mismo.

Por otro lado, en cuanto al Plan estratégico de salud 2026-2031, naturalmente se está llevando a cabo toda la estrategia de Atención Primaria, de descenso de la burocratización, del equipamiento de servicios de atención... de profesionales multidisciplinares. Y me alegra que usted esté tan a favor de la de la introducción de psicólogos sanitarios, porque realmente aquí he visto la mayor hipocresía que había visto en mi vida. He visto hasta PNL que pedían la incorporación de profesionales, con psicólogos sanitarios en Atención Primaria, y luego parecía que la PNL la teníamos que defender nosotros, porque ya de eso no dije nada. No se preocupe, hay un año. Hay un contrato temporal de un año hasta mediados de octubre de 2026. Y a partir de ahí todos los centros de salud tendrán un psicólogo sanitario. Y si no, lo tendrán antes, mire lo que le digo. Y además, ya se está trabajando en el segundo eslabón y, por lo tanto, es importante ver las cosas con un poco de perspectiva, pero sobre todo, siempre siendo coherentes. Lo que no se puede es poner palos en la rueda cuando vas intentando avanzar en una cosa diciendo, como ha hecho algún diputado de aquí, que resulta que si tienes un problema con un duelo o si tienes un problema porque sencillamente te ha dejado tú tu pareja, resulta que si tienes 80 euros, puedes ir al psicólogo de la privada, donde te va a atender el mismo psicólogo que te está atendiendo ahora mismo en el centro de salud, pero eso sí, tienes que pagarlo. Entonces yo creo que hay que ser muy coherente con la notificación. Creo que usted lo es, en ese sentido, y de verdad que le digo que al final de este año, cada centro de salud contará con un psicólogo sanitario.

Por otro lado, hay un tema de cronicidad y yo creo que se han hecho muchos avances en cronicidad, realmente. Se ha hecho todo el protocolo de cronicidad. La apertura de Son Dureta está absolutamente -bueno, justamente fue ayer cuando nos la presentaron-, absolutamente protocolizado en tiempo y apertura progresiva. Me sabe muy mal que hablen de la situación de urgencias en el Hospital de Son Espases, cuando realmente parece que nació esto ayer. Mire, yo he trabajado toda mi vida en el Hospital de Son Espases. Muchas veces, muchas veces durante los ocho años que gobernaron ustedes, las cirugías se suspendieron porque no había camas en las urgencias, muchas veces. Están hablando de que se llevan de un lado a otro los pacientes, cuando realmente es un protocolo de asistencia que coordina el 061 que hizo la Sra. Gómez. O sea, es decir, estamos hablando de que critica lo que se hacía previamente.

Y luego tiene una memoria, pues, como he dicho hoy, bastante curiosa, resulta que miran los últimos del año 2025, 2026 ahora, pero... y se van de ahí a Bauzá, al Sr. Bauzá, al año 2012, cuando..., por favor, la próxima semana le traeré toda la hemeroteca de colapsos que ha habido en Son Espases, por favor.

(Alguns aplaudiments)

Es que están diciendo mentiras, están diciendo mentiras. Esto es una situación donde todos tendríamos que estar de acuerdo para hacer unas urgencias fuertes, donde todos tendríamos que estar de acuerdo para hablar de las verdaderas soluciones de los problemas de salud...

(Alguns aplaudiments)

...por eso es un pacto por la salud, porque realmente todos tendríamos que estar de acuerdo para decir: "Vamos a una, sí, ¿qué problema hay?" Y tenemos que poner en marcha los hospitales intermedios que no se han puesto durante los ocho años, aunque hubiera presupuesto, ninguno. Le digo que el de Felanitx tuvimos que renovar el interés sanitario. No se ha puesto ninguno en marcha.

Y nosotros sí que vamos a tener la posibilidad de la apertura del hospital de Son Dureta. Además, sí que hemos licitado, Sra. Carrió, de hecho, las obras del hospital de Felanitx se inician ahora, ya tienen la licitación. En breves días va a comenzar a ver el hospital de Felanitx abierto.

Y también hemos hecho el de..., perdón, el de Ca Na Majora ya es una realidad. Y también hemos hecho la apuesta por el de Verge del Toro, que sí, que el Verge del Toro lo abrieron sin prácticamente... desoyendo...

EL SR. PRESIDENT:

Consellera, tendría que ir acabando.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

...lo que eran los informes técnicos. Situación: ahora volvemos a reiniciar las obras después de haber tenido que hacer una parada porque había que apuntalar el cien por cien de la estructura, algo que en ningún momento pensaron.

Por lo tanto, es una estrategia para ir todos de la mano y no para mirar lo que hubo en el año 2012, lo que hay ahora, puntualmente, cada vez que salga alguna noticia o un titular, sin mirar y si leer el resto de la noticia y al final, (...) los ocho años ha ocurrido exactamente lo mismo.

Basta de mentiras. Lo que hay que hacer es trabajar de la mano en esto.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, consellera.

III. Compareixença del conseller competent del Govern de les Illes Balears per tal d'informar sobre el compliment del punt 32 de les resolucions derivades del Debat general sobre l'acció política i de govern de 2025 (escrit RGE núm. 338/26, del Grup Parlamentari Socialista).

A continuació passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a la compareixença del conseller competent del Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre el compliment del punt 32 de les resolucions derivades del Debat general sobre l'acció política i de govern de 2025, escrit RGE núm. 338/26, del Grup Parlamentari Socialista. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Llorenç Pou, per un temps de deu minuts.

EL SR. POU I GARCIAS:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Bon dia de bell nou a tots els diputats i diputades, també a la consellera Cabrer, responsable de Diàleg Social. Som aquí, a una compareixença per incompliment perquè el Govern doni resposta del seu procés d'incompliment respecte dels acords en aquest ple del Parlament sobre la pujada de l'impost de turisme sostenible. Però, abans de fer-ho, sí que voldria dir a la consellera que vostè, que du només sis mesos en aquesta cambra, sí que ens preocupa que sigui la seva segona compareixença per incompliment dels seus en aquest parlament i que està citada també a la Comissió de Turisme per no respondre preguntes escrites. I, per tant, ens preocupa aquest tarannà respecte de la falta de transparència i de respecte als acords d'aquest parlament.

En qualsevol cas -com deia- som aquí per respondre, per demanar comptes respecte dels acords de la pujada de l'impost de turisme sostenible.

Ràpidament, crec que és important recordar d'on venim, d'una legislatura bloquejada, on l'esquerra havia presentat propostes d'incrementos substancials de l'ITS, per part del PSIB, que MÉS per Mallorca havia presentat propostes d'establir un impost dels cotxes de lloguer, que varen ser votades en contra pel Partit Popular i per VOX. A la vegada, el Partit Popular, a través del Govern, va fer anuncis d'ITS i d'implantar impostos als cotxes vacacionals, anuncis que mai no s'havien fet... varen entrar en aquest parlament. I mentre això passava, el Govern anava incrementant el nombre de places i plantejava, per exemple, que a la Llei agrària es fessin noves places.

Davant aquesta situació de bloqueig, el Partit Socialista, durant el debat de política general, en un intent de desbloqueig, el que va fer va ser entrar al Parlament la proposta d'increment de l'ITS que havia presentat el Partit Popular. I, és clar, els va agafar amb el peu canviat i vostès no varen tenir altre remei que reconèixer en aquell debat aquest titular d'*Última Hora* on vostès reconeixien que estaven d'acord a pujar l'ITS. Aquest és un titular d'*Última Hora*, perquè no ens enganem.

A partir d'aquí la maquinària, supòs que del Consolat, per intentar revertir una cosa a la qual, per molt que s'hi comprometés la presidenta, no els agradava, es varen inventar a la setmana que hi va haver entre el debat de política i les resolucions, estar d'acord amb aquesta pujada, però demanant

al Partit Socialista que deixassin que es presentàs aquesta proposta a la Mesa de sostenibilitat, cosa a la qual el Partit Socialista no es va negar, un acord que s'havia de fer dins aquest 2025.

I, per tant, el Partit Popular, fixin-se, estava d'acord a pujar l'ITS, el tema era que es presentàs, i així són els termes. Per tant, qui tenia interès que aquesta proposta passàs per la Mesa era el Partit Popular. Per tant, amb més sentit que mai, que el Govern i el Partit Popular ens expliqui per què han incomplert vostès aquest acord,...

(Alguns aplaudiments)

...perquè no l'han incomplert, per què estan tan interessats, Sra. Cabrer, a no haver complert l'acord que expirava a finals de 2025 i li record que la resolució es va acordar el 14 d'octubre de 2025. Vostè tenia pràcticament tres mesos per complir i no ha complert.

Què és per a vostè el diàleg social?, l'acord al Parlament?, un joc de paraules? És clar que sí. Havia tengut tres mesos per complir i no va ser capaç de convocar els agents de diàleg social. Ja li vull dir que el Partit Socialista sí que va tenir temps per reunir-se amb els quatre agents de diàleg social per parlar de l'ITS. I, per tant, nosaltres sí que són seriosos.

I, alerta, perquè el Govern té un director general aquí present, aquí assegut, per encarregar-se només de diàleg social i el director general no va trobar... tres mesos per fer, per convocar aquesta reunió. Té un estrès galopant.

Per tant, escolti, un govern que té el luxe d'un director general només per al diàleg social, que és molt important, però vist el tuit de les feines de 2026 del director general... i en un minut li sobrava temps. Els convid que el vegin.

La qüestió, Sra. Cabrer, és: per què vostès no han complert, per què no respecten els acords del Parlament, per què no han convocat en tres mesos la Mesa de Diàleg Social.

I, alerta!, l'han convocada per demà perquè, com que nosaltres li vàrem demanar la compareixença per incompliment, ràpid, ràpid l'han convocada perquè, si no, estic segur que no l'haurien convocada.

(Alguns aplaudiments)

Però vostè, li ho repetesc, que és la responsable del diàleg social, expliqui aquí no que el va convocar per demà, per què no el va convocar dins els tres mesos de 2025.

I és ver que el Partit Socialista va abandonar la Mesa del pacte de sostenibilitat. També li he de recordar que no fôrem els únics, molts més partits se'n varen anar i moltíssimes entitats socials també ho varen fer. El curiós és que, tenint un director general que només s'encarrega d'això, aquest director general..., consultades les entitats, ningú no els ha telefonat perquè expliquin per què se'n van, aquesta és la feina del seu director general.

A més, ens n'anàrem perquè, evidentment, la metodologia no era la correcta, es va pervertir el sentit original de la Mesa de sostenibilitat. El dia que es va convocar el pacte, una persona que era allà va dir: "Escolta, la foto és aquesta: ens han reunit per fer polítiques de decreixement, hi estam tots d'acord i en el que també estam d'acord és que han de ser els altres els que han de decreixer".

I els faig aquest resum perquè del que anava el pacte de sostenibilitat era de reduir la pressió turística, de reduir el nombre de places i de reduir el nombre de turistes. I vostès ho han convertit en una espècie de Balears 2030. No havíem quedat en això i vostè sap que jo ho veng denunciant des del primer dia que formàrem part d'aquesta mesa de sostenibilitat.

Tot i això, no ens vàrem oposar que es dugués la nostra proposta a la Mesa de sostenibilitat. Això sí, li vull deixar ben clar, Sra. Consellera, perquè veig que té alguns problemes, tipus Montesquieu, d'assignació dels poders, que la sobirania popular resideix en aquesta cambra. Per tant, que li quedi clar que pot anar a la Mesa, però que on decideix és aquí.

En qualsevol cas, sí m'agradaria que en el seu torn ens expliqui quin és el paper de la Mesa de sostenibilitat, perquè cap llei turística i cap llei urbanística -crec que són dos temes importants- des que es va crear la Mesa no ha passat cap ni una per la Mesa de sostenibilitat. Serà que només hi duen el que volen que no surti?

Li vaig demanar una compareixença, si es vota, quin és el procés de decisió?, majoria absoluta?, qualificada? Perquè, clar, vostès tenen un problema i és que ara que sí que han començat a parlar amb els membres del diàleg social, s'han adonat que tres dels quatre membres, Comissions Obreres, UGT i la PIME, estan a favor de la pujada de l'ITS. Per tant, tenen vostès un problema de legitimitat democràtica. I aquesta és la qüestió. Però tenc algunes preguntes, alguns dubtes.

El Partit Popular va presentar al Govern en seu de Consolat la seva proposta per a març de 2025. Com així no va passar abans per la Mesa de sostenibilitat?, és que no tenien intenció d'aprovar-la? Segurament, segurament sí. Però li vull fer també algunes altres preguntes perquè els ciutadans sàpiguen el nivell d'aquesta mesa de sostenibilitat.

Com és possible, Sra. Consellera, que demà, que demà que hi ha la reunió, no hagin tramès cap document? Els membres no tenen les propostes que es decidiran. No, no, perdoni, Sra. Consellera, qui envia la documentació és vostè o el director general si vostè està molt estressada. Per tant, vostès no han lliurat la documentació perquè els agents la puguin estudiar.

I li faig una pregunta més. Certament, està registrada, Sra. Consellera, un respecte pel Parlament. Una altra pregunta, diu que s'estudiarà la nostra proposta, també estudiaran la seva. Em pot explicar per què la Universitat de les Illes Balears va fer una proposta de pujada d'ITS i no els han convocat per a la reunió de demà per defensar la seva proposta? M'ho explicarà? És que no volen que parlin els experts?

(Alguns aplaudiments)

És aquest el nivell? M'ho explicarà? Esper que sí. Recordi que tenc dos torns.

També li vull recordar la manca de transparència, perquè el Partit Socialista ha demanat que les 540 propostes que es varen presentar es fessin públiques, perquè ningú no les té, ni tan sols els agents socials. I vostè què ha dit?, que no les vol passar. Per tant, estam davant un clar exercici de falta de transparència. I perquè, a més, aquesta mesa de sostenibilitat, al final, és una pantomima. Li explicaré a la segona part, perquè no tenc temps, però sí que vull acabar amb una qüestió.

Vull que em respongui, quin paper els queda als agents de diàleg social -i vaig acabant- quan després de l'anunci del seu vicepresident, on diu que drem la proposta a analitzar a la Mesa de sostenibilitat, i amb independència de la conclusió a què s'arribi, el Govern ja ha decidit que, malgrat els dos anuncis de pujar l'ITS que fa la presidenta, amb independència del que diguin els agents del diàleg social, vostès no la duran a terme. Vostè no se sent desacreditat, Sr. Director General? És a dir, munten una mesa que vostès mateixos desacrediten. Vostè creu que té sentit exigir que la gent vagi a explicar una norma quan vostès, la setmana anterior, desacrediten la Mesa de Diàleg Social?

Per tant, al final, Sra. Consellera, esper que ens doni respostes al que li hem demanat. Recordi que això és una compareixença i s'ha de referir a les qüestions concretes que li he demanat. Està clar que vostès respecten molt poc el diàleg social...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pou, hauria d'anar acabant.

EL SR. POU I GARCÍAS:

... de veritat, també aquest parlament i el que implica de democràcia.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pou. Per part del Govern, té la paraula la consellera de Treball, Funció Pública i Diàleg Social, Sra. Cabrer.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL, FUNCIO PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL (Catalina Teresa Cabrer i González):

Gràcies. Bé, el primer que vull contestar, Sr. Pou, és el que m'ha increpat damunt el tema de la transparència, un diputat, abans director general, que no va firmar ni el codi ètic. I quant que jo no contest les preguntes, crec que no és cert. El que passa és que és ver que evit aquelles que volen tergiversar la

premsa i m'estim més venir a explicar-me, perquè crec que és la millor manera...

(*Alguns aplaudiments*)

... i aquí tenim precisament molta premsa i aquí hi ha la sobirania popular per poder-nos explicar.

En primer lloc, i atès l'embull total que vostès tenen amb el Pacte de la sostenibilitat, estic contenta d'avui aquí poder-me explicar. I clar que em referiré en una compareixença a totes les qüestions que vostè m'ha plantejat.

Vostès varen venir a la primera reunió d'aquest pacte, se'n recordarà perfectament. Un pacte -recordem- recolzat per 144 entitats de les Illes Balears i també pels ciutadans i les ciutadanes que hi participen a través de la plataforma. En aquella reunió vostès ja varen cometre el seu gran error, no dúiem ni 15 minuts- repetesc- de la primera reunió del pacte, i vostès ja varen sortir i varen dir: "això és un fracàs, això no funciona, nosaltres ens n'anam", i el varen abandonar. I ara estan fora.

Però resulta que el pacte és viu. Resulta que el pacte funciona, que té rigor, que té suport tècnic, que té una estructura i que té el suport de la Mesa de Diàleg Social. I vostè em demana, i què és per a vostè el diàleg social? Per descomptat el que no és per a vostès, que l'han trencat a Madrid, que efectivament la ministra ja no funciona amb el diàleg social perquè ha expulsat la patronal. Nosaltres sí que practicam el diàleg social. I vostè em diu: "no, és que a partir d'octubre tenien tres mesos i no han fet res". Perdoni, dia 15 de desembre estava reunida la Mesa de Diàleg Social. Perquè ara li explicaré, perquè vostè no ha volgut saber perquè se n'ha volgut anar, com funciona la Mesa del Pacte de la Sostenibilitat i com s'entronca amb la Mesa de Diàleg Social, perquè està tot precisament regulat.

Tota aquesta actitud seva els fa tenir una actitud de *perro del hortelano*, que ni come ni deixa comer. No creo en el pacto, pero quiero que ustedes debatan esta medida en el pacto. Además, solo me interesa ésta, ¿eh?, lo demás no me interesa. Aquesta és la seva actitud. Bé, aclareixin-se, per favor, aclareixin-se.

I jo ara passaré gust d'explicar-li com funciona el Pacte de la Sostenibilitat i el diàleg social. Miri, nosaltres tenim cinc objectius de transició que són a l'agenda de transició recolzada per totes les entitats que hi participen i per la ciutadania. Tenim cinc objectius: orientar el sistema turístic regional a la sostenibilitat, reduir les pressions ambientals i preservar els recursos naturals, millorar el benestar i la qualitat de vida de la població, desplegar la governança i la participació ciutadana i enfortir la capacitat d'adaptació de reptes globals. Tot això es fa dins tres grans marcs: el marc econòmic, amb actuacions sobre l'oferta i la demanda turística i les mesures de desestacionalització; un marc social i laboral de benestar dels residents i treballadors i mobilitat; i un marc territorial i mediambiental, mesures de gestió ambiental i actuacions en economia blava i verda.

Tot això ha estat pactat amb la Mesa de Diàleg Social, perquè nosaltres tenim damunt la taula 544 propostes, que, a més, desplegadas són més de 1.200 aportacions. I tot això s'ha entroncat amb la Mesa de Diàleg Social, de manera que nosaltres celebrem reunions internes on, assessorats tècnicament també, prioritzam unes mesures i les altres, tenint en compte que es debatran totes, absolutament totes. El que passa és que en el document d'agenda de transició ja es va establir que hi ha unes àrees que són més motores, més independents, més autònomes i més dependents. I, per això, amb un suport tècnic i amb el suport de la Mesa de Diàleg Social triam aquestes mesures.

Tres mesos ja s'han fet i s'han tancat, que vostè diu que no duim res més a la Mesa. Miri, l'avantprojecte de llei d'ordenació i gestió integral del litoral de les Illes Balears ha passat pel Pacte per la Sostenibilitat i ha arribat, sí, ha arribat a conclusions, ha arribat a conclusions i es va dur a la Mesa de Diàleg Social de dia 15 de desembre. Per a mi que vostè no està molt informat. Informi's.

L'economia verda i protecció del territori. Hem duit l'avantprojecte de llei agrària de les Illes Balears. També es va dur a Mesa, també es va debatre i s'han tractat polítiques agràries que han d'incorporar de manera explícita criteris de sostenibilitat ambiental, social i laboral. I això es va dur dia 15 de desembre, a la Mesa de Diàleg Social. Tampoc no ha estat vostè molt ben informat.

I després, una de les mesures que també s'ha duit és la desestacionalització i la millora de les condicions laborals. I aquí ja vàrem començar a parlar d'ITS, que vostès tal vegada tampoc no han estat informats, perquè com que no volen estar en el Pacte, tot això que es perden. Bé, dins aquestes mesures de l'ITS tenim ja tres línies que en el Pacte de sostenibilitat -i s'ha validat amb Mesa de Diàleg Social- conflueixen, que són una línia d'ajudes de destinar fons ITS per a l'allargament dels contractes laborals o fins i tot la novació a contractes ordinaris; un altre per a les empreses turístiques que davallin la sinistralitat, perquè tenim un problema de sinistralitat; i també per a aquelles que fomentin contractació de persones amb discapacitat, perquè volem un mercat inclusiu. I aquesta crec que és una mesura palpable que deriva del Pacte de la sostenibilitat, que és destinar fons ITS a aquests recursos per aquests motius i per al benestar de les persones treballadores.

I a partir d'aquí tenim ara més mesos obertes. Tenim les mesures de mobilitat, que tenim una mesa que ja estam fent feina per a un observatori de mobilitat i un pla de mobilitat laboral de les empreses, que també, crec que si hi estigués li agradaria participar; un projecte de monitoratge i sensorització de platges -ja hem fet la reunió el passat dia 4 de febrer-; i també la moratòria de parcs voltaics i d'economia circular aplicada, que tendrem la reunió, també dins aquest mes.

I ara tenim en marxa, ja començam, les noves mesures que també enfrontam, que són els marc d'acceleració de projectes estratègics, vàrem celebrar la reunió dia 6 de febrer; el model de certificació de responsabilitat social corporativa. també dins aquest mes tendrem aquesta reunió; l'hotel escola i el Pla estratègic de talent turístic de les Illes Balears, prevista per al

mes de març; I sí, per a demà, les possibles modificacions de l'ITS prevista, justament, per a dia 11 de febrer, demà mateix.

El que passa és que vostès no comanden, i jo crec que per això -i em deia que jo tenc problemes d'autoritat- a veure si són vostès que no saben que dins el Pacte de sostenibilitat són uns més, i no comanden, i no diuen "vull això, demà". No, no és demà, és quan la Mesa, primer, tenim una normativa de funcionament amb la Mesa de Diàleg Social, ho vàrem celebrar dia 15 de desembre, després ha vingut Nadal i ara coincideix que demà es fa aquesta reunió.

Per tant, jo li contest. Primer, nosaltres complim amb el que es va acordar en aquest parlament, però entengui'm i respecti que els agents socials hi participen, que hi participa més gent i que hi ha agendas. Segon, demà se celebra la reunió per tractar l'ITS, una reunió que vostès insisteixen que es faci, però no volen venir a proposar el que han de dir. És un *tiro la piedra y escondo la mano, de cajón*. Tal vegada perquè vostès no tenen molt clar el que han de dir del tema de l'ITS i fan moltes voltes.

Doncs, jo ara li don a vostè l'oportunitat perquè digui el que vol fer amb l'ITS. Perquè miri, quan vostès varen governar, no el varen tocar i varen crear moltes més places de les que hi havia, més places que mai. I varen obrir el mercat de vacances, creant l'estat de saturació que tenim actualment. I ara, a l'hora de venir demà i fer feina de veres en el marc de la sostenibilitat, es tornen a amagar.

Per tant, com veu, crec que li he explicat com funciona el Pacte de la sostenibilitat. Crec que li he donat molts exemples, perquè no tot és ITS, que és una mesura molt important, però n'hi ha d'altres. El Pacte està funcionant i vostès se'n varen voler anar. Poden tornar, poden tornar demà i de passada, que ens expliquin de veres -perquè quan tenien la paella pel mànec i ho podien fer, no ho varen fer-, que ens expliquin ara, realment, el que volen fer.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera. Pel torn de rèplica, té la paraula el diputat Llorenç Pou, per un temps de cinc minuts.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, consellera, per les seves paraules, però no m'ha contestat l'objecte d'aquesta compareixença. Aquesta compareixença és -li ho repetesc- perquè el Govern no va dur la proposta d'ITS abans de final de 2025? És molt senzill. És capaç vostè de respondre per què en tres mesos i amb un director general que només s'encarrega d'això, no va ser capaç de convocar els agents socials? Perquè li vull recordar que això s'acorda el 14 d'octubre i en aquell moment només hi havia convocades dues reunions. I, per tant, deixi d'amagar-se darrere aquesta qüestió. El que passa és que vostès no tenien cap interès que aquest tema avançàs, perquè del que parlam aquí és que vostès no volien pujar l'ITS i els

varen agafar amb el peu canviat, com sap molt bé és el diputat Sagreras, i varen muntar aquest giny, al final, per intentar aigualir aquesta situació. Repetesc: en tres mesos, no el va convocar. Per què? Molt senzill, és aquí per respondre a això, no a res més.

I miri, ja que em parla de lleis, i m'ha dit que la Llei del litoral a passat per la Mesa, entrin-la. Per què no l'entren? Esper que em respongui a aquesta qüestió. El que sí que és cert és que vostès són els de la doble moral, perquè no han entrat cap llei turística ni urbanística a la Mesa de sostenibilitat. Perquè aquí és on hi ha els seus interessos i no es volen arriscar, de la mateixa manera que no volíem entrar l'ITS i ho han estat ajornant. I el que el Govern -i aprofit que vostè és aquí- ha de respondre és què pensa la consellera de Diàleg Social quan qualcu tan qualificat com el vicepresident Costa, en roda de premsa, en el Consell de Govern diu que amb independència del que diguin els agents socials demà, no pensen aprovar aquesta mesura. Són paraules textuals seves. Em pot respondre vostè a això? Com es queda una consellera de Diàleg Social quan queda desautoritzada pel seu vicepresident? Això és el que ens han de contestar.

I miri, l'acord, no era que hi anàssim. L'acord era que poguéssim anar a la proposta allà i, curiosament, del que vostès se n'obliden és que la proposta que va entrar el Partit Socialista -i això és el que els va fer mal- és la proposta del Partit Popular. Per tant, no fa falta que nosaltres hi anem, perquè vostès seran -m'imagín- capaços de reproduir el que varen presentar vostès el març de 2025. Per tant, no hi ha cap problema, ni un.

I alerta!, s'equivoca vostè en el tema de l'ITS. Sí que el varen pujar el 2018. Els seus assessors no l'assessoren assessorant bé.

Vostè diu, fixi's que quedarà en el *Diari de Sessions*, que de les preguntes escrites contesta les que li interessin, en el moment que li interessa. Vostè té obligació de respondre una pregunta escrita, que és molt senzilla, i és si repetirà una convocatòria, sí o no. I vostè no ha contestat. I aquest és el tarannà i aquest és el motiu pel qual vendrà a la Comissió de Turisme a retre comptes per aquesta qüestió.

I miri, el pacte estava fet per afrontar les polítiques de decreixement. Era així. El seu director general -repetesc- va fer un tuit l'altre dia, resumint les polítiques de 2026, en un minut, va començar a repetir coses. Però el seu gran projecte és presentar un projecte d'ascensors a la platja. Molt bé. Però això és gestió. Un hotel escola, i ja està. Escolti, on és el Pla integral de formació que no han aprovat? Deixi de fer-se fotos. I li record que el Pla integral de formació professional va acabar el 2025, on és l'acord per al nou pla integral? No, un hotel escola, perquè el que els agrada és la foto. I la proposta de l'ITS, per què l'hem duita? Per què no va a la Mesa de sostenibilitat un paquet global sobre el nombre de places? El seu és un pla coix, per fer-se fotos.

I aquesta és la situació, Sra. Consellera, esper que em respongui per què el Govern no és capaç de complir el que acorda. I alerta!, ara parlem de l'ITS, però jo li deman -aprofitant que som aquí i que té el director general que segur que va prenent nota-, ara hi ha l'ITS, però sap vostè que

incompleix, també, l'acord de dur l'impost dels cotxes de lloguer? Ah!, idò també incompleix dues cosetes, Sra. Consellera, miri, per favor, la lletra, o almanco el director general, que té menys feines que vostè.

El Govern, havia de passar per la Mesa, abans de final d'any, la llei de l'ITS i la llei dels cotxes de lloguer i...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. POU I GARCÍAS:

...estan incomplint una i altra.

Sra. Consellera, si no es mira les coses, si no treballa, passa el que passa i, evidentment, en aquests casos, la sortida, quina és?, que els siguin igual els acords del Parlament.

Malament va una democràcia quan s'acorden qüestions que afecten els principals problemes dels ciutadans, habitatge i, en aquest cas, saturació turística, i vostès, els acords als quals arriben els són completament igual.

Amb el cinisme no es va enlloc, Sra. Consellera. Rectifiqui i doni les explicacions.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL, FUNCIO PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL (Catalina Teresa Cabrer i González):

Gràcies. Miri, Sr. Pou, no sé com contestar-li una altra vegada. Vostè diu que no vàrem fer res abans de final d'any, i jo li contest que vàrem anar a la Mesa de Diàleg Social per parlar, perquè l'entroncament que tenim del pacte de la sostenibilitat, dia 15 de desembre i vàrem proposar dur aquesta mesura. Ho vàrem fer dia 15 de desembre de 2025. Vostè no devia estar informat.

Per tant, sí que vàrem complir, perquè nosaltres, en el Pacte de sostenibilitat, funcionam així: primer es fa una mesa de diàleg social, perquè els agents... Nosaltres no trencam el diàleg social, nosaltres comptam amb ells i vàrem dur aquesta proposta dia 15 de desembre, ho repetesc. Per tant, no torni a dir que hem incomplert, no ho torni dir, però...

(Se sent una veu inintel·ligible de fons)

Bé, idò llavors jo ja no sé què dir-li, vull dir... Si em diu: “No ho va dur abans de finals d'any”, jo li dic: “dia 15 de desembre” i em diu que no, idò miri... miri la premsa o miri el que vulgui o parli amb els membres del Diàleg Social que li contestaran.

Per una altra banda, el pacte no és per debatre les mesures de decreixement. No. No comencem a tergiversar. El pacte és per desenvolupar l'Agenda de transició de les Illes Balears i si no se n'hagués anat del pacte ho sabia bé.

I torn repetir: *es que es el perro del hortelano, que ni come ni deja comer*, o sigui, vostè no ha volgut ser-hi, ara *no crea... que lo sabe todo*, perquè no hi és, no hi és i es perd molt, es perden molt, Sr. Pou.

Aquest govern ha tengut la valentia d'encetar un procés de transformació del nostre model, des del manteniment de la nostra fortalesa econòmica, que és el turisme, però amb la vocació clara de lluitar contra la massificació, que vostès la varen propagar amb la creació de places d'habitatge vacacional sense control. Vostès creaven places a *mansalva* i no varen... no varen pujar l'ITS. Ara, nosaltres, demà -demà- duim aquest debat i ho feim dins unes mesures a mitjà i a llarg termini. Nosaltres no renunciem a aquest projecte de l'ITS i no ens amagam com vostès, però nosaltres el que volem és que sigui una modificació que es dugui des del Pacte de sostenibilitat. I per això, dia 15 de desembre -li ho torn a repetir- varem fer una mesa de diàleg social i ho varem proposar i es va dir que sí. I ara, demà, se celebra aquesta mesa.

I és ver que celebrem aquesta mesa dins un context en el qual ja es veuen els efectes de les nostres polítiques de contenció i d'un creixement zero. I és ver que cada vegada hem de mirar el context i ara mateix el context és que la despesa turística ha crescut un 4,9% el 2025, preveim que al 2026 també hi hagi un creixement d'un 5,2% i aquest increment es concentra sobretot en temporada baixa, amb una millora d'un 10,2%.

I les polítiques d'ocupació també ens parlen que som capaços de crear ocupació i de davallar l'atur, única comunitat autònoma, els mesos d'hivern. Per tant, la desestacionalització funciona. Però això no ens fa, en absolut, renunciar a la nostra política de dur l'ITS endavant.

Per una altra banda, vostès, jo he mirat ... quan jo no era dins política, he mirat el que deia el seu portaveu, el Sr. Iago Negueruela, sobre el tema de l'ITS i declarava literalment: “*No vamos a subir el ITS porque no es una medida acorde para parar la masificación ni el turismo de borrachera. El Sr. Iago Negueruela explicaba que esto no era la medida y, por tanto, no se iba a hacer*”. I això era quan governaven vostès.

Després, vostès han agafat una obsessió perquè es dugui, es dugui al Pacte de sostenibilitat, al qual no volen ser. *Bien*. Jo els torn a convidar perquè vinguin demà i ens ho expliquin, però no volen venir. *Eso es un tiro la piedra y..., o sea, es ni contigo ni sin ti, sí, no y todo lo contrario*.

Vull dir: nosaltres ho durem com duim el pacte per la sostenibilitat, mal que els pesi, amb diàleg, amb totes les

entitats afectades i tota la plataforma, tot el que hagin dit es durà demà i, si vostès venguessin, podrien escoltar i participar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

IV. Compareixença urgent del vicepresident primer i conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, per informar sobre la posició del Govern respecte de la proposta de reforma del sistema de finançament autonòmic (escrit RGE núm. 311/26, del Govern de les Illes Balears).

Pasamos al cuarto punto del orden del día, que corresponde a la comparecencia urgente del vicepresidente primero y conseller de Economía, *Hisenda i Innovació*, para informar sobre la posición del Govern sobre la propuesta de reforma del sistema de financiación autonómica. Tiene la palabra el Sr. Costa, en primer lugar, por treinta minutos.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Sr. President, senyores diputades i senyors diputats, comparesc avui davant aquesta cambra per explicar amb detall i amb tota la claredat necessària, la posició del Govern de les Illes Balears davant la proposta de reforma del sistema de finançament autonòmic presentada pel Ministeri d'Hisenda el passat dia 9 de gener.

Ho faig des del respecte institucional, des de la voluntat de diàleg i des de la responsabilitat que implica parlar d'un dels pilars fonamentals de l'estat autonòmic. Ho faig, a més, després d'haver mantingut reunions prèvies amb els agents econòmics i socials de les Illes Balears, als quals hem exposat la posició d'aquest govern i ho faig avui també davant els grups parlamentaris, perquè entenem que aquest debat ha de ser compartit i afrontat amb rigor. Però també ho faig amb la fermesa que exigeix la defensa dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears, uns interessos que aquest govern té l'obligació de protegir per damunt de qualsevol estratègia partidista, de qualsevol pacte bilateral que ens exclogui i de qualsevol intercanvi polític que no tengui res a veure amb l'interès general ni amb la cohesió territorial.

Abans d'entrar en el contingut concret de la proposta, convé recordar el context del qual venim.

El sistema de finançament autonòmic vigent és un sistema aprovat l'any 2009, que va caducar formalment l'any 2014. Des de llavors, les comunitats autònomes hem funcionat amb un sistema fora de termini que, amb el pas dels anys, s'ha demostrat clarament perjudicial per a les Illes Balears, perquè no ha estat capaç d'adaptar-se a la realitat demogràfica, territorial i econòmica actual ni d'incorporar adequadament

factors estructurals que condicionen la prestació dels serveis públics per als ciutadans de les Illes Balears.

Dit això, vull començar pel fet positiu o pel fet més positiu: el Govern de les Illes Balears valora que, finalment, el Ministeri d'Hisenda hagi presentat una proposta de reforma del sistema de finançament autonòmic. Ho valoram perquè aquesta proposta arriba després d'anys de reclamacions reiterades per part d'aquesta comunitat autònoma.

La presidenta Marga Prohens ha reclamat aquesta reforma de manera constant des de l'inici de la legislatura. Ho ha fet a totes les conferències de presidents autonòmics en què ha participat, a la celebrada a Santander el desembre de 2024 i a la celebrada al Palau de Pedralbes a Barcelona el juny de 2025. Ho ha fet també a les reunions bilaterals mantingudes amb el president del Govern d'Espanya a Palma, tant el juliol de 2024 com també el juliol de 2025. I ho ha fet igualment a la reunió mantinguda a La Moncloa a l'octubre de 2024, on li va exposar, al Sr. Sánchez, l'agenda balear, el conjunt d'accions necessàries del Govern d'Espanya a les Illes Balears, entre d'altres qüestions.

Per tant, que el Ministeri d'Hisenda hagi presentat una proposta és un fet que valoram, que valoram en positiu, perquè permet iniciar un debat real i perquè dóna resposta a una reclamació legítima i reiterada del Govern de les Illes Balears. Aquest govern no es tanca a negociar, al contrari. Entram en la negociació amb voluntat d'arribar a un acord que sigui beneficiós per al conjunt de les comunitats autònomes i que garanteixi la suficiència financera necessària per prestar serveis públics o per prestar uns serveis públics de qualitat.

I fins aquí acaben les bones notícies. Permetin-me ara entrar en el que consideram el fet més greu i més preocupant de tot aquest procés. Perquè no és una qüestió menor ni tampoc accessòria, sinó una qüestió de fons que afecta directament la legitimitat de la proposta plantejada. És absolutament inadmissible que el finançament que ha de rebre la comunitat autònoma de les Illes Balears s'hagi negociat entre el president del Govern d'Espanya i el Sr. Oriol Junqueras, líder d'Esquerra Republicana de Catalunya. El Sr. Junqueras no forma part de cap, cap govern autonòmic, no és conseller d'Hisenda, no representa institucionalment cap comunitat autònoma en els fòrums previstos per la Constitució i, sobretot, no és ningú per negociar en nom dels ciutadans de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

Quan es fa públic un acord que, segons s'anuncia, reportarà milers de milions d'euros addicionals a una comunitat autònoma concreta abans que s'hagi produït cap debat ni cap negociació multilateral, el missatge que es transmet és devastador per a la confiança institucional. Hi ha comunitats que negocien directament amb el Govern d'Espanya i hi ha comunitats que simplement han d'acceptar el que ja s'ha cuinat a despatxos entre el president del Govern d'Espanya i el Sr. Oriol Junqueras. I això és absolutament inacceptable. Això no és una manera acceptable d'afrontar una reforma estructural del sistema de finançament. Això no és compatible amb un estat autonòmic que es fonamenta en la igualtat institucional entre

territoris, ni amb un model que es vulgui presentar com a federal o cooperatiu.

El sistema de finançament no pot ser el resultat d'un intercanvi polític amb un partit concret ni pot respondre a les necessitats de supervivència parlamentària del president del Govern d'Espanya. El sistema de finançament determina la capacitat de les comunitats autònomes per prestar serveis públics essencials i, per tant, ha de respondre a criteris objectius, transparents i compartits, no a exigències conjunturals.

I precisament per això existeix el Consell de Política Fiscal i Financera. Aquest és el fòrum legítim previst legalment i institucionalment per debatre, negociar i acordar el sistema de finançament autonòmic. És en aquest òrgan on estan representades totes les comunitats autònomes. És en aquest espai on s'ha de produir el debat tècnic i polític necessari i és aquí on s'han de cercar un acord que sigui equilibrat i just per a tots. És aquí on s'hauria d'haver plantejat aquesta reforma des del minut un, des del primer moment.

Per això, el Govern de les Illes Balears va assistir al Consell de Política Fiscal i Financera del passat 14 de gener amb una actitud oberta, responsable i constructiva, perquè creim en la negociació multilateral, perquè creim que el sistema només pot funcionar si és acceptat pel conjunt de territoris i perquè estam convençuts que un acord imposat o cuinat bilateralment està condemnat al fracàs.

Aquest govern no es tanca a negociar, al contrari, entrem en la negociació amb voluntat d'arribar a un acord, això sí, un acord que sigui beneficiós per al conjunt de comunitats autònomes i que garanteixi la suficiència financera necessària per prestar els serveis públics o per prestar uns serveis públics de qualitat. Perquè una cosa és valorar que hi hagi una proposta i una cosa ben diferent és acceptar una proposta que ignora - ignora- completament la realitat de les Illes Balears. I aquesta és la qüestió central que avui vull deixar molt clara en aquesta cambra.

La proposta presentada pel Govern d'Espanya no recull ni una sola -reiter-, ni una sola de les reivindicacions fonamentals de les Illes Balears. No en recull cap, tot i que són reivindicacions històriques -reiter-, històriques àmpliament consensuades i defensades durant anys per institucions, agents socials, agents econòmics i governs de diferent signe polític. No parlem de demandes improvisades ni de capricis d'aquest govern, parlem de factors estructurals que condicionen el nostre dia a dia i que haurien de ser reconeguts en qualsevol sistema de finançament que pretengui ser just per als ciutadans de les Illes Balears.

En primer lloc, la proposta rebaixa el pes de la insularitat en el càlcul de la població ajustada, quan la insularitat és un dels factors que més encareixen la prestació dels serveis públics en aquestes illes. La fragmentació territorial, la dispersió de la població, la dependència del transport marítim i aeri, la necessitat de duplicar o fins i tot triplicar infraestructures i serveis per garantir l'equitat territorial i els sobrecosts logístics són realitats objectives -objectives- que afecten la sanitat, l'educació, els serveis socials o la mateixa gestió administrativa.

Reduir el pes de la insularitat en el càlcul de la població ajustada és desconèixer deliberadament aquesta realitat i condemnar les Illes Balears a continuar infrafinançades o almenys no compensar suficientment aquesta realitat insular. A més, la proposta ignora el creixement poblacional que ha experimentat aquesta comunitat en els darrers anys i que és un dels grans reptes que hem d'abordar en el curt, mitjà i també llarg termini.

Tal com ja va exposar la presidenta Marga Prohens en el darrer debat de política general, les Illes Balears han passat d'uns 845.000 habitants a principis de segle a més d'1.240.000 habitants a principis de 2025, un increment de prop del 47%, que triplica l'increment del conjunt d'Espanya -reiter-, que triplica l'increment del conjunt d'Espanya i vuit vegades l'augment de la població de la Unió Europea.

Som una de les comunitats autònomes que més població ha guanyat, i aquest creixement no és neutre des d'un punt de vista pressupostari. Més població significa més alumnes a les escoles, més pressió sobre el sistema sanitari, més demanda de serveis socials i més necessitats d'infraestructures. Si el sistema de finançament no reconeix adequadament aquest creixement, el resultat és un estrangulament progressiu dels serveis públics d'aquesta comunitat autònoma. Només per posar un exemple, des que vàrem entrar a governar han augmentat en 40.000 - 40.000- el nombre de targetes sanitàries. La capacitat de donar resposta a aquests creixements de demanda de serveis públics és el repte al qual ens enfrontam, però que, malauradament, el Govern d'Espanya no ha volgut tenir en compte a la proposta presentada.

I encara més greu és que la proposta ignori completament la població flotant. Les Illes Balears reben cada any milions de visitants que utilitzen carreteres, hospitals, serveis d'emergència, seguretat i infraestructures públiques. Aquesta pressió no és anecdòtica, ni tampoc puntual, és estructural i es manté durant una part molt significativa de l'any. Ignorar la població flotant en el càlcul del finançament és ignorar una part molt important de la despesa real que ha d'assumir aquesta comunitat autònoma.

Totes aquestes reivindicacions no són noves. L'any 2022 el Govern presidit per Francina Armengol va presentar al·legacions formals en el càlcul de la població ajustada defensant exactament aquests criteris: major pes de la insularitat, reconeixement del creixement demogràfic i incorporació de la població flotant. Aquelles al·legacions, que comptaven amb el consens polític, econòmic i social de les Illes Balears, avui han estat ignorades pel Govern d'Espanya.

El més sorprenent, i permetin-me que ho digui amb total claredat, és que el Partit Socialista de les Illes Balears exigeixi ara a aquest govern que accepti una proposta que ignora les al·legacions que el seu mateix govern va defensar en el seu moment...

(Alguns aplaudiments)

... és d'una hipocresia mai vista. Això no és coherència política, això no és defensar els interessos d'aquesta comunitat, això és submissió a una estratègia estatal i a un president del Govern

d'Espanya que ignora deliberadament la realitat de les Illes Balears.

Un altre element especialment sorprenent de la proposta és la incorporació del principi d'ordinalitat. Aquest element pot ser una eina útil per garantir que les comunitats que més aporten al sistema no empitjorin la seva posició relativa després del procés d'anivellament. El problema esdevé quan la mateixa ministra d'Hisenda, la Sra. María Jesús Montero, va reconèixer en roda de premsa que aquest principi s'ha d'incorporar pensant en Catalunya i exclusivament en Catalunya. Les Illes Balears som una comunitat amb un dèficit fiscal persistent, és de sobres conegut. Som una economia dinàmica, aportam molt al conjunt de l'Estat i tanmateix, històricament, hem estat per davall de la mitjana en finançament o a la mitjana de finançament.

Defensar l'ordinalitat no és insolidaritat, és defensar un sistema just que garanteixi la solidaritat sense penalitzar permanentment aquells territoris que més aporten. I ho vull deixar ben clar: el Govern de les Illes Balears no qüestiona la solidaritat interterritorial. Sempre hem defensat i continuarem defensant que les comunitats amb més capacitat econòmica, amb més capacitat fiscal, contribueixin al sosteniment dels serveis públics del conjunt de l'Estat i de la resta de comunitats autònomes. Però la solidaritat no pot convertir-se en un mecanisme estructural de penalització permanent, ni pot justificar que una comunitat aportadora neta, com som les Illes Balears, es mantengui any rere any en posicions de finançament per davall d'altres comunitats autònomes que són receptores netes del sistema.

La solidaritat ha de ser compatible amb l'equitat, i l'equitat exigeix que el sistema no empitjori sistemàticament la posició relativa d'aquells territoris que contribueixen de manera significativa al conjunt. Si el principi d'ordinalitat s'incorpora al sistema, ha de fer-se amb criteris generals i aplicables a totes les comunitats autònomes, no com a resposta a unes exigències polítiques concretes. O és per a tothom o no és per a ningú.

Perquè el que avui es planteja no és una reforma estructural del sistema sinó una adaptació orientada a respondre o a resoldre un problema concret de governabilitat a Madrid. I aquest no pot ser mai el criteri que guiï una reforma que ha d'afectar la capacitat financera de totes les comunitats autònomes.

Les Illes Balears no podem acceptar un model que neixi condicionat, desequilibrat i mancat de consens, perquè això només garantiria conflicte institucional i inestabilitat futura. I aquí arribam al fons de la qüestió. Aquesta proposta no està pensada per corregir els desequilibris estructurals del sistema ni per garantir l'equitat territorial, està pensada per satisfer les exigències d'un partit concret i garantir la continuïtat del president del Govern d'Espanya a La Moncloa. I això és molt greu, perquè el sistema de finançament autonòmic no pot ser moneda de canvi ni pot dependre de majories parlamentàries conjunturals. Quan el finançament es converteix en una eina de negociació política, es debilita la confiança entre territoris i es posa en risc la cohesió de l'Estat.

Però encara hi ha una qüestió que per a el Govern de les Illes Balears és absolutament irrenunciable i que constitueix una línia vermella que en cap cas -reiter-, en cap cas no traspassem: la defensa de l'autonomia tributària. L'autonomia fiscal és una de les bases de l'autogovern i una eina imprescindible per adaptar la política tributària a la realitat econòmica i social de les Illes Balears.

Els intents del Govern d'Espanya i del Partit Socialista d'imposar mínims de tributació als impostos cedits i de forçar la recuperació de l'impost sobre successions i donacions són una expressió clara d'un centralisme jacobí, d'una manera d'entendre l'Estat que renega de l'autonomia i que vol uniformitzar des de Madrid allò que hauria de ser o que hauria de decidir cada comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments)

I aquí vull ser absolutament clar: l'autonomia fiscal de les Illes Balears és una línia vermella. No negociarem cap reforma del sistema de finançament que posi en qüestió aquesta circumstància. No acceptarem que se'ns imposi per la força un impost, el de successions i donacions, que els ciutadans de les Illes Balears varen rebutjar i varen votar perquè s'eliminàs, en la mesura que formava part del programa de govern del Partit Popular. I si el Govern d'Espanya aprova una reforma del sistema de finançament que ataqüi l'autonomia tributària de les Illes Balears, aquest govern utilitzarà totes les eines al seu abast, també judicials si cal, per defensar els drets de la gent d'aquí, l'autonomia tributària de la gent aquí.

Aquest és el compromís polític que adquirim amb els ciutadans de les Illes Balears. Perquè sí, això va de la gent d'aquí, va de les més de 24.000 famílies de les Illes Balears que no han pagat ni un sol euro de l'impost sobre successions i donacions. Va dels més de 740 milions d'euros que han quedat a les butxaques dels ciutadans, que és on han de ser, per molt que a vostès no els agradi. Serà així mentre hi hagi aquest govern. I va dels 94% de les herències de les Illes Balears que són inferiors a 1 milió d'euros.

Perquè això no va de grans fortunes. No, Sr. Pou, no va de grans fortunes. No, va de les famílies treballadores d'aquestes illes, dels petits patrimonis, de la casa dels pares, dels padrins, dels güelos, dels esforços de tota una vida. Va d'això. Va d'això.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

El centralisme del Partit Socialista no podrà vèncer mai el mandat dels ciutadans d'aquestes illes. Davant un Partit Socialista i un govern d'Espanya que van contra la gent d'aquí, el Govern de les Illes Balears defensarà els interessos dels ciutadans fins al final i amb totes les conseqüències.

En definitiva, aquest és el posicionament del Govern de les Illes Balears davant la proposta de reforma del sistema de finançament autònom presentada per la ministra María Jesús Montero. Afrontam aquesta negociació, com he dit abans, amb responsabilitat, amb voluntat de diàleg i amb lleialtat institucional, però també amb determinació i amb línies vermelles molt clares.

Volem un nou sistema de finançament que garanteixi la suficiència financera, que reconegui la insularitat, que tenguem en compte el creixement poblacional i la població flotant, que incorpori el principi d'ordinalitat amb caràcter general i que respecti plenament l'autonomia tributària de les comunitats autònomes. No només que respecti l'actual, sinó que l'amplii.

No acceptarem negociacions bilaterals que ens excloguin, ni privilegis territorials ni imposicions fiscals que contradiguin la voluntat democràtica dels ciutadans de les Illes Balears. Defensarem fins al final els interessos d'aquesta comunitat amb fermesa, amb rigor i amb legitimitat o amb la legitimitat que ens dóna el mandat democràtic, perquè aquesta és la nostra obligació i perquè aquesta és la raó de ser del Govern de les Illes Balears. Perquè el sistema de finançament autònom no és només una qüestió de xifres ni de percentatges o de fórmules de càlcul, és sobretot una qüestió de model d'estat, de respecte a la diversitat territorial.

Quan hi ha una comunitat, com la de les Illes Balears, reclama un finançament just, no ho fa per tenir privilegis ni per situar-se per damunt de ningú. Ho fa per poder prestar els mateixos serveis públics, o com a mínim els mateixos serveis públics que la resta de comunitats autònomes en condicions d'igualtat real, compensant els sobre costos que no són fruit de decisions polítiques sinó de la nostra realitat geogràfica i demogràfica.

El que reclamam és senzill -molt senzill d'explicar i difícil de negar, al nostre entendre- que el sistema reconegui allò que és objectivable, que reconegui que prestar sanitat a quatre illes té un cost superior a fer-ho a un territori continu, que reconegui que mantenir centres educatius, serveis socials, infraestructures duplicades és una necessitat i no un luxe, que reconegui que una comunitat que creix demogràficament necessita més recursos i no els mateixos i que reconegui que milions de persones utilitzen cada any els nostres serveis públics sense estar empadronats, generant una despesa que avui no és compensada adequadament.

Per totes aquestes raons, diputats i diputades, he sol·licitat comparèixer en aquest parlament. El Govern entra a la negociació multilateral -i recalca- multilateral de la reforma del sistema de finançament autònom. El que deman, com a conseller d'Hisenda aquest govern, és complicitat, complicitat de totes les formacions presents en aquest parlament i amb presència també al Congrés dels Diputats per remar de manera coordinada amb el Govern de les Illes Balears, però amb un punt de partida clar, i és que evidentment no podem acceptar la proposta del Govern d'Espanya tal i com se'ns ha presentat.

Aquest govern continuarà defensant aquestes posicions on calgui, amb arguments, amb dades, però també amb la fermesa que exigeix la defensa dels ciutadans o dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears, dels ciutadans d'aquí, de la gent d'aquí. No renunciarem a cap de les nostres reivindicacions. No acceptarem imposicions que buidïn de contingut l'autonomia fiscal. I no permetrem que es decideixi el futur financer de les Illes Balears sense les Illes Balears.

Aquest és el compromís d'aquest govern amb els ciutadans, amb el Parlament i amb el futur d'aquesta comunitat autònoma.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Costa, vicepresidente, va a contestar globalmente a los grupos, supongo. Por tanto, en primer lugar, tiene la palabra por el Grupo Socialista, el Sr. Negueruela por diez minutos.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. He lamentado, Sr. Costa, que en su intervención explicase si 412 millones más es mejor o es peor.

(Alguns aplaudiments)

¿Es mejor para mejorar la sanidad o no es mejor?

Tampoco le he escuchado hacer referencia, porque cuando usted estaba en la oposición, hablaba mucho de FEDEA y del Sr. de la Fuente, y tampoco le he escuchado nada del análisis que hace FEDEA donde sitúa a Baleares como la comunidad que mejor saldría beneficiada de este nuevo sistema de financiación.

(Alguns aplaudiments)

¿Quiere decir que es el mejor sistema de financiación? No, se puede mejorar, y nosotros estamos en esa posición. Lo que pasa es que usted no ha llamado a ningún partido político de estas islas para consensuar una política para ir a Madrid.

(Alguns aplaudiments)

Y creo que lo que deberíamos ser todos es más sinceros. Mire, el anterior sistema de financiación, que nos sitúa bastante..., en una posición mejor que el que aprobó Aznar, y eso creo que usted lo ha reconocido bastantes veces, que éste ahora mejora el que aprobó el presidente Antich con Zapatero, lo mejora. Lo que usted no ha dicho nunca, y es importante y es un tema también político, me imagino que se lo estará diciendo el Sr. Sagreras, es que el Sr. Aznar, cuando pactó el sistema de financiación que más nos perjudicó, lo negoció bilateralmente. Todo lo que ha dicho aquí, todo su discurso, todo, entero, que es un ejercicio de cinismo sin igual porque Aznar, sigue siendo una persona importante en su partido, lo pactó, ¿con quién?, con Pujol y con Manuel Hermoso.

(Alguns aplaudiments)

En el año 1996 el Sr. Rodrigo Rato salió en una rueda de prensa -yo entiendo que usted a Rodrigo Rato lo intente traer poco aquí, me parece bien, me parece bien que no lo quiere traer- pero sale...

(Alguns aplaudiments)

... en una rueda de prensa y explica lo siguiente: que vincula los presupuestos generales del Estado, en el año 1996, los presupuestos generales del Estado y que empieza a negociar el sistema de financiación. ¿Con quien lo negocia en ese momento? Con Cataluña y con Canarias. ¿Nos benefició? No, ¿pero se negocia con aquellos partidos con los que tienes que tener una mayoría en un régimen como el que estamos y hay que intentar consensuar cosas y reconocer la singularidad y que somos un estado federal? Sí. Y usted ha hecho todo un discurso que se le desmonta desde el momento que..., la única vez que ustedes han gobernado y han hecho un sistema de financiación, lo han pactado con quien lo han pactado.

¿Que sucede ahora?...

(Alguns aplaudiments)

... ¿qué sucede ahora? Usted quiere multilateralidad porque no es capaz de ir a un bilateral, que es lo que debería usted..., o hacer estrategias que nos favorezcan los intereses de nuestras islas. Los intereses de nuestras islas no están en la Declaración de Zaragoza. La Declaración de Zaragoza, que es su modelo de negociación multilateral, porque este sí que es el modelo suyo de negociación multilateral, no nos beneficia en nada...

(Alguns aplaudiments)

... es más, todo lo que ha dicho usted de la ordinalidad con la que..., no hay nada, ni una coma en lo que usted va a tener que defender bajo las órdenes de Feijóo, porque si es multilateral usted va a hacer exclusivamente lo que dice Feijóo. Por eso no reúne al resto de partidos políticos. Usted sí que fue..., sí que se reunió con la Sra. Armengol, sí que se convocó a todas las fuerzas políticas para ver la posición común de Baleares. Usted no lo hace. No lo hace porque usted sabe que tiene una orden que de aquí no se va a mover. Y no se va a mover...

(Alguns aplaudiments)

... porque el Sr. Feijóo, además de que le da una orden a usted directa y a Prohens directa, tiene que pactar con Abascal. Y es cierto que no es lo mismo pactar -guste o no- con Pujol y Manuel Hermoso, que prefiero que se pacte con ellos, que pactar con Abascal, que además es el que quiere destruir el estado autonómico.

(Alguns aplaudiments)

¿Usted cómo puede articular un discurso bajo esos mimbres y hablar de Pedro Sánchez como habla y tal? Es que no es así, y usted lo sabe. Usted debería hacer estrategias de negociación buenas.

Es cierto que a usted en las estrategias de negociación es complejo como las maneja, porque usted es la misma persona que dice: mañana voy a defender una propuesta, pero no hace ... -mañana por mañana, ¿eh?, por el día de mañana-, pero ya no hace falta. Por tanto, la defenderé, pero si no se aprueba, no pasa nada.

(Alguns aplaudiments)

Claro, si ese es el negociador de este gobierno, si el negociador de este gobierno lo que va a hacer es negociar propuestas que no cree en ellas, Dios me guarde de usted negociando en la Mesa de financiación autonómica bajo las mismas premisas...

(Alguns aplaudiments)

... porque usted, claro, es una persona que es complejo de..., es compleja de reunirse.

Por tanto, yo lo que creo es que es una oportunidad, a lo que usted debería decir que esto es una oportunidad si usted negocia de verdad, defendiendo los intereses de Baleares, no los intereses de Feijóo y Abascal que no van a ser los intereses de Baleares.

Esto es una oportunidad para Baleares. Tiene 412 millones de euros más. ¿Es positivo?, sí. ¿Es mejorable?, sí. ¿Nosotros estaremos en la mejora?, sí. ¿Somos más fiables nosotros para mejorar el sistema de financiación que el Sr. Abascal?, obviamente sí.

(Alguns aplaudiments)

¿Sería más lógico que la Sra. Prohens haya llamado a los portavoces de la oposición y diga qué estrategias vamos a hacer todos juntos para mejorar? Porque a ustedes sí se les llamó para hacer estrategias con el PP nacional y ver si podíamos entre todos sumar. ¿Acaso no sería más fácil teniendo a Lluís Apesteguia que tiene buena relación con Esquerra, nosotros dentro del Gobierno, no sería más lógico decir, si vamos a mejorar esto de verdad, llamo a los grupos políticos de aquí o llamo al Sr. Castells y hagamos una estrategia de verdad de quién puede llamar a cada uno? Porque de eso van las estrategias de negociación: quién puede llamar a cada uno, quién puede..., cómo nos podemos mover cada uno, cómo podemos hacer que unas islas que tenemos un peso grande, pero somos más pequeños, pues entre todos sumemos y entre todos hagamos toda la red para mejorar esto. Y ustedes se niegan a eso. Y se niegan porque quieren una multilateral porque no quieren moverse de lo que les dice el Sr. Feijóo...

(Alguns aplaudiments)

... y usted está acobardado por el Sr. Feijóo. No se va a mover de ahí porque cree que le resta votos, si no, lo lógico es que nos hubiesen llamado desde el minuto uno. Con esta propuesta que nos mejora en 412 millones ¿qué pueden hacer cada uno de los partidos políticos que están aquí y que pueden defender posturas para hacerlo mejor? Ni una vez, ni una llamada, ni un interés. Usted no tiene interés en mejorar la financiación, no lo tiene, porque le han dicho que mejor hacer oposición frontal. Y en esto tendríamos una mejor situación.

Usted dice muchas cosas que son mentiras, pero es que usted también las ha dicho en el pasado. Por tanto, no me sorprende. Usted habla, mezcla conceptos y eso que es una persona técnica al respecto, y entiendo que lo hace por demagogia, pero creo que usted también parte de su herencia. Usted fue el director que intentó aprobar un REB, que luego el REB no se aprobó porque dijimos que no y se mejoró. Usted es

el mismo que dijo que iba a haber un *fake*, y esto lo digo porque está registrado en el *Libro de Sesiones*, usted dijo que el factor de insularidad que ahora le permite cuadrar los presupuestos y que tanto se metió con él, era el *fake* factor de insularidad, el mismo que votó que no al REIB, todo eso que usted decía que era falso, y ahora tiene un factor de insularidad que casi no le ponen condiciones y lo sabe, y por eso presupuesta, claro.

Y dice que Pedro Sánchez perjudica estas islas. No, con Pedro Sánchez tenemos el REB, tenemos el transporte gratuito, tenemos el descuento de residentes ...

(Alguns aplaudiments)

... y tenemos un sistema de financiación que nos mejore. ¿Todo eso es mejor que con Rajoy?, sí, obviamente sí. ¿Es mejor que con Feijóo?, hombre, por supuesto que sí, si va de la mano del Sr. Abascal. ¿Es mejorable?, sí, nosotros siempre vamos a estar para mejorar. Pero usted no quiere hablar de eso. Y usted dice mentiras como que no corrige desequilibrios estructurales o que hay reclamaciones de Baleares que no están tenidas en cuenta. Y no, dígame que no. Dígame que Baleares y que cuando usted se reunió con personas de nuestro partido hace años para hablar de cuáles serían los indicadores que nos beneficiarían, no pedimos, no pedimos más peso en el reparto de determinados impuestos que sabe usted que nos benefician especialmente y están recogidos, por ejemplo, el IVA.

(Alguns aplaudiments)

¿Eso no es una reclamación de Baleares?, pregunto, usted dijo que no hay ninguna reclamación de Baleares, yo le digo que eso ya es una mentira en sí misma, porque sabe que sí. Y yo creo que a ustedes hay que sacarles las mentiras de una en una, como les pasa con les Airbnb, porque ustedes se acostumbran a decir toda una retahíla de cosas que son mentira. ¿Hemos reclamado mayor aportación de los impuestos cedidos, sí o no?, sí, claro que lo hemos pedido, usted lo ha pedido. Usted ha pedido que tengamos más recaudación del IVA y del IRPF, ¿sí o no?, sí ...

(Alguns aplaudiments)

... sí, lo recoge el sistema de financiación que proponen, sí, ayuda más a una población como la nuestra?, sí, en parte cumple con una serie de lo que se define como principio de ordinalidad?, sí ...

(Alguns aplaudiments)

... ¿con los dos fondos?, sí, técnicamente sí, y se lo han dicho y se lo han dicho, cosa que usted no se atreve ni a decir en Zaragoza. Usted va a Zaragoza, levanta la mano y dice "principio de ordinalidad" y lo echan, es que a usted lo echan. Por eso aquí no aparece nada. Es que lo echan a patadas. Viene aquí todo valiente, todo valiente, porque en su partido no se atreve ni a levantarla mano y tiene que agachar a la cabeza, agacha la cabeza usted de forma permanente. Por eso no aparece aquí ni una coma.

Por eso, esto no va de cinismos, va de mejorar los intereses de Baleares. ¿Los va a mejorar mejor con nosotros o con Abascal?, ¿con nosotros o con Feijoo? Si va de hacer país, tiene que llamar a la oposición que trabajará para hacerlo y trabajaremos para eso. Pero no va de hacer país, va de plegarse a los intereses a los que usted ya está legado. Porque ni levanta la manita de profesor para decir “mire, Sr. Feijóo, a lo mejor esto ...”, no se atreve. Por eso aquí no aparece nada ni le escuchan. No aparece ni una coma, porque está el mismo equipo económico dirigiendo su partido que estaba hace años y que no han tenido mucho en cuenta con ustedes, donde aspiraba a estar Mari Bosó ahora está el mismo secretario de Estado que estaba antes.

(Alguns aplaudiments)

Por tanto, va más de esto. Y creo que con nosotros les iría mejor, porque usted no es capaz de decir que los 412 millones de euros nos benefician, que permiten 5.800 médicos, después del caos de urgencias que hemos tenido, 8.000 enfermeras, 60 residencias, 220 centros de día, ... Va de esto. Explique a la ciudadanía de Baleares que no quiere esto, que no quiere 412 millones de euros más. ¿Cómo puede tener un rechazo frontal hacia algo que le mejora, que lo liga con el REB que tiene usted y que le mejora sustancialmente?

(Alguns aplaudiments)

Eso es lo que usted no es capaz de explicar. Por eso hace toda esa retahíla ...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, por favor.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... de argumentos, que usted sabe que son mentira.

Es una propuesta mejor, sí, mejorable, también. ¿Cómo la va a mejorar? ¿Cuál es su estrategia para mejorarla?, que es lo que debería explicar aquí. Dice que es multilateral, cuando lo lógico sería que fuese bilateral. ¿O acaso Francina Armengol no se reunió con Aragonés, presidente de la Generalitat, para ir juntos de la mano con Cataluña?

(Alguns aplaudiments)

No era de nuestro partido Aragonés, no era de nuestro partido, pero nos reunimos con ellos ...

EL SR. PRESIDENT:

Tiene que acabar, por favor.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... porque nuestros intereses hay que hacer estrategias para sacarlos adelante en el bilateral, en el multilateral, peso de la población flotante y determinados pesos que usted articula en su discurso, sabe que no saldrán. La insularidad la

defenderemos nosotros en Canarias. Ejerceremos más fuerza en el bilateral que en el multilateral.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, por favor ...

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Usted debería reunirse con Cataluña y debería reunirse con Canarias de forma bilateral y hacer estrategias conjuntas, pero usted no tiene ni la voluntad de reunirse con Cataluña, ni con Canarias, ni con presidentes para hacer estrategias conjuntas.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Negueruela.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Nosotros estaremos a su disposición cuando usted lo considere.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, gracias.

(Alguns aplaudiments)

Por el Grupo VOX, Sra. de las Heras, tiene la palabra.

LA SRA. DE LAS HERAS FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Bueno, en primer lugar, el Sr. Negueruela ha dicho que se tienen que reunir ustedes con Canarias. Seguramente es lo que hicieron ellos cuando se pusieron de acuerdo para comprar las mascarillas *fake*, porque fueron ellos y Canarias los que formaron parte de la trama.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Comparece hoy el Gobierno para tratar la llamada reforma técnica del sistema de financiación autonómica. Pero antes de entrar en cifras, debemos decir la verdad a los españoles. Esta reforma no nace de la preocupación por la igualdad, ni por la mejora de los servicios públicos, ni por la cohesión de nuestra nación.

Esta reforma tiene un pecado original. Nace de un despacho en La Moncloa, de un pacto oscuro con Esquerra Republicana de Cataluña el pasado 8 de enero, cuando una reforma estructural del Estado nace de la mano de quienes tienen como único objetivo destruir ese mismo estado, el problema no es técnico, es político, pero sobre todo moral. Es la continuación de una estrategia de rendición, indultos, amnistía, borrado de antecedentes de delitos en el Código Penal y ahora el uso del dinero de todos como moneda de cambio para que Pedro Sánchez siga un día más en el sillón. En eso coincido con usted, Sr. Costa. Es una forma de perpetuarse en La Moncloa.

Lo primero es el engaño de las cifras y el esfuerzo fiscal. Nos hablan de movilizar 21.000 millones de euros, pero el dinero no cae del cielo. Sale del esfuerzo de las familias, de los autónomos, de las empresas, que ya no pueden más. Nos dicen que no es una subida de impuestos, pero mienten, cuando el estado central se vacía de recursos para llenar las arcas de las autonomías sin exigir ni un solo gramo de eficiencia, el resultado es matemático: más deuda, más presión fiscal, los recortes en los servicios comunes de todos los españoles.

Y lo hacen además introduciendo el veneno del principio de ordinalidad. Bajo ese nombre técnico se esconde la ruptura definitiva de la solidaridad. Quieren consagrar el privilegio de las regiones más ricas o más leales por encima de la igualdad de todos los ciudadanos. Quieren que donde uno nace o vive determine el nivel de salud o educación que recibe.

Segundo: el caso de Baleares, el castigo a la lealtad. Miren el caso de Baleares que hoy nos toca de cerca. Somos una comunidad que ya aporta mucho más de lo que recibe, que soporta una presión demográfica brutal y los sobrecostes de la insularidad. Y, sin embargo, este sistema diseñado para contentar al separatismo nos vuelve a dejar relegados por debajo de la media en recursos por habitante. ¿Es justo que los ciudadanos de Baleares paguen con su esfuerzo fiscal los acuerdos cerrados en Madrid con quienes trabajan para dividir España? ¿Es justo que nuestro dinero financie proyectos políticos que nos desprecian?, no lo es, pero en VOX no vamos a caer en la trampa del victimismo regional.

El problema no es solo que Baleares salga mal parada. El problema es que el sistema genera españoles de primera y españoles de segunda. Es el fracaso del estado autonómico. Este es un debate artificial. El bipartidismo lleva décadas utilizando la financiación para comprar votos de nacionalistas. Lo hizo el PSOE y lo hizo el PP, alimentando a la bestia nacionalista que odia a España pero vive de ella, que, con una mínima representación, condicionan una nación. Nos vendieron que las autonomías acercarían la Administración al ciudadano, pero han creado 17 administraciones elefantiásicas, alejadas de la realidad y llenas de duplicidades, y en el caso de Baleares, todo por triplicado. Nos dijeron que traería desarrollo, pero han creado una España de dos velocidades, donde el mundo rural y las regiones locales y leales han sido abandonadas mientras se regaba de oro al separatismo. Nos dijeron que traería convivencia, y hoy el separatismo controla la dirección política del Estado.

Incluso en la tragedia, el modelo ha fallado. Lo vimos en la pandemia y lo hemos visto recientemente con la DANA en Valencia. El caos autonómico, la falta de coordinación y la inoperancia de un sistema fragmentado tienen víctimas reales. El estado autonómico es hoy una máquina de generar desigualdad y gasto político inútil. La propuesta de VOX es unidad y eficiencia. Por eso, desde VOX decimos: España no necesita repensar cómo se paga ese sistema. España necesita repensar el sistema. Es un estado fallido, instituciones débiles, vivimos en la inseguridad generalizada, con una corrupción indecente y la incapacidad de la autoridad para mantener el orden legal.

Nosotros no participamos en el mercadeo de barones regionales, porque nosotros únicamente hemos venido a devolver a los ciudadanos lo que en estos 50 años les han robado unos y otros: su unidad, su convivencia, su dinero, su seguridad y su libertad, su prosperidad y su esperanza, entre otras muchas cosas.

Nosotros defendemos una visión nacional, que la sanidad, la educación, justicia interior, donde estén derivadas, vuelvan a ser gestionadas por el Estado, para garantizar que un español sea igual en Gerona, en Madrid, en Badajoz o en Palma.

Hachazo al gasto político, reducción inmediata de chiringuitos, altos cargos y estructuras duplicadas que solo sirven para alimentar redes clientelares. Bajada masiva de impuestos, una reforma fiscal nacional para que las familias respiren sin que dependan de la voluntad del cacique regional de turno y fin de privilegios, revisión de los privilegios fiscales de las provincias Vascongadas y Navarra. La igualdad no admite excepciones.

Para finalizar, ya sé lo que nos van a decir, nos llamarán abstractos o dirán que esto es inviable porque, evidente, en estos sillones está muy bien y ninguno de los políticos quiere perderlos. Pero inviable es un país donde un hospital está saturado en una provincia, mientras en la provincia de al lado está vacío porque pertenece a distintas autonomías. Inviabile es que un estudiante balear tenga menos oportunidades que uno catalán por una cuestión de cupos y cesiones políticas. Inviabile es que te hagan un cribado al nacer que te salva de una enfermedad que te condena en una comunidad y en otra disfrutes de una vida digna. Inviabile es que te de un infarto en Madrid y tu historial clínico por ser de Baleares, no lo tengan. Inviabile es que por ser de una comunidad puedas estudiar en castellano y en otra te lo prohíban. Inviabile es que tengas dinero para vivienda porque tienes un cupo que te lo permite, mientras en otras comunidades viven en casa los padres hasta los 35 o en caravanas. Y así podría enumerar cientos de inviabile que nos hacen ciudadanos de segunda según la comunidad autónoma en la que nacemos.

Frente a su gestión de despachos y chantajes, VOX ofrece soberanía nacional e igualdad real. No vamos a aceptar que se premie la deslealtad y se castigue la lealtad. No vamos a aceptar que España se rompa por el bolsillo. Exigimos que renuncien a esta reforma pactada con Esquerra Republicana, que abandonen las cesiones permanentes y que empiecen a pensar en España como lo que es: una sola nación de ciudadanos libres e iguales.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

Pel Grup MÉS per Mallorca, Sr. Apesteguia, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, ha dit MÉS per Mallorca per no dir *la bestia nacionalista*, supòs.

(Algunes aplaudiments)

Miri, en una cosa compartim l'anàlisi que s'ha fet per aquí per part del Partit Popular i el Partit Socialista, que era que consideràvem positiu -i nosaltres també-, que s'hagi obert el debat sobre el model de finançament i que avui puguem ser aquí i debatre sobre quin és el millor sistema de finançament. I jo li he de dir que també hi ha altres elements que considerem positius de la proposta que ha fet la ministra d'Hisenda, com la major participació de les comunitats autònomes en l'IRPF o en l'IVA o la creació d'un fons del canvi climàtic que beneficiaria especialment les zones mediterrànies.

I jo crec que això és bo i és indubtable que neix arran de la pressió política d'un partit polític concret, que és Esquerra Republicana, i jo d'això n'estic content. M'estranya que vostè no, és que per què es pensen que s'iniciïn les propostes polítiques, si no és per l'empenta i l'acord entre diferents partits?, vostè considera, crec, Sr. Costa, que hi ha partits que no poden tenir aquesta iniciativa i d'altres sí, perquè no ho amagui en si tenen o no tenen representativitat institucional, perquè la Sra. Prohens, abans de vostè comparèixer en aquest parlament, es va anar a reunir a Saragossa amb el Sr. Álvaro Queipo, no sé si li sona, diria que a la majoria dels diputats d'aquesta cambra no els deu ni sonar. Qui és el Sr. Álvaro Queipo?, el president del Partit Popular d'Astúries. És el president del Principat d'Astúries?, no. És el conseller d'Hisenda del Principat d'Astúries?, no. Això l'inhabilita per dialogar amb la Sra. Marga Prohens sobre quina de ser la proposta del Partit Popular sobre finançament?, no.

Per tant, anem alerta a l'hora d'inhabilitar segons quins actors a l'hora de fer propostes polítiques i centrem-nos en quines som capaços de consensuar entre nosaltres. I jo he de compartir la crítica, Sr. Costa, que vostè consideri que mirar d'abastir un gran consens a les Illes Balears és aquesta compareixença. Vostè sap que els grans consensos no es fan a compareixences parlamentàries, sinó que es fan a negociacions on tinguem el temps suficient per trobar punts d'acord i capacitat de pressionar als diferents interlocutors que actuen a Madrid. I això hagués estat autènticament efectiu. Avui venim aquí, cadascú a d'exposar el seu parer sobre aquesta proposta. Però jo li demanaria, li exigiria, que, a partir d'avui, vostè es prengui seriosament la tasca de crear un gran consens a les Illes Balears, en el qual cadascun de nosaltres tinguem la missió de pressionar els diferents actors que actuen en el conjunt de l'Estat.

Sobre la proposta que ens fa el ministeri, li he de dir que MÉS per Mallorca està en contra, ens pareix que perjudica les Illes Balears, és evident que no inclou les reivindicacions històriques que MÉS per Mallorca, però també el conjunt de les Illes Balears, hem reivindicat quant a una reforma del finançament autonòmic. No té en compte la ordinalitat, no té en compte la població flotant, no té en compte l'increment poblacional i no té en compte el cost de vida. I això és una evidència, i nosaltres aquí ens mantenim fermes, no donarem

suport a una modificació del sistema de finançament que no inclogui totes aquestes premisses que hem consensuat històricament.

I, a més, les Illes Balears empitjoren des d'un punt de vista relatiu i tenint en compte una qüestió que per a nosaltres resulta fins i tot insultant, que és la pèrdua de pes de la insularitat, que la insularitat passi d'un 0,6% a un 0,5% ens sembla insultant per als ciutadans de les Illes Balears. Perquè, a més, perd pes també al conjunt dels criteris territorials que es posen sobre el sistema de finançament, perquè representaria només un 20% del que suposaria la superfície o la dispersió territorial, tenint en compte un agreujant, Sr. Costa, que vostè no ha dit: que mentre que la dispersió o la superfície es reparteix de forma homogènia entre les comunitats autònomes, és a dir, un quilòmetre quadrat computa igual a Extremadura que a La Països Catalans, la insularitat no es reparteix de forma homogènia, sinó que depèn de la distància entre la capital de la comunitat autònoma i la costa de la península. Per tant, la insularitat beneficia especialment Canàries, no a les Illes Balears. I, per tant, en aquest sentit també hem de ser especialment reivindicatius.

Miri, vostè ha plantejat una qüestió sobre si s'ha de posar límits a la capacitat de decidir de les comunitats autònomes sobre els impostos cedits. Vostè sap que nosaltres defensam l'autonomia fiscal. La defensam tant que la volem completa, és a dir, nosaltres el que defensam és un model en què puguem decidir plenament sobre tots els nostres impostos. Vostè mostra la poteta, però no s'atreveix, perquè el jacobinisme que vostè defensa és intrínsec en aquest sistema. Però jo li dic una cosa. La primera és: vostè estarà devora nosaltres si mai el Govern de l'Estat vol imposar a un govern autonòmic una rebaixa d'impostos als més rics?, sense cap tipus de dubte? Vull que ho digui en aquest faristol. I li deman una altra cosa: de la mateixa manera que defensam l'autonomia fiscal, defensam l'autonomia política, perquè ja li vaig dir, en el document que vostès varen rubricar a Saragossa el que diu és que si una comunitat autònoma no gasta en el que el Partit Popular considera que s'han de gastar els doblers, ha de rebre manco doblers del sistema de finançament. Per tant, nosaltres defensam l'autonomia fiscal, per sobretot, defensam l'autonomia política, que cada comunitat autònoma decideix, políticament, en què destina els seus doblers en base als resultats electorals, perquè això és autogovern.

I sobre les noves variables que s'introdueixen en aquest, jo diria que falsament proposat nou sistema de finançament, perquè no és un nou sistema de finançament, és el mateix sistema de finançament, també els doblers damunt la taula, però és ver que s'introdueixen dues noves variables, a més de les que ja ha comentat com a positives, que són els estudiants desplaçats i els aturats sense prestació, dues qüestions que perjudiquen les Illes Balears encara més del que ja ens perjudicava l'anterior càlcul, i que es tinguin els estudiants desplaçats i no el nombre de turistes que ens visiten, sincerament és que ja em pareix que és riure-se'n del sant i de la festa.

(Algunes aplaudiments)

I en això, MÉS per Mallorca, claríssimament, no hi passarem.

Deia que no és un nou sistema de finançament, que és posar damunt la taula més doblers: 20.975 milions d'euros. Però, miri, calculem aquest augment de doblers damunt la taula com ens proposen repartir-los. Les Illes Balears rebriem 412 milions d'euros, segons se'ns ha anunciat, dependria, és ver que de recalcul any per any, però en base a la proposta actual, ens diuen que rebriem 412 milions d'euros extres. Què passa?, que si ho comparam amb la població, resulta que les Illes Balears som el 2,53% de la població de l'Estat espanyol i de 20.975 milions d'euros, 412 són l'1,96%; per tant, mentre que som el 2,53% de la població, rebriem l'1,96% del nou fons. El negoci de Nas Peix Frit, començam a fer.

Però fixem-nos encara més en el càlcul. D'aquests 20.975 milions d'euros, què aportam les Illes Balears?, idò d'aquests 20.975 milions d'euros, segons el sistema actual, les Illes Balears aportarien 708 milions d'euros. Per tant, ens proposen que, mentre que aportam d'aquest increment al fons de finançament autonòmic, nosaltres n'aportem 708, en rebem 412, a mi em queda que ens surt a pagar 300 milions d'euros. Jo, sincerament, és que em costa entendre que qualcú pugui defensar aquest recàlcul.

Mirin, amb el repartiment de nous fons per càpita, nosaltres estaríem un 33,4% per davall de la mitjana. Cada ciutadà de les Illes Balears rebria 334 euros més de finançament autonòmic, mentre que cada ciutadà de Múrcia rebria 757 euros més. Vostè està molt obsessionat amb Catalunya, ho entenc, eh?, però si va baixant pel mapa, passarà pel País Valencià i arribarà a Múrcia, que és el gran beneficiat d'aquest sistema de finançament autonòmic.

No ho sé, eh?, no sé si és que són perillosos separatistes, Sra. de las Heras, eh?, a Múrcia, a mi em sembla que no, em pareix que és una *provincia adepta al règimen*, però és la més beneficiada per càpita, és una qüestió matemàtica. Les Illes Balears seriem els vuitens en aquest nou sistema, en el repartiment d'aquests nous fons, mentre que continuam sent els segons a hora d'aportar.

Mirin, des de MÉS per Mallorca no podem avalar un sistema que empitjora de forma relativa la posició de les Illes Balears en el sistema de finançament autonòmic, però sí que li deïm, Sr. Costa, que consideram que és una oportunitat que hem d'aprofitar, que hem d'anar a les totes, que hem d'anar a negociar. I li ho repetesc: els aliats els trobarà aquí, també els trobarà a altres comunitats autònomes, però els aliats, clarament, no els va trobar a Saragossa. Perquè, així com aquest sistema de finançament no posa damunt la taula l'ordinalitat, no posa damunt la taula ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

... la població flotant, tampoc no ho posa la seva declaració. I això vostè ho sap. Vostè sap que hi ha comunitats autònomes

del Partit Popular que no acceptarien mai de la vida aquestes demandes.

Per tant, si de bon de veres, si de bon de veres, creim que hem d'anar a defensar els interessos de les Illes Balears, facem-ho, primer, arribant a un gran acord aquí, després d'una negociació que sigui tot el llarga que hagi de ser, però, sobretot, també cercant aliances a altres territoris, que vagin molt més enllà del Partit.

I li vaig dir la setmana passada a la Sra. Presidenta: posem per una vegada, per una vegada, el país per davant del partit.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Apestegua.

Pel Grup Parlamentari Mixt, en primer lloc, el Sr. Castells per un temps de cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, i gràcies també, Sr. Costa, per la seva compareixença. La veritat, crec que és una bona iniciativa, ja que ha manifestat que vol acordar i vol negociar, no només amb les forces socials, sinó també amb les forces polítiques de les Illes Balears, doncs és un bon començament. Per tant, jo intentaré fer una intervenció constructiva i evitar al màxim les desqualificacions personals i els judicis d'intencions, o sigui que li agafo el guant, a veure si entre tots som capaços de defensar el que sigui millor per a les Illes Balears.

Li he de dir que quan vostè ha començat fent el context, coincidesc plenament, l'actual sistema de finançament és negatiu per a les Illes Balears i, per tant, que s'hagi obert una finestra d'oportunitat per millorar-lo pot ser una bona oportuna, però és clar que el sistema aquest està bloquejat, no es pot modificar i, a mesura que passen els anys, cada vegada és més perjudicial per a les Illes Balears, perquè no s'adapta a una sèrie de circumstàncies, i vostè ha posat el cas més flagrant, no?, l'increment de la població, que fa que cada vegada sigui més perjudicial.

Precisament per açò, jo li he de dir que la seva intervenció l'he trobada excessivament teòrica en el sentit de desconnectada de la realitat i a veure si m'explico. És a dir, vostè ha fet una defensa d'una gran devoció amb la multilateralitat. En diferents moments del seu discurs vostè ha vingut a dir que això s'ha de negociar multilateralment, que l'única manera de fer-ho és multilateralment, que tots hi estam d'acord, que o tots o ningú, no?, aquest tipus de discurs. Escolti, això, això és el que ens ha portat a la paràlisi d'aquest sistema de finançament.

És a dir, vostè d'una banda denuncia que tenim un sistema de finançament paralitzat i després s'agafa com a un ferro roent, a un principi de multilateralitat que és el que explica que aquest model de finançament faci 12 anys que està caducat. Llavors, clar, això crec que és una gran inconsistència del seu discurs.

Crec que vostè hauria de deixar-se d'aquestes grans proclames conceptuals i reconèixer que hi ha aquest elefant dins l'habitació, que és que la multilateralitat porta a l'immobilisme del model de finançament.

Fixi's que l'única millora de finançament que hem aconseguit les Illes Balears, l'única millora de finançament en els últims 20 anys, és fruit d'una negociació bilateral, que és el factor d'insularitat. Vostè em dirà: això no té res a veure amb el model de finançament. No, no té res a veure amb el model de finançament, però sí que és una millora del finançament que hem obtingut provinent de l'Estat a través d'aquesta negociació bilateral.

Per tant, si em permet, si em permet dir-ho així, crec que aquesta creença cega en la multilateralitat amaga una certa ingenuïtat, és a dir, una grandiloqüent ingenuïtat, perquè jo crec que, realment, intentar fer la modificació del sistema de finançament a partir de la multilateralitat és una quimera. Això respecte del com, respecte del com està plantejat aquesta modificació.

Respecte del què, i ara evidentment hauré de ser molt breu perquè se m'acaba el temps, li diré que estic totalment d'acord amb els dos primers punts de les crítiques que vostè ha fet de la proposta de finançament, sobretot el tema de càlcul de la borsa ajustada, totalment d'acord, nosaltres ens reafirmem, en el que es va acordar el seu dia, que són aquestes al·legacions que vostè ha dit que va presentar el Govern de les Illes Balears, presidit en aquests moments per la Sra. Armengol.

L'altre element en el qual estam totalment d'acord amb vostè: el principi d'ordinalitat. Totalment d'acord, fins i tot li diré una cosa: el sobiranisme català, que és d'on deriva ideològicament el Sr. Juqueras, és el pare intel·lectual del principi d'ordinalitat, això s'ho va inventar el nacionalisme català els anys noranta, quan aquí encara ni ens plantejàvem aquests debats, encara estàvem fent l'Estatut d'Autonomia, com aquell que diu, o l'estàvem desenvolupant.

La meva pregunta, i ara li ha dit el Sr. Apesteguia: el Partit Popular hi està d'acord amb el principi d'ordinalitat?, perquè clar, vostè, quan ha defensat amb tanta vehemència el principi d'ordinalitat ha dit: "hem d'aconseguir que la solidaritat sigui compatible amb l'equitat, hem de trobar una solució per a tothom o per a ningú". Amb aquestes divises, aconseguirà mai el principi d'ordinalitat?, amb les divises de dir "per a tothom o per a ningú?", perquè hi ha moltes comunitats autònomes, moltes comunitats autònomes que consideren que el principi d'ordinalitat no és ni solidari ni equitatiu. Per tant, vostè pot trobar bo el principi d'ordinalitat, jo també el trobo bo, però molts dels seus companys de viatge no el troben bo, el principi d'ordinalitat.

Per tant, acab fent-li un envit. Jo li he fet una primera pregunta que m'agradaria que em contestés almenys, si el PP està d'acord amb el principi d'ordinalitat, aquesta; i la segona -i ara si vol és un *divertimento*-: si vostè estigués negociant bilateralment amb el Sr. Sánchez i el Sr. Sánchez li oferís el principi d'ordinalitat, l'acceptaria o no l'acceptaria?

Són dues preguntes que m'agradaria que no fossin retòriques i me les contestés, encara que ja entenc que aquesta segona, que entra dins la categoria del *divertimento*, fa que li hagi de dir que la seva defensa del principi d'ordinalitat, malauradament, a nosaltres no ens resulta creïble, molt solemne, però poc creïble.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells.

També per part del Grup Parlamentari Mixt, Sr. García, té la paraula.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Bon dia. Para Unidas Podemos hoy en el atril, Sr. Costa, y le pido que me perdone por no haber podido escuchar toda su intervención, cosas de la derogación de la Ley de memoria democrática y de que quieran victimizar a los que ya fueron víctimas con Franco.

Le decía que para Unidas Podemos debería ser la presidenta la que nos diera las explicaciones sobre la posición del Govern respecto del sistema de financiación autonómica que les presentó la ministra de Hacienda el 14 de enero. Antes y después de salir de aquella reunión, usted manifestaba su voluntad de negociar el modelo, de que no fuera una propuesta cerrada y que la única línea roja que ponía era que no se tocará la autonomía financiera de las Illes Balears. Y de eso pasamos al "por aquí no pasamos, se ha acabado" de la presidenta, la presidenta, que estuvo en Zaragoza, pero que hoy no ha venido a escucharnos, ella que dirigió el cambio de opinión, debería estar hoy aquí dando explicaciones de ese cambio ordenado por Feijóo, únicamente por motivos partidistas.

¿Y qué pasó en esos cuatro días, del 14 al 18 de enero?, pues que a usted, la Sra. Prohens firma la llamada Declaración de Zaragoza, que no es más que un panfleto partidista y uno de los clichés típicos del nacionalismo español de toda la vida, que sirve lo mismo para justificar la posición con el modelo de financiación que para mandar a la Policía Nacional a reprimir, el 1 de octubre del 2017, a los que querían votar la independencia de Cataluña, solo por querer votar.

Según el Partido Popular está en riesgo la igualdad de los españoles, el modelo amenaza la cohesión, debilita la solidaridad, rompe la igualdad, rompe España, tiene falta de lealtad institucional y respeto a la Constitución, cesión al separatismo y ataque a la autonomía fiscal de las comunidades autónomas, esa que usan para hacer regalos a los ricos herederos. En fin, es una declaración que contiene eso, una colección de tópicos y típicos del Partido Popular, solo partidismo, mucha palabrería, pero poco contenido técnico que explique el rechazo a siquiera entrar a negociar el modelo. Ya le he escuchado que sí que va a negociar. Y bueno, pues es una buena noticia.

Ustedes están poniendo por delante de la mejora del modelo propuesto la labor de oposición al Gobierno, anteponiendo el Partido Popular a la ciudadanía de las Illes Balears. Lo único que le compro de todo lo que dice el documento de Zaragoza, es que el modelo se ha de negociar de manera multilateral, no únicamente con una comunidad autónoma. Para Izquierda Unida hay que negociar para mejorar determinadas cuestiones, como la rebaja de la insularidad, o incorporar otras, como la variable terrestre con los kilómetros cuadrados de tierra, pero también las aguas, incluidas las subterráneas, o la negociación en paralelo, del factor de insularidad proporcional al nuevo sistema.

Pero para eso hay que negociar y acabarán haciéndolo, como lo harán todas las comunidades autónomas, ¿o le va a decir Feijóo a la gente de Murcia, de Andalucía o de Valencia que el modelo les perjudica y que lo rechacen para seguir infrafinanciados? ¿Se va a atrever a eso Feijóo por motivos electoralistas y piensa que haciendo eso va a ser presidente del Gobierno de España?

Esquerra Unida de las Illes Balears apoya la multilateralidad de las negociaciones del nuevo modelo, para que atienda a todas las sensibilidades territoriales y al modelo de país y que sea capaz de hacer efectiva la igualdad entre los distintos territorios reconociendo su diversidad. Nuestro modelo de financiación, el modelo de Izquierda Unida, es aquel que pone en el centro a las personas, son las personas que contribuyen al sistema y todas las personas, con independencia de donde residen, han de tener acceso al mismo nivel de servicio. Nuestro modelo pasa porque se defina un suelo de derechos y servicios públicos garantizados en todos los territorios a financiar y por una reforma fiscal para tener los ingresos necesarios para blindar estos derechos y servicios. Pasa por que el aumento de la financiación de las comunidades autónomas no se queden esos 21.000 millones, queremos que se financie al menos con el 2% del PIB, que serían 32.000 millones.

Tenemos una opinión sobre el nuevo modelo, para empezar, que no existe en la propuesta un cupo como el del concierto vasco o el convenio navarro. No recoge el principio de ordinalidad para ninguna comunidad autónoma. Garantiza la solidaridad interterritorial y que, por desgracia, no ataca el *dumping* fiscal o autonomía financiera, como lo llaman ustedes, de manera que podrán seguir ustedes haciendo regalos fiscales a los que más tienen a costa de las necesidades de la ciudadanía de las Illes Balears. Todas estas cosas que ustedes, desde el Partido Popular, dice que recoge la propuesta, no están recogidas.

Para Esquerra Unida, al modelo le falta una pata importante: la financiación de los municipios, para que estas administraciones alcancen también la autonomía financiera, así como que se lleven a cabo modificaciones legislativas, como la interpretación de la regla del gasto, de la Ley de estabilidad presupuestaria y sostenibilidad financiera. El modelo presentado aumenta de media la financiación de todas las comunidades autónomas, casi un 14%, y en el caso de las Illes Balears, se recibirán 412 millones más. El sistema reduce la horquilla entre la comunidad autónoma que más y la que menos

recibe, lo que hace la financiación más equitativa en relación con los territorios.

Pensamos que es un buen inicio para la negociación. Se abre una posibilidad de mejora y esperamos que el “hasta aquí” de la presidenta Prohens se convierta en la vuelta a la mesa de negociación y buscar la mejora del modelo recobrando porcentajes en cuestiones como la insularidad.

Señores del Partido Popular, menos partidismo y más negociación.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, senyor García.

Sr. Sagreras, del Grup Parlamentari Popular, té la paraula.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Bon dia a tots. Gràcies, vicepresident. Primer de tot, evidentment, agrair-te, vicepresident, aquesta compareixença voluntària, a petició pròpia, per explicar el posicionament del Govern en un tema tan important com és aquesta reforma del sistema de finançament, que és evident que, de moment, tots coincidim que només beneficia els ciutadans de Catalunya i que va en contra de la gent d'aquí, de la gent de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

I és una pena, perquè el sistema de finançament és un tema clau per suportar la despesa i la inversió en sanitat, en educació, en serveis públics. És una pena perquè ja que s'obri aquest sistema, que era obsolet i que està caducat des de fa 12 anys, s'obri d'una manera que, per a Balears, no ens du a pensar ni a esperar cap bon presagi. Per tant, Sr. Costa, li agraim que vostè comparegui, però és evident que, ja que la Sra. Montero no vendrà i no ens donarà explicacions, almanco qui hauria de començar a explicar qualque coseta és el delegat absent del Govern i, en detriment seu, els diputats del Partit Socialista, que són la sucursal del Govern de Pedro Sánchez a les Illes Balears.

També és ver que aquesta mala notícia, de moment, no fa pinta que pugui avançar gaire. L'únic cert és que ha començat molt malament per a tots. Ha començat molt malament tant en el fons com en les formes. I si hem de començar per les formes, el primer de tot que ens volem demanar és qui és el Sr. Oriol Junqueras per negociar un sistema de finançament que afecta la comunitat autònoma de les Illes Balears i que afecta totes les comunitats autònomes d'Espanya?, qui és el Sr. Oriol Junqueras?

El sistema de finançament no s'hauria de negociar de manera bilateral, és evident, perquè tot el que rasqui el Sr. Junqueras per a Catalunya -no crec jo que tenguí d'altre

objectiu- anirà en detriment de la nostra sanitat, de la nostra educació o dels nostres serveis socials. Per tant, reivindicam el que hem reivindicat des del Partit Popular des del principi, que on s'ha de negociar el sistema de finançament és a l'òrgan competent, de manera multilateral, que és al Consell de Política Econòmica i Fiscal, i no a un despatx, a les fosques i d'amagat, amb el Sr. Junqueras, que ni tan sols és president de Catalunya, ni tan sols és el conseller d'Hisenda de Catalunya, ni tan sols és diputat de Catalunya, només és president d'Esquerra Republicana, que és el partit de l'oposició.

(Alguns aplaudiments)

I les formes són importants i la conseqüència, supòs que tots en n'hem adonat, aquest sistema de finançament que el bo que tots hi voleu veure és que és una oportunitat, i nosaltres també hi coincidiríem, neix mort, 12 anys per néixer mort, i no ho dic jo, ho hem comprovat el darrer mes. Totes, absolutament totes les comunitats autònomes d'Espanya, no només les comunitats autònomes del Partit Popular, també les del Partit Socialista, que és el que ha posat enmig aquest sistema de finançament, hi estan absolutament en contra. Totes excepte Catalunya, totes les del Partit Popular, és ver, però Castella-La Manxa del Sr. Page, del Partit Socialista, i Astúries del Sr. Barbón, del Partit Socialista, també hi estan en contra, absolutament totes.

I el sistema de finançament és el sistema de finançament autònic. Tots als que els hauria d'afectar el sistema de finançament, hi estan en contra. I si diguessin: bé, mira, les comunitats autònomes hi estan en contra, però és que també neix mort al Congrés dels Diputats. Els socis, que ja en té poquets, el Sr. Sánchez ja s'hi'han pronunciat en contra, fins i tot els de Catalunya, Junts per Catalunya va dir des del primer dia que va sortir la negociació que s'oposaria a aquest sistema de finançament. I si l'hem d'escoltar a vostè també, Sr. Apesteguia, Sumar també hi estarà en contra, MÉS per Mallorca hi està en contra, el Sr. Vicenç Vidal és de MÉS per Mallorca, integrat dins Sumar, ara l'han fet portaveu adjunt, per tant, de quina majoria parlem? i, per tant, de quin sistema de finançament parlem avui, quan neix mort tant a l'àmbit autònic com a l'àmbit del Congrés dels Diputats?

(Alguns aplaudiments)

I com en tota norma, sempre hi ha una honrosa o una deshonorosa excepció: el Partit Socialista de les Illes Balears, que està tot solet, marginadet, aïllat, la seva soledat és màxima. Hi havia hagut un consens històric a les Illes Balears, un consens històric de tots els governs d'ençà que va caducar el sistema de finançament, un consens històric també amb totes les oposicions de distint color que ha tengut aquest parlament, d'ençà que va caducar el sistema de finançament, un consens històric a què s'unien els agents socials, els agents econòmics, les patronals i els sindicats, per reivindicar un sistema de finançament que tengués en compte el que s'ha explicat aquí, per activa i per passiva: el creixement de població, la població flotant, la insularitat, el principi d'ordinalitat que defensa el Partit Popular de les Illes Balears, i l'autonomia fiscal. Ho deia el programa electoral del Partit Socialista de l'any 2023, ho deia la pròxima candidata la que la Sra. Armengol envia a perdre a les Illes Balears, que era la consellera d'Hisenda, la Sra. Rosario Sánchez, l'any 2022, reivindicava totes aquestes

variables que ara que no se'ns contempla cap perquè ho han pactat amb Junqueras i la Sra. Montero, el Partit Socialista i el Sr. Negueruela li fa mamballetes amb les orelles.

(Alguns aplaudiments)

I és que és normal que la soledat del Partit Socialista de les Illes Balears sigui màxima. I, per tant, jo vull reivindicar que tots els partits polítics i fins i tot vull reivindicar que el Sr. Negueruela continuïn negociant a partir d'avui i reivindicant les variables històriques que havien reivindicat tots els partits i tots els agents socials a les Illes Balears. I repetesc: autonomia fiscal, població flotant, creixement de la població, ordinalitat i insularitat.

ho vull dir clarament també avui aquí. La línia vermella del Partit del Partit Popular és l'autonomia fiscal, l'autonomia tributària. Tants d'anys ha costat eliminar l'impost de successions i donacions de les Illes Balears que no consentirem que vengui el Partit Socialista amb amenaces que si no acceptam aquest sistema de finançament i si mantenim l'impost de successions i donacions, no hi haurà doblers per a la comunitat autònoma de les Illes Balears. L'impost de successions i donacions i l'autonomia tributària -reivindic- és -repetesc- la línia vermella del Partit Popular en aquesta pròxima negociació.

I entrant al fons, vull explicar cada una d'aquestes variables que el Partit Socialista s'ha oblidat de defensar. Venien tots els grups defensant un augment del pes o que es mantengués el pes de la insularitat, perquè som unes illes, perquè estam enfora del continent, de la península, separades entre nosaltres i perquè això suposa més despeses i un cost de vida més gran. Sorpresa!, a la primera proposta cau el pes de la insularitat a la proposta del sistema de finançament.

Creixement de població de les Illes Balears, una altra variable que veniem reivindicant, que precisament la presidenta del Govern, Marga Prohens, va posar damunt la taula per primera vegada en el debat de la comunitat autònoma de les Illes Balears, una variable, que del debat en va sortir un consens que tots els partits vàrem estar d'acord que s'havia de tenir en compte. I la proposta de la Sra. Montero ignora aquesta variable.

També s'ignora la població flotant. Som unes illes que afortunadament vivim del turisme, i això suposa que les Illes Balears durant una bona part de l'any hi visquin, no només els residents, sinó també els nostres visitants i també els treballadors que vénen. I això suposa unes necessitats d'infraestructures i unes necessitats de despeses en serveis públics de manera temporal.

I vull reivindicar una altra vegada el principi d'ordinalitat. Tants d'anys defensant tots els partits polítics el principi d'ordinalitat per a les Illes Balears, i eh!, a la primera lectura ho aconseguim, es té en compte la ordinalitat en el nou sistema de finançament, les primeres declaracions de la Sra. Montero: "sí, però només és per a Catalunya" *Amigo!*, no, no, hem de seguir reivindicant el principi d'ordinalitat de les Illes Balears. No pot ser que les negociacions siguin sempre només en favor de Catalunya. Ja ho va ser la Llei de l'amnistia, el suposat

quitament del deute que en realitat no ho era, també només anava en benefici de Catalunya; i ara, una ordinalitat tan esperada per a les Illes Balears, que només és per a la comunitat autònoma de Catalunya.

I vull reivindicar -ja ho he dit abans- l'autonomia fiscal. Veig que acab el temps, incidiré més en aquesta darrera variable a la darrera part d'aquest debat.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sagreras.

Per contestar, té la paraula el vicepresident del Govern, Sr. Costa.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, vicepresident. Bé, intentaré contestar i entrar en debat amb totes les reflexions que s'han fet aquí, a la tribuna.

En primer lloc, resulta realment sorprenent que el Partit Socialista de les Illes Balears i el Sr. Negueruela, en concret, mai no tengui una sola crítica al Sr. Sánchez. Mai.

(Alguns aplaudiments)

Sempre que el Sr. Sánchez fa una proposta, els és indiferent la que sigui, és igual, sempre va bé. És igual si la proposta perjudica els ciutadans de les Illes Balears, no, no, si l'ha feta el Sr. Sánchez, és una proposta meravellosa. De base. No fa falta dubtar-ne, no fa falta tenir cap esperit crític. Si l'he feta Sánchez o un ministre del Govern de Sánchez, tot va bé. Sr. Negueruela, miri el seu nivell de genuflexió davant Sánchez és una autèntica vergonya, una autèntica vergonya. És igual el que hagin sostingut en el passat. Si ho diu el Sr. Sánchez, va bé.

Posarem una sèrie d'exemples. La Sra. Rosario Sánchez, consellera d'Hisenda, el 2022 va a presentar unes al·legacions al càlcul de la població ajustada del sistema de finançament. Les tenen, no?, les al·legacions?, si no les tenen, les hi puc facilitar.

(Remor de veus)

Per altra banda, vostès es varen presentar el 2023 amb un programa electoral, aquí, a les Illes Balears. S'han llegit el seu programa electoral, al del 23, em referesc?, saben el que deia el seu programa electoral en relació amb el sistema de finançament?, sí, volen que els el faciliti? Deia, per exemple "hem d'exigir el creixement poblacional, hem d'exigir la població flotant, hem d'exigir més insularitat, hem d'exigir més autonomia tributària, hem d'exigir el principi de ordinalitat". Això ho deien vostès a les seves al·legacions el 22 i també ho

deia el seu programa electoral. Bé, idò, ara resulta que el Sr. Sánchez fa una proposta de reforma del sistema de finançament que no recull ni una sola, ni una, eh?, de les reivindicacions que feia el Partit Socialista quan governava, i ara els pareix meravellós. No veu una certa incongruència aquí, Sr. Negueruela?, no la veu, vostè no veu cap incongruència aquí?

Per exemple, si la insularitat es pondera menys, vostè creu que es té en compte amb major mesura la insula..., Sr. Negueruela?

Si no es té en compte la població flotant, i vostès ho exigien, si no es té en compte el creixement poblacional, i vostès ho exigien, si el principi d'ordinalitat només es té en compte per a Catalunya i no per a les Illes Balears, i vostès ho exigien, quin nivell d'incoherència és aquest? Com es pot explicar que vostès defensin aquest sistema de finançament? És inexplicable, si no és perquè la seva genuflexió davant el Sr. Sánchez és simplement vergonyosa...

(Alguns aplaudiments)

... és simplement vergonyosa, Sr. Negueruela.

Llavors, una altra característica seva és tirar d'argumentari. A vostès els varen dir: "mirau, heu de sortir públicament i defensar els 412 milions d'euros, perquè aquí hi ha la base de tot, eh?, aquí hi ha la defensa de tot, eh?". Va sortir fins i tot el delegat del Govern, el delegat del Govern va sortir corrent, es va posar ahir davant la càmera i va explicar la reforma del sistema de finançament i la base de tot -i la base de tot- era "ens donen 412 milions euros; amb els ulls clucs, per favor!, agafau el model!, ens sembla fabulós".

Bé, idò, el Sr. Apesteguia els ho ha explicat molt clarament, de veritat, és a dir, ha fet una anàlisi... Vostè creu que posant 21.000 milions d'euros són acceptables 412 milions que és l'1,9%...

(Alguns aplaudiments)

...quan la població de les Illes Balears només és el 2,5%, i vostè ens ve a defensar els 412 milions d'euros? Jo no vull 412 milions d'euros. Si es posen 21.000 milions vull centenars de milions d'euros més que els 412 milions d'euros. És més, vull defensar la població flotant, vull defensar el creixement poblacional, vull defensar el principi d'ordinalitat i vull defensar la insularitat perquè ens en corresponen bastant més dels 412 milions d'euros.

En conseqüència, si vostè es conforma amb 412, el Govern de les Illes Balears, no. No ens conformam amb 412.

(Alguns aplaudiments)

Per altra banda, Sr. Negueruela, m'agradaria preguntar-li, de veritat, eh?, li ho pregunt amb sinceritat: vostè està d'acord que el Sr. Oriol Junqueras negociï en nom dels ciutadans de les Illes Balears?

(Remor de veus)

Reiter la pregunta, també la faig extensiva, eh? Vostès creuen que el Sr. Oriol Junqueras ha de negociar en nom dels ciutadans de les Illes Balears? Vostè creu realment...? Sí, sí, que ho va fer, el dia abans va presentar el model de finançament, la reforma del sistema de finançament, el Sr. Oriol Junqueras i el Sr. Sánchez, i el Govern de les Illes Balears, legítims representants, perquè així ho varen voler els ciutadans de les Illes Balears, no havia ni vist el sistema de finançament, la reforma del sistema de finançament. Vostès accepten l'insult que constitueix que primer es negociï amb un partit polític i llavors ens serveixin el plat ja fet? No.

(Se sent una veu intel·ligible de fons)

No és acceptable. I vostès haurien de defensar el Govern legítim de les Illes Balears i no el Sr. Oriol Junqueras per negociar el sistema de finançament.

Per tant, els torn a demanar: vostès creuen que el Sr. Oriol Junqueras és el legítim representant dels ciutadans de les Illes Balears? Per a nosaltres no.

Per altra banda, Sr. Negueruela, m'agradaria fer-li una altra pregunta. No, no. Vostè també..., estam debatent, Sr. Negueruela, estam debatent. Si vostè no vol debatre, no surti ni a la tribuna i ja està.

(Se senten rialles de fons)

Si m'ho permet, li faré una altra pregunta: vostè, Sr. Negueruela, es considera federalista?, sí o no? Es consideren un partit federalista?, jo pensava que sí, jo pensava que sí. D'acord. La segona pregunta és: si vostès es consideren un partit federalista, com és possible que no defensin l'autonomia tributària de les comunitats autònomes? Almenys el Sr. Apesteguia és coherent. Al Sr. Apesteguia no li agrada que baixem els impostos als ciutadans de les Illes Balears. Ho ha dit públicament moltes vegades, però accepta que puguem baixar els impostos en ares a defensar l'autonomia tributària d'aquesta comunitat autònoma. Vostès no. Vostès un dia són federalistes i l'endemà volen aplicar-nos un centralisme jacobí per impedir-nos que puguem abaixar els impostos als ciutadans de les Illes Balears. Això no és coherent, Sr. Negueruela, o s'és federalista o no, però no es pot ser les dues coses al mateix temps. No es pot bufar i xuclar al mateix temps, Sr. Negueruela, i és el que vostè vol fer! No es pot fer.

(Alguns aplaudiments)

Quant al Sr. Apesteguia, sí que és veritat que..., li faré també una pregunta, Sr. Apesteguia: vostè creu que els legítims representants de les Illes Balears hem d'anar a la fase del cafè? Creu que el Sr. Sánchez i el Sr. Junqueras s'han de menjar el primer plat, s'han de menjar el segon plat, s'han de menjar les postres i, una vegada que no queda res a la taula, hem d'anar nosaltres a fer el cafè, Sr. Apesteguia?

Li insistesc, crec que el legítim representant dels ciutadans de les Illes Balears és aquest govern, perquè així ho varen voler les urnes, no per altra cosa. I, com a conseqüència d'aquest fet, és inacceptable que el Govern d'Espanya negociï bilateralment

amb un partit polític i llavors se'ns serveixi el plat fet i se'ns convidi a veure què ha passat aquí.

Miri, li diré una cosa, Sr. Apesteguia, cregui'm que li dic la veritat: a dia d'avui, aquest govern no té ni les dades per simular el sistema de finançament.

(Se sent una veu intel·ligible de fons)

No tenim ni les dades per simular el sistema de finançament. Vostè creu que Esquerra Republicana de Catalunya no té les dades? Vostè creu que el Sr. Illa no té les dades? Vostè creu que..., i, Sr. Castells, també li pregunt el mateix, vostè creu que és acceptable que el Govern de les Illes Balears no tenguí la mateixa informació que tenen Catalunya o els partits d'Esquerra Republicana de Catalunya, Junts o no sé qui més? Vostè creu que és acceptable això?

(Se sent una veu intel·ligible de fons)

Bé, idò surti a aquesta tribuna i digui que no és acceptable, que les dades,...

(Alguns aplaudiments)

...les hem de tenir, totes, les mateixes, per poder negociar amb les mateixes condicions.

Vostè creu que ens varen dir: "A vostè, què li pareix el fons aquest de... de... de no sé què de canvi climàtic?", vostè creu que ens varen demanar opinió? No, el varen posar allí i ja està. Vostè creu que l'IVA de les PIME, que dona pràcticament un 50% del finançament a Catalunya, no és un vestit a mida de Catalunya? Vull dir..., realment això és el que no es pot acceptar, Sr. Apesteguia i Sr. Castells, no és acceptable. No és acceptable el menyspreu del Govern d'Espanya al Govern de les Illes Balears. No es pot acceptar. I crec que vostès ho haurien de compartir, el Sr. Negueruela ja sé que no. El Sr. Negueruela... si Sánchez ho diu, ja està, no fa falta demanar-se cap més explicació. Però vostè, Sr. Apesteguia, i vostè, Sr. Castells, crec que sí, que ho haurien de tenir en compte.

I, per descomptar, l'autonomia tributària es respecta o no es respecta; de la mateixa manera que vostès respecten que nosaltres abaixem els impostos, quan tornin vostès a governar - que esper que tardin molts d'anys, evidentment- podran pujar els impostos en aquests illes, podran fer-ho perquè és legítim. L'autonomia tributària consisteix en això.

Però, permeti'm que faci el següent raonament: vostè ha vist algú que demani posar un topall màxim quant a la tributació a un impost? Vostè ho ha vist, això? A alguna comunitat autònoma li han dit que no, que com a màxim pot establir aquest topall màxim de tributació, màxim, eh? No, només ens parlen de topalls mínims. Diu "no, com a mínim això", però... però no té cap sentit que es vulgui posar un topall mínim i no un màxim, de la mateixa manera que jo no defensaré mai..., no em sentiran mai dir-los que vostès no tenen plena autonomia tributària per pujar els impostos als ciutadans de les Illes Balears, la mateixa, la mateixa teoria els deman que respectin quan som un govern que volem abaixar i hem abaixat els impostos als ciutadans de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, en això consisteix l'autonomia tributària. Els únics que no ho entenen són el Sr. Negueruela i els seus. Com he dit abans, un dia són federalistes i el dia següent volen retallar l'autonomia tributària.

Per altra banda, els ho dic sincerament, jo pensava que històricament, fa ja bastant de temps, sobretot perquè hem duit proposicions no de llei a aquesta mateixa cambra, a sengles comissions, i ens hem posat d'acord, de veritat, o sigui..., la societat civil de les Illes Balears i la immensa majoria de partits polítics crec que estam d'acord, a no ser el Sr. Negueruela..., estan d'acord que defensam el principi d'ordinalitat, sí o no?...

(Se sent una veu intel·ligible de fons)

Sí o no? Defensam incloure el creixement poblacional dins la població ajustada, sí o no? Defensam la població flotant, sí o no? Defensam la insularitat, sí o no? Defensam l'autonomia tributària, sí o no? Jo creia que sí. Jo creia que sí, però ha sortit el Sr. Negueruela i ens ha dit: "no, el model de Sánchez, que no recull res d'això, és fantàstic".

Per tant, jo el que els deman a tots vostès són consensos, que ajudin el Govern de les Illes Balears, no en tinguin cap dubte ni un, el Govern de les Illes Balears, el Partit Popular de les Illes Balears defensarà el principi d'ordinalitat. El defensarem amb totes les conseqüències, el defensarem. I per descomptat que no els agrada el principi d'ordinalitat a una altra comunitat autònoma, per exemple, sí, a Extremadura o a Astúries no els agrada, i ho entenc, jo ho entenc que no els agradi.

(Remor de veus)

Saben per què no els agrada?, perquè no és la seva defensa. La responsabilitat de defensar el principi d'ordinalitat és nostra. Som nosaltres els que defensam els interessos dels ciutadans de les Illes Balears, bé, tots nosaltres, excepte el Sr. Negueruela, que només defensa els interessos del Sr. Sánchez, i li va bé tot. En conseqüència, sí, nosaltres defensarem el principi d'ordinalitat, perquè venim aquí en representació dels ciutadans de les Illes Balears i anirem a Madrid a defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears, perquè és la nostra obligació fer -ho.

(Alguns aplaudiments)

Per altra banda, bilateralitat front multilateralitat. Jo no conec cap reforma del sistema de finançament a Espanya que s'hagi fet bilateralment. El Sr. Negueruela ens diu que sí, que és mentida.

(Se sent algú de fons que diu: "Mare de Déu!")

Tots, tots els sistemes de finançament, el Sr. Pou com que no ho sap, tampoc no ho té clar. Però tots els sistemes de finançament que s'han fet s'han negociat bilateralment al Consell de Política Fiscal i Financera, amb caràcter previ a l'aprovació de la llei que ha donat suport a aquell sistema de finançament, tots, sense excepció, haurà liderat més una

comunitat autònoma o l'altra, és igual. La qüestió és que tots han estat sistemes de finançament multilaterals.

I sap per què, Sr. Castells, no es pot arribar mai a un acord amb la bilateralitat?, perquè no és acceptable que ningú negociï en nom dels ciutadans de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

I si Catalunya negocia bilateralment i ens volen fer acceptar quelcom que ni tan sols ens han convidat a la taula per negociar, és inacceptable. Per tant, la suma de bilateralitats és un sistema insostenible. No és possible arribar a un acord. Ho vàrem veure, jo ho vaig viure en el Consell de Política Fiscal i Financera fa tan sols unes setmanes, quan vàrem anar al Consell de Política Fiscal i, com bé ha dit el Sr. Sagreras, vàrem anar allà i hi va haver una comunitat autònoma que va defensar la reforma i 14 comunitats autònomes que hi varen estar en contra, incloses comunitats autònomes governades pel Partit Socialista. I sap per què hi varen estar en contra?, perquè ens varen servir un plat de lleties que no havíem ni olorat, ni participat. I això és inacceptable. Per tant, els sistemes de negociació bilateral, defensar la bilateralitat és garantia segura que fracassarà el sistema, com fracassarà aquesta reforma. Si 14 hi estan en contra!, tothom hi està en contra. I hi estan en contra perquè no se'ns ha deixat participar-hi. La forma d'arribar a un acord ..., o és que el 2009 no hi havia discrepàncies entre comunitats autònomes?, clar que n'hi havia. Es va arribar a un acord, sí, es va arribar a un acord entre tots, entre tots.

(Se sent el Sr. Pou i Garcias de fons que diu: "Bilateral, bilateral de Balears")

Mentida!, però, que va ...!

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pou, per favor.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Deixi de dir mentides, Sr. Pou. Mentides!

Per altra banda, principi d'ordinalitat, ha dit el Sr. Castells. El principi de ordinalitat, ja li ho he dit, nosaltres defensarem el principi d'ordinalitat perquè hi creim, perquè creim que és el millor, creim que és perfectament defensable per al conjunt. Li ho dic sincerament.

Reiter, només hi ha una cosa que nosaltres no estiguem disposats a negociar en el sistema de finançament, una línia vermella, que és l'atac a l'autonomia tributària. Això no estam disposats a negociar-ho. La resta, entenem que nosaltres defensarem una oposició, uns altres poden defensar la seva i finalment s'arribarà a un acord. Nosaltres no venim, no anam a negociar amb línies vermelles per tot, no, anam a negociar amb una línia vermella molt clara i amb altres que són negociables i en unes coses podrem arribar a acords i en altres no. En això consisteix una negociació.

Li he de reconèixer que amb el Sr. Sánchez no crec que hi hagi possibilitat de negociar res. Sap per què?, perquè l'únic que li interessa al Sr. Sánchez és conservar la seva cadira i no crec que la conservi amb el Govern de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

El Govern de les Illes Balears i jo mateix el que voldríem és que el Sr. Sánchez demà ja no fos a La Moncloa, que sortís de La Moncloa ja. Per tant, com que l'únic objectiu que té el Sr. Sánchez és continuar a La Moncloa amb la reforma del sistema de finançament, comprendrà que no serem nosaltres els que el sostinguem allí.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, vicepresident.

Passam al torn de rèpliques dels grups parlamentaris. En primer lloc el Grup Parlamentari Socialista, Sr. Negueruela.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Sr. Costa, crec que le intentaré replicar, a ver si consigo un tono más sosegado que el suyo.

Usted ha venido aquí y ha dicho, de una forma súper grandilocuente que usted defenderá siempre la ordinalidad, la población flotante, no sé cuántas cosas ha dicho, muchísimas, y yo veo aquí la declaración de Zaragoza, veo la firma de la Sra. Prohens y no veo nada. O sea, lo defiende aquí, pero no lo defiende en sus foros multilaterales donde se fija la posición de su partido, y usted está mezclando la multilateralidad con la bilateralidad o cómo articular negociaciones. En la Declaración de Zaragoza, lo que usted aquí ha dicho tan fuerte no ha conseguido que lo compren ni los suyos.

(Alguns aplaudiments)

No ha conseguido una palabra de los suyos en un tema tan importante. Si miran nuestros ..., lo que dice usted, ya le pasaré nuestros documentos donde sí figura. Pero usted, en su interno, en su partido no ha conseguido ni una coma de lo que dice.

Dice que si me he leído los papeles que de la Sra. Sánchez sobre la población, le puedo hacer una pregunta, a ver si me responde: ¿usted, esos papeles los vio publicados o la Sra. Sánchez le fue llamando, durante la negociación del REIB y le fue informando de determinadas cosas? La Sra. Sánchez le fue informando de bastantes cosas cuando se negociaba el REIB.

(Alguns aplaudiments)

Esa es una forma de negociar para intentar que la oposición fuese con el Gobierno. ¿Usted nos ha llamado en algún momento para explicarnos algo, algo?, porque a usted, sí se le llamaba, ¿verdad que se le llamaba?, para algunas cosas sí que se le fue llamando. Usted no lo hace, porque usted no quiere un

acuerdo, lo acaba de decir ahora, al final de su intervención. Usted no quiere ni que siga Pedro ni un minuto más, por tanto, todo contra Sánchez, aunque pueda mejorar cosas.

¿Yo he dicho que nosotros estamos a favor del sistema de financiación tal cual?, no, y usted lo dirá veinte veces para ver si la prensa dice que solo lo defiende el PSOE y estas cosas que hace usted. Nosotros somos adultos. Yo digo que se puede mejorar. Obviamente se va a mejorar y obviamente se puede trabajar.

¿Y Oriol Junqueras es un agente?, sí. ¿Defiende los intereses de Baleares?, no, pero es un agente que defiende los intereses de Cataluña. Para mí es respetuoso el trabajo que hace Oriol Junqueras y que hace el resto de agentes políticos. Y usted busca confundirlo todo.

Mire, usted tiene una oportunidad para mejorar la situación de nuestras islas, precisamente ante la situación parlamentaria que hay en el Congreso de los Diputados y en el Consejo de Política Fiscal y Financiera, Prohens tiene una oportunidad para saber si defiende los intereses de Baleares o los de Feijóo.

(Alguns aplaudiments)

Todo el mundo sabe ..., y le plantearé dos preguntas. ¿Francina Armengol pactaría con Rajoy un bilateral si mejorase Baleares a pesar de lo que diga su partido?, la mayoría de la población le diría que sí y esta cámara le diría que sí porque sabe cómo era Francina Armengol. ¿Prohens sería capaz de pactar con Pedro Sánchez en contra de la posición de su partido?, ya le digo yo que no, por eso no quieren un bilateral ...

(Alguns aplaudiments)

... por eso quieren un multilateral, como sea. Porque si no, muchas cosas que ha dicho ... ¿usted qué cree que es más fácil: mejorar el 0,1 punto que dice usted que estamos peor de 0,6 a 0,5, ese diferencial, si usted le dice a la Sra. Montero "vamos a un bilateral, vamos a negociar esto, vamos a ver si yo le puedo apoyar el sistema", lo conseguiría o no lo conseguiría? ¿Cómo sería más fácil que lo consiguiese en bilateral o multilateral con todos? Porque en el multilateral, en el momento en que Extremadura le diga que no, Aragón le diga que no y otros le digan que no, usted qué va a hacer?, nada, nada.

Y yo no hablaré de genuflexiones, como ha hecho usted. No tendré el mal gusto que tiene usted, porque aquí, de lo que va esto, es de si somos capaces de consensuar una posición de país y hay grupos que trabajaríamos con ustedes en el bilateral para tener una mejor situación ...

(Alguns aplaudiments)

... y la tendríamos porque tenemos una oportunidad. ¿Sus diputados en Madrid serían capaces de votar un sistema de financiación que integrase el principio de ordinalidad, la insularidad, mejor, apoyando ese sistema, en contra de lo que dijese Feijóo?, porque nuestro partido sí estaría dispuesto a negociar con ustedes. ¿Sus diputados estarían dispuestos a

negociar eso? ¿El Sr. Marí Bosó, sería capaz de negociar eso y usted, sería capaz o no? Es una oportunidad enorme si usted quiere aprovecharla, pero no quiere aprovecharla, por eso quiere multilateral, porque sabe que en el bilateral tendría mucho que ganar. Y si nos llamase, tendríamos muchísimo para poder hacer. ¿Por qué no han hecho una reunión de partidos políticos para que entre todos digamos cuál es la mejor estrategia? Claro que tiene una posición crítica el Sr. Apesteguía y la respeto. Ahora, el Sr. Apesteguía sí que sería un buen agente para moverse en Madrid de determinadas formas, o nosotros, o el Sr. Castells. Mucho mejor que sus socios. ¿O acaso Extremadura o Aragón, con VOX dentro de sus gobiernos, van a favorecer que se pacte un sistema de financiación en este país, o se va a bloquear todo y seguir igual?

(Alguns aplaudiments)

Claro, va de eso, Sr. Costa. Si usted tuviese una posición de país, nos llamaría y diríamos “vamos a negociar en serio, ¿qué podemos mejorar?”. ¿Mejoraríamos la insularidad?, seguro que sí, seguro que sí, seguro que sí. ¿Lo podría sacar con VOX? , seguro que no, seguro que no.

Dicen ustedes que en el Consejo de Política Fiscal y Financiera los del PSOE no dicen lo mismo. Efectivamente, es que no somos como ustedes, que queremos un bilateral para ir en bloque. Lo que diga Feijóo va a misa. No. Illa defiende que es mejor para Cataluña, y lo defiende. Barbón dice que no es tan bueno para Asturias como quiere, y dice que no. Y Page dice que no es lo mejor para Castilla-La Mancha, y cree que lo puede mejorar. Claro que sí, y es legítimo. Y defienden los intereses de su comunidad autónoma, cosa que usted no hace.

¿Usted ha llamado a la consejera catalana? No, me lo dijo el señor..., el Sr. Sagreras ha dicho cosas interesantes...

EL SR. PRESIDENT:

Tendría que ir acabando.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... ¿usted ha llamado a la consejera catalana para tener una reunión bilateral y ver cómo mejorar?, ¿iríamos mejor de la mano con Cataluña en una estrategia de negociación o no?...

(Alguns aplaudiments)

... ¿iríamos mejor si usted fuese proactivo, cogiese a Cataluña, cogiese a Madrid o cogiese a Canarias e hiciese una reunión y dijese “venga, ¿cómo vamos a hacer estrategias de negociación?” Si usted quisiese tendría, esta vez, una oportunidad enorme, con la oposición de aquí, con lo que podríamos tejer, con comunidades autónomas con las que podríamos hablar, con Cataluña... pero es que usted no quiere. No quiere porque no le dejan, porque no le van a dejar, porque mientras...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, tiene que acabar.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... tengan que pactar a nivel de comunidades autónomas con VOX, mientras tengan que entrar en sus gobiernos con VOX, no querrán. Por eso dicen “multilateral” y por eso ha hecho esa soflama, ha gritado tanto, ha dicho tantas cosas. Nosotros sí que estaríamos en mejorarlo. Yo he dicho que para nosotros no es suficiente, a ver si lo ha escuchado de una vez, que lo podemos mejorar. ¿Usted quiere mejorarlo?, ¿va a reunirse para mejorarlo o va a seguir diciendo que en el multilateral, para que se lo vete VOX o cualquier otra comunidad?

Sabe, y esta comunidad autónoma sabe, que con el Partido Socialista sí se podría mejorar y que haríamos estrategias para mejorarlo aquí y...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... en el Congreso de los Diputados...

(Alguns aplaudiments)

... y con las comunidades que podríamos. Ustedes no quieren, no se atreven y sabemos todos que Prohens, si Feijóo le dice que no, hará que no. Usted sabe que Armengol si tuviese que hacerlo con Rajoy o con Sánchez defendería los intereses de estas islas. Eso es lo que ustedes saben y les cuesta reconocer.

(Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Negueruela, se ha pasado de dos minutos.

Sra. de las Heras, tiene la palabra por parte del Grupo Parlamentario VOX.

LA SRA. DE LAS HERAS FERNÁNDEZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. El Sr. Costa en su primera intervención ha dicho que sorprende que, ante una reclamación histórica de esta comunidad autónoma, el Gobierno de España la ignore, y lo ha tildado de hipocresía. Que bueno, que también podría ser. Pero más que hipocresía es un síntoma del fracaso del sistema. Ha dicho que no corrige los desequilibrios del sistema. Efectivamente, no los corrige, lo que hace es confirmarlos. Tenemos un sistema que hace aguas por todas partes y está comprobando, precisamente, que estamos ante un sistema fallido.

Sí que debo criticarle que ha dicho que no se puede sorber y soplar a la vez, pero me ha parecido entender que usted en esta tribuna lo ha hecho un poco. Solidaridad u ordinalidad. Porque en la primera intervención ha defendido la solidaridad y en la segunda ha defendido la ordinalidad, que es un poco lo que ha hecho el PP con el trasvase del Ebro. Mientras Feijóo decía que trasvase sí, Azcón decía que trasvase no.

En cuanto al Sr. Negueruela, ha lamentado, al principio, que no se justifique si 412 millones más es mejor o peor. Bueno, pues depende, si está en manos del Partido Socialista es peor, sin duda es peor. Imagino que, bajo esa excusa de que el dinero público no es de nadie, gastárselo en prostitutas, en cocaína y en mordidas en casos de corrupción, pues estará bien para ellos, pero para eso está mejor en el bolsillo de los ciudadanos, sin duda. Porque esos 412 millones no son un regalo, si se vacían las arcas, habrá que reponerlas. ¿Cómo? Pues, con más impuestos, con más presión fiscal y más endeudamiento.

Y aparte de esto, el Sr. Negueruela... claro, está en una posición complicada, porque tiene que ensalzar una propuesta que en realidad no es la propuesta que ellos defendían en su programa electoral, como decía el Sr. Costa. De su intervención ha dicho eso de los 412 millones, si es mejor o peor. Ha dicho "se puede mejorar", no en qué, no cómo. Ha dicho "de un 0,6 a un 0,5, bueno, pues, se puede mejorar...", no ha dicho ni un solo punto en que se puede mejorar. Y ha dicho "no pacten con Abascal". Eso es lo que ha dicho en toda su intervención.

También ha hecho igual unas suposiciones inverosímiles o irreales, porque si Marga Prohens con Mariano Rajoy. ¿Para qué vamos a hacer las suposiciones si ese no es el escenario? Sin embargo sí ha dicho "Armengol con Sánchez sí lo haría". Bueno, pues vaya, este sí que se ha sucedido. Cuando estaba Armengol aquí presidiendo esta comunidad autónoma y estaba Sánchez en el poder, en la legislatura pasada, VOX presentó una iniciativa para el REB, para el régimen especial de Baleares. Sorpresa, ¿qué votó el Partido Socialista en el Congreso?, en contra. ¿Qué hizo Armengol con Sánchez?, bajó la cabeza.

Bueno, el Sr. Apesteguía ha dicho que no incluye las reivindicaciones históricas. A ver si se lo explica usted al Sr. Apesteguía, que parece que todavía no lo ha entendido. Al margen de que, bueno, nuestra propuesta ya la he explicado en mi primera intervención.

Me ha resultado curioso, Sr. Apesteguía, de su intervención que para recibir dinero sí que son población del Estado español. Usted ha dicho "somos un 2,5% población del Estado español". Ya no eran un país, pero claro, tenía que mencionarlo en su intervención y como no cuadraba en la parte en la que pone la mano para recibir dinero, lo ha dejado para el cierre. Ha dicho "*posar el país per davant del partit*".

Para terminar, en relación a la intervención que ha hecho Podemos, bueno, pues yo le he visto hacer...-lo lamento mucho-filigranas para evitar la desaparición y lamento vaticinarle, el fracaso. Ha hablado de la represión en Cataluña. Señoría, que es que hay una sentencia del Tribunal Supremo que condenó por sedición y malversación. Yo no sé de qué está hablando usted aquí. Serán esos magistrados que ustedes tildan de fachas y que quieren sustituir por estos que vienen a pagarnos las pensiones, que, por cierto, se indultó por el infame Sánchez para negociar el futuro de España con un condenado por querer destruir España. Si no fuera verdad, parecería un mal chiste

Y nada más. Muchas gracias (...)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. de las Heras.

Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el seu portaveu, Sr. Apesteguía.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Costa, em preocupa una qüestió de la seva exposició, que és que la seva única línia vermella sigui l'autonomia fiscal. I no és perquè nosaltres no la defensem. Home, nosaltres defensam l'autonomia fiscal. Voldríem la de Portugal. Miri si la defensam. Però, tenint en compte això -i jo faig una reflexió sempre als companys de l'esquerra que blasmen d'aquesta autonomia fiscal-, un govern de l'Estat de PP-VOX què es pensen que faria amb els impostos de successions?, l'eliminarien.

Per tant, no discutim si es puguen o baixen impostos, sinó de qui té la capacitat de decidir-ho. Nosaltres sempre defensarem que ho podem decidir des d'aquí. Però aquesta crec que no pot ser, almanco, l'única línia vermella a la negociació d'un sistema de finançament.

Perquè mirin, mirem les xifres que ens dona la proposta que fa ara mateix el ministeri. Ara mateix, les Illes Balears aporten 3.248 euros per habitant. Som els segons a aportar per càpita, eh?, Sra. de las Heras. En això som molt espanyols. Però la mitjana a l'hora d'aportar són 2.679 euros. Eh!, per ventura no som tan espanyols o no ens hi consideren tant els seus companys de Madrid perquè ens fan pagar més que a la mitjana, ens surt més car almanco la seva espanyolitat.

Mirem la recepció que rebem d'aquesta Espanya fraternal que ens estima tant als ciutadans de les Illes Balears. Idò, ara mateix, per habitant, mesurant amb la paritat en el poder de compra, que per cert és el sistema que sempre s'havia utilitzat, ho dic als companys del Partit Socialista que ara no l'utilitzen, aquest sistema-, rebem 2.867 euros per habitant, som els desens a l'hora de rebre, els segons a l'hora de pagar, els desens a l'hora de rebre, d'una mitjana de 2.910 euros; és a dir, estam en 1,5% per davall de la mitjana. Què passaria amb aquesta nova proposta?, idò passaríem a rebre 3.201 euro per habitant, és a dir, a ocupar el tretzè lloc, passaríem del desè al tretzè, d'una mitjana de 3.388. Passaríem a estar 5,8% per davall de la mitjana, de l'1,5% per davall de la mitjana, al 5,8% per davall de la mitjana.

Ens surt molt car ser espanyols, Sra. De las Heras, per tant, nosaltres no reclamam, no pidolam a Espanya, nosaltres defensam que tenguem la capacitat de tenir aquí els recursos que surten d'aquí. I no ho defensam per un xovinisme egoista, ho defensam perquè, si amb el nou sistema de finançament que proposa la ministra Montero, cada ciutadà d'Extremadura rebrà 1.300 euros més que cada ciutadà de les Illes Balears, això perjudica la vida dels ciutadans de les Illes Balears, perquè si no són capaços d'explicar, si vostè no és capaç d'explicar-li al Sr. Abascal que si nosaltres demanam que es tenguí en compte la població flotant és perquè si aquí vénen turistes i els hem de prestar serveis, això ens costa doblers i que Espanya ho ha de tenir en compte, significa que ens agrada ser maltractats. Si no

som capaços d'anar a l'Estat i vostès no són capaços a Saragossa de dir-los que s'ha de tenir en compte el creixement poblacional, perquè si ve més gent, aquí hem de construir escoles, hem de construir centres de salut, hem de construir hospitals, significa que ens resignam a ser maltractats.

Si no som capaços de fer entendre que el cost de la vida ha de comptar al sistema de finançament autonòmic, és perquè no som capaços d'explicar-los que si hem de comprar un solar per construir habitatge públic, aquí val molt més que a Extremadura, és perquè ens resignam a ser maltractats. Perquè no és que rebem un 1.300 euros menys per cada habitant, és que cada euro aquí serveix per a molt manco que cada euro a Extremadura. Perquè si el Govern de les Illes Balears vol comprar un habitatge a Palma per posar-lo a disposició dels habitatges socials, amb cada euro que li costarà, Extremadura en compraria tres, d'habitatges. I si no som capaços d'explicar això, és perquè per ventura ens resignam a ser maltractats. Però MÉS per Mallorca no es resignarà a ser maltractat. I això, Sr. Costa, també és una línia vermella: no ens podem resignar a ser els que pagam la festa i rebem pitjors serveis per part de l'Estat, perquè els nostres ciutadans mereixen la mateixa dignitat que vostè reclama per al Govern de les Illes Balears, i en això tindrà el nostre suport, a l'hora de defensar les institucions de les Illes Balears, però les institucions de Balears han d'anar a Madrid a defensar els ciutadans de les Illes Balears, no els interessos del Sr. Feijóo, si és que el Sr. Feijóo encara pinta qualque cosa, que jo també ho dubt.

Per tant, jo li ho he dit molt clar: nosaltres no estam d'acord amb aquesta proposta, no s'aprovarà amb el nostre suport. Però li torn dir: obrim un espai de diàleg, un espai de diàleg tranquil, una negociació tranquil·la per veure quin és el límit de negociació que marcam col·lectivament des de les Illes Balears. Perquè, més enllà de dir la població flotant ...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

... quin percentatge ha de comptar dins la població ajustada, i això és una cosa que hem de negociar, el creixement poblacional, quin percentatge ha de comptar dins la població ajustada?, ha de comptar més la superfície d'una comunitat que la insularitat? Jo crec que són aquestes coses que hem de negociar, Sr. Costa, i aquesta negociació, honestament, vostès, de moment, no l'han oberta, ni amb els partits polítics ni amb el conjunt de ciutadans. I jo li reclam, li exigesc que ho faci, perquè si no -li ho torn dir-, posaran els interessos del partit per davant del país.

Vostè sap perfectament que a MÉS per Mallorca, sempre ens trobarà defensant els interessos d'aquest país.

Moltes gràcies, d'aquest país.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Apestegua.

Pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Costa, m'he enganat, realment m'he enganat, la veritat, després de la seva primera intervenció -ja ho ha vist-, jo he pujat aquí dient "escolti, li agraeixo que comparegui i que siguem capaços de començar a treballar en una postura comuna per a les Illes Balears", però després de la seva segona intervenció, vostè s'ha tancat totalment en banda, vostè no té cap mena d'intenció de negociar res. No sé si vostè és conscient que aquesta és la sensació que ha donat la seva segona intervenció, sobretot el final de la segona intervenció, per la qual cosa, ara, em sent una mica fora de lloc, perquè pensava que aquí veníem a parlar de com podíem millorar aquesta proposta, però sembla que vostè no té cap mena d'esperança de poder aprofitar aquesta oportunitat, que són les paraules que vostè ha dit a la seva primera intervenció: "això és una oportunitat per obrir un debat, un punt positiu és que obre un debat". Home!, si obre un debat, debatem; si el tancam al cap de deu minuts d'haver-lo obert, poca cosa en treurem.

Bé, anant al moll de l'os i al tema de la multilateralitat, bilateralitat, no em malinterpreti, és evident que el paradigma és el de la multilateralitat, és obvi, és obvi que al límit hi ha d'haver-hi una negociació o, si més no, un acord multilateral. Però, per altra banda, és obvi que aquestes negociacions multilaterals s'han d'obrir i s'han de començar per alguna banda. Això també passa a nivell europeu, l'eix francoalemany, no?, després, evidentment, tot això va a un Consell Europeu on tots els països han d'estar-hi d'acord, però algú ha d'obrir la llauna perquè si no, tenim un model més de deu anys caducat.

Jo som escèptic amb la multilateralitat, Sr. Costa, som escèptic perquè la multilateralitat porta a la suma zero. El model és negatiu per a les Illes Balears, tots hi estam d'acord, molt bé, però és positiu per a altres. Ningú no vol perdre. Per tant, què passa?, això es veu molt clar amb els paràmetres per calcular la població ajustada. Nosaltres ens il·lusionem amb la població flotant, amb la insularitat, ... sap què passarà?, que ens diran: "sí, cap problema a la insularitat, 0,6 no, 0,7", però llavors ens vindrà l'*Espanya vaciada* i dirà "ah!, però els que vivim a l'*Espanya vaciada* ens han de ponderar per 1,5, perquè tenim una gran dispersió de població i per tant ...", i diran "ah!, d'acord, molt bé, idè insularitat 0,8 i a l'*Espanya vaciada* 1,5". I uns demanaran que es corregeixi la superpoblació, i altres -com li deia- que es corregeixi l'Espanya buidada; uns diran que la població aglomerada genera moltes més despeses perquè la massificació és molt cara, i altres diran que és la dispersió de la població el que encareix la prestació de serveis; i al final vindrem nosaltres dient que és la insularitat, i uns altres ens diran que no, que el problema són els petits pobles de muntanya. Per tant, és a dir, no ens fem -em sap greu dir aquest tòpic- trampes al solitari, és un joc de suma zero. Uns aconseguiríem que se'ns respectin uns paràmetres i això es veurà totalment anul·lat perquè altres aconseguiran que es compleixin els seus paràmetres.

Per tant, com li deia, la multilateralitat com a idea, com a paradigma, és clar, és evident que això ha de passar pel Consell de Política Fiscal i Financera, però sent pràctics, per iniciar una negociació es necessita un catalitzador i només hi ha un únic catalitzador que afavoreixi aquestes negociacions, que és el pacte polític. El pacte polític, per això em sembla molt fora de lloc, em sembla que ho deia el Sr. Sagreras: “qui és el Sr. Junqueras?, com si fos un extraterrestre, idè és el líder d'un partit polític que té capacitat de negociació. I això és el que dóna als polítics la possibilitat de canviar les coses; que no representa els ciutadans de les Illes Balears?, és evident, és obvi, vostè representa els ciutadans de les Illes Balears i per això vostè ha d'anar a negociar i aconseguir la millora del finançament. Si vostè no aprofita aquesta oportunitat per millorar el finançament de les Illes Balears, llavors sí que ho deixa tot en mans del Sr. Junqueras.

Per tant, no es posin dramàtics. Això que ha passat és el que passa sempre, es comença una negociació, una negociació política per part d'un senyor que no serà ni diputat ni president, per cert, no sé si sap vostè que el president del Govern no ha ni de ser diputat a Espanya, per tant, això no té cap importància. És un senyor que és el president d'un partit que té capacitat de negociació. I en un sistema democràtic, els polítics que tenen capacitat de negociació obren negociacions i comencen negociacions, i els que obeeixen ordres de Madrid es tanquen en banda, i els que són polítics de veritat aprofiten l'oportunitat per millorar també la situació per al seu país. I això és el que m'agradaria que fessin la Sra. Prohens i vostè.

A les Illes Balears li podria convenir aquest model de finançament, però com que vostès anteposen la seva estratègia estatal, del PP, al no a tot, malauradament perdrem aquesta oportunitat.

En resum, i agafant les seves mateixes paraules, Sr. Costa, jo l'invitaria a aprofitar l'ocasió. El Sr. Junqueras, i qui diu el Sr. Junqueras diu Esquerra Republicana o un acord d'investidura, perquè, al final, totes les forces que tenen capacitat de negociar una investidura, com per exemple, VOX amb vostès, no?, evidentment intenten propiciar una negociació. El Sr. Junqueras, Esquerra, un acord d'investidura ha estat el catalitzador per obrir una llaua que estava absolutament segellada, que era la del model de finançament. Aprofiti la iniciativa per introduir les nostres reivindicacions, que ja ha vist que per introduir les nostres reivindicacions, que ja ha vist que nosaltres hi estam d'acord, no en totes, però en algunes li he indicat, que crec que les nostres reivindicacions encaixen millor amb aquest model que ha proposat que amb el que tenim ara. És a dir, les nostres propostes encaixarien millor amb aquest model de finançament que s'ha proposat, encara que hi hagi elements que no ens agradi, que no amb el que tenim ara, que, com vostè ha dit, és molt negatiu.

Per tant, en resum, Sr. Costa, per millorar el finançament de les Illes Balears, li asseguro que és molt millor company de viatge el denostat Sr. Junqueras, que no pas el Sr. Feijóo.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Sagreras.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Gràcies, vicepresident. Acabava el temps a l'anterior torn i, per tant, durant aquest darrer torn de paraula, i no perquè no siguin importants les variables que havíem defensat tots de manera unitària històricament, com són la insularitat, el creixement de població, la població flotant o l'ordinalitat dins el sistema de finançament, en aquest torn em vull centrar en la defensa, en la reivindicació de l'autonomia fiscal i de l'autonomia tributària de les Illes Balears.

I m'hi vull centrar per dues coses: una, perquè ho hem dit per activa i per passiva, perquè és una de les darreres nostres línies vermelles. I segona i sobre tot, perquè no són de rebut, les amenaces no són de rebut, no són institucionals i no són democràtiques. I hem hagut de veure massa setmanes, els darrers temps, com la Sra. Montero, el Sr. Sánchez i amb el silenci, també, de la Sra. Armengol, han amenaçat les Illes Balears a obligar el Govern de Balears, el govern democràtic de Balears, a tornar posar l'impost de successions i donacions o, si no...

(Alguns aplaudiments)

..., no hi hauria un bon sistema de finançament. Aquestes són les amenaces que s'han fet per part del Partit Socialista al Govern de les Illes Balears.

Diré més encara. Han arribat a dir, fins i tot, que si no es feia així, el tornarien posar ells, directament des de Madrid. I crec, Sr. Negueruela, que això no és de rebut, entre d'altres coses, perquè el temps que vostès eren dins el búnquer del Consolat, nosaltres trepitjàvem el carrer, anàvem pels pobles, anàvem per les places i xerràvem amb els veïnats. I per fer el programa electoral teníem molt de diàleg amb els veïnats, amb els ciutadans i amb els agents socials, i una de les màximes reivindicacions de les Illes Balears era eliminar l'impost de successions i donacions. Ho vàrem posar en el programa electoral...

(Alguns aplaudiments)

..., i ho vàrem complir durant la primera setmana. I estam immensament orgullosos d'haver eliminat a les Illes Balears i amb nosaltres serà històric, per a sempre, l'impost de successions i donacions.

I jo els convidaria, i els ho dic molt seriosament...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., jo els convidaria a respectar -Sr. Negueruela, li agrairia que prestàs atenció- ... a respectar l'autonomia fiscal de les Illes Balears. I si vostè vol que a les Illes Balears hi torni a haver impost de successions i donacions -d'aquí a un any i mig hi

haurà eleccions-, trepitgi el carrer, vagi per les places i anunciï obertament i orgullosament que si el Partit Socialista guanya, tornarà a posar les Illes Balears l'impost de successions i donacions...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

..., perquè nosaltres seguirem dient a la nostra campanya, orgullosos, que mentre hi hagi el Partit Popular, l'impost de successions i donacions serà història a les Illes Balears. Pel que hem dit sempre, perquè era l'impost més injust de tots, perquè suposava a les famílies haver de pagar dues vegades pel mateix: quan, amb l'esforç de tots, s'adquiria aquell bé, i quan, per desgràcia, ens deixaven i es morien els padrins o els pares. Per tot això, perquè suposava pagar dues vegades el mateix, perquè gravava l'esforç, perquè gravava l'estalvi, perquè gravava les renúncies, perquè també a les Illes Balears provocava que milers de famílies haguessin de renunciar a les herències per no poder pagar els impostos, nosaltres el vàrem eliminar i amb nosaltres continuarà eliminat per a sempre l'impost de successions i donacions. I perquè, dos anys i mig després, ja podem comprovar els resultats de l'eliminació a les Illes Balears de l'impost de successions i donacions. Més de 24.000 famílies s'han beneficiat i ja no han hagut de pagar l'impost de successions i donacions. Un 94% d'aquestes famílies formaven part de patrimonis inferiors al milió d'euros, perquè l'eliminació d'aquest impost de successions anava de gent normal, no de multimilionaris, que és el que vostès han volgut vendre...

(Remor de veus)

... I una altra notícia, que supòs que vostès no hi han estat atents, però que és un altre èxit de l'eliminació de l'impost de successions i donacions, i sobretot, davant el desastre en matèria d'habitatge que vostès varen deixar després de vuit anys en el Consolat. Vostès han pogut comprovar durant aquesta setmana que, gràcies a l'eliminació de l'impost de successions i donacions, s'està produint un autèntic bum -i això ho redactava la periodista Nekane Domblás a l'*Ultima Hora*- de cessions d'habitatges de padrins i de pares a fills. I això també ajuda...

(Remor de veus)

... a eliminar o a reduir el problema que tenim a l'habitatge de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

A posta, jo crec que en aquest debat avui s'ha xerrat de moltes coses, però crec que és necessari que els ciutadans de les Illes Balears sàpiguen clarament que si l'esquerra tornàs guanyar les eleccions, tornariem posar a Balears l'impost de successions i donacions. I els ciutadans de les Illes Balears ja ho saben perquè vàrem complir amb la paraula donada, però, pel que veim del Partit Socialista, s'haurà de defensar fins al darrer moment, l'impost de successions i donacions amb el Partit Popular serà sempre història a les Illes Balears.

I amb això, acab. I una reflexió final, davant el debat de la reforma del sistema de finançament autonòmic. Me'n faig creus

i és autènticament al·lucinant que quan hem comprovat que tots els partits estau d'acord amb la postura del Partit Popular...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., perquè fins i tot el Sr. Negueruela ha dit "el PSIB no està a favor de esta propuesta tal cual", això ha dit el Sr. Negueruela...

(Remor de veus)

..., quan tots els partits estau d'acord amb la proposta i la visió del Partit Popular, pujau al faristol i defensau més el Partit Socialista que el Govern de les Illes Balears.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Costa, tiene la palabra para concluir.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president. Bé, en primer lloc, per intentar tornar a donar resposta a les qüestions que s'han plantejat.

Miri, Sr. Negueruela, jo no he canviat de posició. No. Jo, quan pujava a aquesta tribuna i era portaveu de l'oposició, defensava una reforma del sistema de finançament que és exactament la mateixa que actualment...

(Se sent una veu de fons que diu: "aquesta?")

... Exactament. Sí, ara li diré. Aquesta. Ara hi faré referència, sí. Exactament la mateixa posició, exactament la mateixa... No he canviat ni una, ni una línia del posicionament...

(Remor de veus)

Jo pensava que no havent canviat ni una línia i sent aquesta línia del Govern de les Illes Balears exactament la mateixa, coincident, per tant, amb la que defensava la Sra. Rosario Sánchez quan era consellera, i la que posa el programa electoral del Partit Socialista el 2023, jo pensava que això ho teníem clar. Jo pensava que, per tant, que tots defensariem el creixement poblacional com a variable a incloure dins el sistema de finançament. Jo m'ho pensava, però ara he sabut que no. Ara he sabut que el Sr. Negueruela està disposat a acceptar un sistema de finançament que no inclou el creixement poblacional. Jo pensava que la insularitat era una variable clau i que, per tant, el Partit Socialista la defensaria, sobretot perquè com que la defensava abans...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., jo pensava que ara també la defensaria, però no. Ha vingut aquí, ha vingut a la tribuna i ha defensat el model de finançament de Sánchez, que no inclou res d'això. En conseqüència, qui ha canviat d'opinió és el Partit Socialista de les Illes Balears. I per tant, cal preguntar-se per què ha canviat d'opinió el Partit Socialista de les Illes Balears?, és molt senzill. La resposta és molt ràpida: perquè els ho he dit Sánchez, els ha dit Sánchez "sortiu i defensau el posicionament aquest".

(Alguns aplaudiments)

I els era igual, el posicionament. Els varen enviar l'argumentari i va sortir el delegat del Govern i va dir "ens pareix fantàstic aquest sistema de finançament". I el Sr. Negueruela va sortir immediatament a defensar el Sr. Sánchez, com és la seva obligació, per altra banda, perquè altra cosa, no, no... en fi, és el que fan habitualment i, en conseqüència, és el que hi ha.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Miri... Sí, sí, ara li dic. Miri, de la proposta de Saragossa, vostè ha vist, en aquesta proposta, que no es pugui incloure el principi d'ordinalitat?...

(Algunes rialles)

... Ha vist vostè algun apartat que contradigui la possibilitat d'incloure el principi d'ordinalitat? La resposta és no....

(Alguns aplaudiments i comentaris diversos)

I sap per què la resposta és no? Sap per què la resposta és no? Pregunti's per què la resposta és no. No és incompatible la proposta de Saragossa amb un sistema de finançament que inclogui el principi de ordinalitat! Vostè no ho sabia, això, eh?, Sr. Negueruela. No, no ho sabia.

(Alguns aplaudiments i comentaris diversos)

En canvi vostè ha acceptat una proposta de reforma del sistema de finançament de Sánchez que no inclou per a Balears el principi d'ordinalitat. És una situació francament diferent, aquesta, eh?

Per altra banda, vostè ha vist que en aquesta proposta s'inclou el creixement poblacional? Ha vist si s'hi inclou el creixement poblacional?, sí, s'hi inclou el creixement poblacional, oh!, quina cosa més rara. Per què creu que s'inclou el creixement poblacional, Sr. Negueruela, en aquesta proposta? Pregunti's-ho vostè mateix. Pregunti's-ho. Però li dic una cosa: el principi d'ordinalitat cap dins la proposta de Saragossa. La població flotant no s'hi inclou, però res no impediria que en un futur sistema de finançament hi fos, res no impediria que la insularitat estigués més ben ponderada. En definitiva, res no impedeix que la reforma del sistema de finançament que defensarà el Govern de les Illes Balears sigui perfectament compatible amb la proposta de Saragossa.

(Alguns aplaudiments)

Per altra banda, reitero una cosa important, i ho crec sincerament: és impossible que s'aprovi un sistema de finançament negociat bilateralment amb Catalunya, impossible. Fins i tot les comunitats autònomes del Partit Socialista hi varen votar en contra, hi estan radicalment en contra. Creuen realment que es pot aprovar una reforma del sistema de finançament amb 14 comunitats autònomes en contra d'aquella proposta? Jo crec que no, jo crec que és somniar truites, li ho dic sincerament, Sr. Castells.

Vull dir, pensar que negociarem bilateralment o pensar que acceptarem des de les Illes Balears que Oriol Junqueras negociï en nom dels ciutadans de les Illes Balears, home!, em permetrà que li digui que no és acceptable. No és acceptable.

I pensar, com vostè ha dit en aquesta tribuna, que el Sr. Oriol Junqueras negociava també per a les Illes Balears, home!, fins aquí podríem arribar. "No, és que hi ha aspectes en què si hem tengut en compte les Illes Balears", home no, no. El Sr. Oriol Junqueras ha tengut en compte Catalunya i punt. I tot s'ha pensat en favor de Catalunya i punt. Aquest és la realitat.

I quan penses només en un i deixes de banda els 14 restants, per descomptat, el País Basc i Navarra ja... van al seu ritme -els 14 restants-, la conseqüència és la que li he dit: ens anam al Consell de Política Fiscal i Financera i el no és rotund, amb independència del partit polític, perquè és un menyspreu, Sr. Castells, absolutament inacceptable, al Govern de les Illes Balears que -com bé ha dit vostè, i jo li ho agraesc- som el legítim representant dels ciutadans de les Illes Balears i som nosaltres els que hem de defensar i no el Sr. Oriol Junqueras, els interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Vostè ho ha reconegut, i jo li ho agraesc, és de sentit comú, per altra banda, eh?, però, el que no podem acceptar és que, bé, el senyor... un poquet en favor de Balears han negociat, no, no, no; el Sr. Oriol Junqueras ha negociat per a Catalunya i punt. I a nosaltres... ens han convidat al cafè. Aquesta és la realitat, Sr. Castells.

Per altra banda, sí que m'agradaria aclarir, perquè jo crec que és una qüestió que els ciutadans de les Illes Balears han de conèixer, la diferència entre..., ho ha dit la Sra. de las Heras, m'agradaria explicar-ho, perquè solidaritat i ordinalitat no són incompatibles, són complementaris. M'agradaria deixar-ho molt clar, això. I per deixar-ho molt clar, li posaré un exemple o dos exemples.

Si un ciutadà té 60.000 euros de renda i un altre té 20.000 euros de renda, el principi d'ordinalitat és que el que en té 60.000 cedeixi 10.000 euros a l'altre i després del procés d'anivellament un es quedi amb 50.000 euros i l'altre es quedi amb 30.000 euros. Fixi's que hi ha solidaritat: el que en tenia 60.000 acaba amb 50.000; el que en tenia 20.000 acaba amb 30.000, però amb una qüestió molt important i és que no es romp l'ordinalitat, el que tenia més renda, després de l'anivellament, continua tenint més renda. Fixi's, Sra. de las Heras, que és exactament el mateix que succeeix a l'IRPF, exactament el mateix que succeeix a l'IRPF, a més renda es contribueix proporcionalment més, però no s'inverteix.

Li posaré un altre exemple: imagini's que el de 60.000 euros ha de cedir 20.000 euros o 30.000 euros, si vol; el de 60.000 acabarà amb 30.000 euros i el que en tenia 20.000 acabarà amb 50.000 euros. No té massa sentit que la solidaritat arribi a tal punt que el que tenia més renda acabi tenint-ne menys que el que rep recursos de l'altre. Jo crec que en això podem estar d'acord.

Nosaltres volem que es respecti el principi d'ordinalitat, que és el posicionament número un que li deia. Crec que és raonable i és solidari. El principi d'ordinalitat és solidari. És respectar exactament el mateix que succeeix amb un impost progressiu.

En conseqüència, nosaltres defensarem aquest posicionament. El que no podem acceptar, en cap cas, és que el principi d'ordinalitat sigui insolidari, perquè no ho és, no ho és.

Nosaltres, col·laboració, solidaritat interterritorial, per descomptat; solidaritat amb els altres territoris espanyols, per descomptat. Però no pot ser que hi hagi una inversió, no pot ser que hi hagi una inversió.

En definitiva, d'aquest debat jo..., una darrera cosa: tampoc no he vist exactament..., bé, del Sr. Negueruela ja no m'ho esperava. El Sr. Negueruela ens ha dit "no m'acaba d'agradar del tot aquest sistema de finançament, és millorable". El que no hem aclarit és en què es pot millorar. No ho hem aclarit. Sobretot no ho hem aclarit perquè jo pensava que la forma de millorar-lo era incloure el creixement poblacional, la insularitat, la població flotant, el principi d'ordinalitat, però no, com que no inclou res d'això i el Sr. Negueruela vol acceptar el model de Sánchez, no sabem exactament quina és la proposta de millora que té el Partit Socialista, si és que en té cap. En té alguna el Partit Socialista? Quina és la proposta de millora?

Dues vegades...

(Se sent una veu inintel·ligible de fons)

No, no. Si ya ha tenido usted la oportunidad de estar aquí, en la tribuna, dos veces y no ha dicho nada. Era el momento de decirlo y no ha dicho absolutamente... absolutamente nada.

(Alguns aplaudiments)

I els he de dir que tampoc no conec massa bé, més enllà de la bilateralitat que ha proposat el Sr. Castells, i certament, eh?, ha fet una sèrie de crítiques el Sr. Apesteguia que entenc que poden introduir reformes importants i li he de dir la veritat: les compartesc al cent per cent, resulta inacceptable que determinades variables es proposin..., jo què sé, alumnes desplaçats, què és això dels alumnes desplaçats?, com a variable a les necessitats de despesa, si no s'inclou, per exemple, la població flotant?

Per tant, aquí sí que hi ha hagut propostes, jo les agraeix; moltes d'elles, pràcticament totes, són compartides. Si hagués vengut aquí el Sr. Apesteguia i ens hagués dit que vol el concert econòmic, jo li hauria dit que no, ja sap quin és el posicionament del Govern de les Illes Balears. I a partir d'aquí,

també, com a darrer terme -i també vull dir-ho, i aquí no sé si estan d'acord o no- el Sr. Oriol Junqueras vol una administració, una agència tributària pròpia i que l'IRPF es gestioni des de Catalunya. Jo dic clarament que no. L'Agència Estatal de l'Administració Tributària gestiona molt bé l'IRPF i volem que continuï gestionant l'IRPF dels ciutadans de les Illes Balears, perquè són altres els paràmetres.

Però a partir d'aquí..., bé, en fi, jo crec que moltes de les qüestions... de línies de millora es poden compartir. I esper també -i els ho dic de veritat- que en el futur tenguem un posicionament que els partits polítics, la societat civil de les Illes Balears i el Govern de les Illes Balears puguem compartir, perquè jo crec que tots tenim el mateix objectiu i és actuar, defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

V. Debat i votació de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu RGE núm. 20029/25, dels Grups Parlamentaris Socialista, MÉS per Mallorca i Mixt, presentada a la Proposició de llei RGE núm. 13405/25, de derogació de la Llei 2/2018, de 13 d'abril, de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears.

A continuación pasamos al quinto y último punto del orden del día, que consiste en el debate y votación de la enmienda a la totalidad con texto alternativo RGE núm. 20029/25, de los grupos Socialista, MÉS per Mallorca y Mixto, a la Proposición de ley RGE núm. 13405/25, de derogación de la Ley 2/2018, de 13 abril, de memòria i reconeixement democràtics de las Illes Balears.

Intervendrán en primer lugar, para defender la enmienda, los grupos que la proponen. El Grupo Socialista en primer lugar. Sr. Lamin, tiene la palabra por quince minutos.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Gràcies, president. Bones tardes, senyores diputades i senyors diputats. Idò sí, avui tornam a comparèixer en aquesta cambra amb la responsabilitat que ens imposa la memòria col·lectiva del nostre poble. És una herència que ens interpel·la des de la dignitat i el compromís democràtic, una herència construïda amb històries interrompudes, amb vides silenciades, amb el dolor de les famílies senceres i amb la resistència valenta de qui mai no va renunciar als ideals de llibertat, democràcia i justícia social. Avui tornam a aquest parlament amb la història gravada damunt les nostres espatlles, perquè la memòria no és una idea abstracta. La memòria té nom, té veu, té històries i sobretot són famílies que encara esperen veritat, justícia i reparació.

Per això, em permetran que abans de començar aquest debat, llegeixi 50 noms, 50 noms que representen milers de persones represaliades, assassinades, desaparegudes o condemnades al silenci. I no només són noms, són la història col·lectiva d'aquest país, la història d'un poble que va lluitar per la llibertat i que es nega a ser esborrat de la seva pròpia memòria i història.

Magdalena Bassa Galmés, Catalina Flaquer Pasqual, Antoni Adrover Alomar, Aurora Picornell Femenias, Antoni Campins Rosselló, Pilar Sánchez Sastre, Bartomeu Rosselló Gelabert, Antoni Mateu Palmer, Maria Pasqual Flaquer, Emili Darder Cànaves, Belarmina González Rodríguez, Ignasi Picornell Bestard, Gabriel Picornell Femenias, Matilde Landa Vaz, Montserrat Borràs Sampol, Guillem Alcover Mascaró, Llorenç Antich Fiol, Antònia Pasqual Flaquer, Antoni Coll Sastre, Dària Puchades Adrae, Miquel Crespí Colomar, Mercedes Puchades Adrae, Antoni Ferragut, Amparo Asia Ceuta, Rafel Ferragut Adrover, Maria García Sánchez, Gabriel Buades Pons, Milagros Fernández Gost, Miquel Busquets Vidal, Adela Fernández López, Francesca Gost Feliu, Adela Hernández López, Julià Bennassar Mir, María Huertas Domínguez, Gabriel Adrover Lladó, Miquel Monserrat Parets, Joan Monserrat Parets, Joan Riera Brunet, Bartomeu Mas Gelabert, Jaume Llabrés Bestard, Bartomeu Sastre Terrassa, Pere Fullana Garau, Jaume Bauzá Far, Teresa Bellera Cemeli, María Carreño, Matilde González Alcalde i Josep Pons Gomila.

Avui, aquests noms tornen a travessar les nostres parets, les parets d'aquesta cambra com un clau de dignitat i de memòria. No són només noms gravats en un relat històric, sinó que són vides reals, són històries que varen ser interrompudes de forma violenta, són somnis que el feixisme va voler arrabassar i condemnar al silenci.

Aquests homes i aquestes dones són la consciència democràtica d'aquest poble. Ens recorden què passa quan l'odi, el fanatisme i la intolerància s'imposen sobre la llibertat i ens recordem també que la democràcia mai no és un regal, és una conquesta que s'ha de defensar cada dia. I gràcies al seu coratge, avui podem debatre lliurement en aquest parlament. Gràcies al seu sacrifici, avui podem expressar idees, defensar drets i construir convivència sense por.

Els varen perdre la vida perquè nosaltres poguéssim viure en llibertat i aquesta realitat ens imposa una responsabilitat moral que cap institució democràtica no pot ignorar. Per això, avui som aquí no només per defensar la Llei de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears, som aquí per defensar els fonaments de la nostra democràcia. Perquè aquesta llei, sí, no mira cap enrere amb nostàlgia, sinó que mira endavant amb responsabilitat. És una llei que parla de veritat, de justícia, de reparació i de dignitat col·lectiva.

Defensem aquesta llei per les víctimes, per les seves famílies, per totes aquelles persones que durant dècades varen haver de conviure amb el dolor i amb el silenci imposat. Però també la defensam per a les generacions de present i de futur, però també, també, perquè som un poble i volem deixar clar que un poble que oblida és un poble que es fa vulnerable, un poble que renuncia a la seva memòria és un poble que queda sense brúixola moral.

La memòria democràtica no és un concepte ni un exercici simbòlic, és una eina imprescindible per garantir que els episodis més foscos de la nostra història no es tornin a repetir. És el pont que uneix el passat amb el present per protegir el futur. És el record permanent que la convivència només és possible quan es construeix sobre la veritat i sobre el respecte als drets humans.

Avui ens hem de tornar a fer una pregunta que incomoda, però que és imprescindible. Què passarà d'aquí vint anys, d'aquí trenta, si permetem que l'oblit avanci?...

(Alguns aplaudiments)

... què passarà si consentim que es revaloritzi la repressió, que es banalitzi el dolor de les víctimes o que es manipuli la història per interessos dels altres que neguen el dolor d'aquestes víctimes i de les seves famílies?

I és que quan s'obre la porta a l'oblit, el que realment es posa en risc no només és la memòria del passat sinó la qualitat democràtica del present i del futur d'aquesta terra. Nosaltres tenim clar de quin costat volem estar i volem ocupar: el costat de la dignitat, de la veritat i de la justícia. El costat d'un poble que no oblida, un poble que no renuncia als seus valors i que mai no permetrà, mai, que tornin a imposar-se el silenci davant d'un govern i d'una presidenta que ha demostrat que no és de fiar.

Perquè això és la memòria democràtica, que Guillem, que Aurora Picornell, que les Roges del Molinar i que tants i tants altres no desapareguin, no els facin desaparèixer per segona vegada.

(Alguns aplaudiments)

Perquè som hereus d'una història que ens interpel·la, i només des de la veritat és pot aixecar un futur digne i just. Perquè la memòria no és venjança, és garantia de no repetició, perquè és l'única, l'única eina que tenim com a societat per assegurar que mai més no tornin a vulnerar-se els drets humans, que mai més la violència i la repressió no siguin tolerades. I per això i perquè, sobretot, aquest parlament té el deure moral i democràtic d'impedir que el silenci torni a tapar la veritat i la dignitat de les víctimes.

Per això, senyories, avui no debatem només si som capaços de fer una passa enrere en retrocés democràtic que suposa fulminar la Llei de memòria, avui debatem quin model de societat volem ser. Debatem si aquesta societat és capaç d'afrontar el seu passat amb valentia i amb responsabilitat o si, en contra, estam disposats a cedir davant d'aquells que volen imposar l'oblit, relativitzar el patiment i reescriure la història.

Parlam, en definitiva, de la derogació de la Llei de memòria i reconeixement democràtics de les Illes Balears, una llei que representa el compromís amb la veritat, amb la justícia i amb la dignitat democràtica; una llei que va néixer del consens, aprovada per unanimitat el passat any 2018; una llei reconeguda pels organismes internacionals com un exemple de compromís amb els drets humans; una llei que ha permès, per primera vegada, que moltes famílies trobassin reparació,

reconeixement i pau després de dècades d'abandonament institucional. I malgrat això, avui, sí, avui, per tercera vegada, el PP i VOX tornen a convertir aquesta cambra en un escenari d'intent de regressió democràtica.

I no ens enganyem, senyories, aquesta ofensiva no només és responsabilitat de l'extrema dreta, que de VOX ja sabem quin és el seu relat, quin és el seu projecte polític i ideològic i la seva voluntat de negar la memòria. La qüestió és avui que respongui el Partit Popular i la Sra. Prohens -que mai no hi és, aquest és el respecte que té a les víctimes i a la democràcia d'aquestes illes- és molt més profunda.

(Alguns aplaudiments)

El que han de respondre el PP i la Sra. Prohens és per què han decidit legitimar aquest retrocés? Com s'ha aixecat avui la Sra. Prohens -no hi és, però li demanarem-, com s'ha aixecat avui la Sra. Prohens?, quina Sra. Presidenta tenim avui, la que un dia diu negre i l'endemà blanc, la que un dia acorda amb l'esquerra no derogar la Llei de memòria o la que l'endemà negocia amb l'extrema dreta derogar i posar a disposició d'aquests les víctimes i els seus familiars?

(Alguns aplaudiments)

Perquè si avui som aquí debatent la derogació d'aquesta llei és, senzillament, per la manca de paraula i perquè Marga Prohens ha demostrat que no és una presidenta de fiar. Sí, ni Marga Prohens, ni el seu govern, ni el Partit Popular. Els mateixos que contribueixen una vegada més a revictimitzar les persones que varen patir persecució, empresonament, tortura o assassinat per defensar els valors que avui sostenen la nostra convivència democràtica.

La ciutadania té tot el dret del món a demanar-se què ha passat amb el compromís públic que varen assolir la Sra. Prohens i el Partit Popular el passat mes de desembre de 2024, quan asseguraven que no, no derogarien la Llei de memòria democràtica?, què ha canviat de llavors ençà?, res, simplement les ganes i les ganes de Marga Prohens de seguir asseguda on està asseguda i la seva constatació que és una presidenta i que sou un govern que no sou de fiar.

A part, ahir, el Sr. Sgreras deia que no era una prioritat la memòria. I és molt trist que un representant públic hagi de dir a les víctimes i als seus familiars que no són una prioritat, perquè el que els estan dient és que per a aquest govern no importa ni ells, ni el seu dolor, ni que romanguin a cunetes. Això els estan dient. I per això han cedit una vegada més, per entregar, he dit, les víctimes i els seus familiars, a l'extrema dreta, perquè tornin a ser humiliats i perquè els utilitzin políticament. I han triat sotmetre l'acció de govern a les exigències d'una ultradreta que nega el patiment, blanqueja la dictadura i converteix en manipulació política i històrica, en confrontació i divisió social.

I sí, Sra. Prohens -que no hi és-, potser que la mentida no tenguí sempre conseqüències legals, però quan es construeix sobre el dolor de les víctimes i dels seus familiars, es converteix en una absoluta indecència democràtica. I per això, avui li deim amb tota fermesa i responsabilitat que la

ciutadania, que la confiança de la ciutadania, no es construeix amb pactes que ataquen els drets humans ni amb decisions que fan més feble la pròpia qualitat democràtica de les institucions. Perquè quan un govern, com Marga Prohens i el PP, no només és capaç de complir amb els compromisos de l'extrema dreta, el que posa en risc, no només és una llei com aquesta, sinó que posa en risc la pròpia credibilitat del mateix sistema democràtic.

I per respecte a una societat que mereix construir el seu futur sobre la memòria, la justícia i la dignitat col·lectiva, avui som aquí. Avui som aquí per recordar que tenim, com a societat, un deure amb la memòria històrica, amb les persones que varen ser perseguides, empresonades, assassinades i, fins i tot, que varen perdre la seva vida per defensar la democràcia i la llibertat.

Per això, avui presentem aquesta esmena a la totalitat, perquè no poden permetre que una llei sigui fulminada. No podem deixar que la memòria de les víctimes sigui esborrada ni que les seves famílies tornin a ser condemnades al silenci i a l'oblit...

(Alguns aplaudiments)

... Aquesta llei ha estat clau per a la nostra democràcia i pels propis drets humans i la seva derogació sí suposaria un retrocés insuportable.

També tornam a ser aquí per recordar que tenim el deure i la responsabilitat d'explicar i defensar aquesta llei, que ha permès fites extraordinàries a la recuperació de la nostra pròpia democràcia i memòria col·lectiva. Una mostra clara en són la consecució de plans de fosses que han permès identificar moltes persones i retornar-ne moltes d'altres a les seves famílies. I sobretot, també ha permès que la memòria, que la justícia, que els drets humans entrin dins les aules, perquè la memòria democràtica també són drets humans i és democràcia.

El Govern, com he dit, va impulsar -el govern progressista, la passada legislatura-, va apostar com mai per la memòria democràtica, com mai. Va fer que entràs a les aules, es va formar professorat, es va fer material didàctic, es varen establir com mai espais de memòria. I avui, el que fa VOX de la mà del Partit Popular, és venir a esborrar, a posar en risc tot això, que no se'n parli, que es tornin a enterrar per segona i tercera vegada aquestes víctimes i els seus familiars...

(Alguns aplaudiments)

I això, i tota la feina feta i el compromís ineludible amb la democràcia i els drets humans, ens ha de fer sentir molt orgullosos de la societat que som. Una societat que mira cap al futur no pot amagar les atrocitats del passat, sinó que ha de reparar-les i les ha de reconèixer.

I pretenen vostès, amb aquesta derogació, segar els principis de veritat, de justícia i de reparació que han clamat durant tant de temps la pròpia societat i les víctimes i els seus familiars. I, efectivament, el Partit Popular, avui, avui, ens ha tornat a dur aquí a un debat que era absolutament innecessari,

amb una demostració flagrant de manca de paraula i de manca de confiança.

I efectivament, si aquesta complicitat no tenia límits, cal recordar els fets que va protagonitzar el president del Parlament, Gabriel Le Senne, imputat per delictes d'odi i que si continua assegut aquí darrere...

(Alguns aplaudiments)

... és pel silenci, per la connivència de Marga Prohens i del PP. El mateix PP que va callar, que va seguir negociant i que va seguir emprant les víctimes i els seus familiars com a moneda d'intercanvi.

I aquesta serà la vostra herència, la seva vergonya i el record que deixarà aquest govern: haver entregat la dignitat de les víctimes i de les seves famílies, a l'extrema dreta, a aquells que glorifiquen la dictadura, a aquells que voldrien tornar-los enterrar al silenci i a l'oblit.

Li direm una vegada més: nosaltres no ho permetrem de cap manera, perquè la memòria és justícia, la memòria és dignitat i la memòria és l'única manera que tenim per evitar que els errors del passat es repeteixin en el present i el futur. Perquè defensar la Llei de memòria democràtica és defensar la veritat, és donar veu a aquells que foren silenciats, és fer justícia amb les famílies que varen ser trencades per la repressió i és garantir que el dolor d'aquelles persones no quedarà en va.

Avui més que mai hem de defensar la memòria, la justícia i la dignitat. No podem permetre ni el Partit Popular ni VOX esborrin tot el que hem aconseguit, Per a les víctimes, per a les seves famílies i per a la pròpia democràcia, aquesta llei ha de continuar viva.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Pel Grup MÉS per Mallorca, Sra. Ramon, té la paraula.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, Sr. Le Senne. Diputats i diputades, molt bon dia. Avui tornam a debatre molt més que una esmena a la totalitat. Tornam a parlar de derogar la Llei de memòria democràtica d'aquest país, i això suposa fer passes enrere en democràcia. Avui debatem si aquest parlament, que representa la sobirania del nostre poble, és capaç de mirar la història de les Illes Balears de cara, amb la serenitat i la maduresa que mereix una societat democràtica, una altra vegada. No tornam a parlar ni ideologies ni de partidismes. Parlem de persones, de famílies, de records romputs i de dignitats recuperades. Tornam a parlar de la memòria com a espai de justícia, de respecte i de veritat. I ho tornam fer perquè el Partit Popular així ho ha volgut.

Quan aquest parlament va aprovar la Llei de memòria democràtica, no ho va fer per dividir, sinó per cosir, per donar nom als que havien estat condemnats a l'oblit. Per tornar-los a casa. Perquè una democràcia madura no pot néixer sobre el silenci de les víctimes. Avui, més que mai, hem de mirar la memòria com un deure democràtic. Cap societat que es vulgui justa no pot construir el seu futur sobre la negació del passat. I això és el que s'ha intentat fer amb aquesta llei: mirar el passat sense por i amb humanitat, no per revenja, sinó per reconciliació; no per obrir ferides, sinó per tancar-les de veres. Perquè, senyors i senyores diputades, no hi ha reconciliació sense reconeixement, no hi ha pau sense veritat, no hi ha democràcia si encara hi ha fosses obertes que esperen un nom, simbologies alçades o persones amb títols honorífics reconeguts per institucions democràtiques.

Amb el que hem aconseguit junts des de l'aprovació de la llei, les Illes Balears han fet una passa endavant que ens honra com a societat. Hem vist com la terra, a Porreres, a Marratxí, a Calvià, a Sant Joan, tornava allò que li havia estat arrabassat. Hem vist, com famílies que durant dècades no sabien on jeien els seus padrins o repadrins, finalment han pogut tornar a casa seva. Aquest gest tan senzill -tornar un cos, posar un nom, tancar un dol- és en realitat un acte immens de justícia.

I jo els deman, heu estat a Porreres? Heu sentit aquell silenci dens, ple de respecte quan s'obria la fossa i sortien restes amb anells, botons, medalles o cartes? Heu sentit el testimoni de les persones majors anant d'amagat al cementiri per reparar les seves ferides? Allò no és arqueologia, és memòria viva. És la història que surt de la terra per dir-nos que encara tenim deures pendents.

Gràcies a les dues lleis aprovades, s'han obert fosses, s'han identificat víctimes i s'han tornat històries a les famílies. I amb cada identificació, amb cada nom, tots recuperem un tros de la nostra humanitat col·lectiva. Però la memòria no viu només a les fosses, viu també als carrers, a les places i als espais compartits.

Les pedres de la memòria són uns exemple preciós del que vol dir recordar des de la convivència, petites, discretes, però poderoses. Cada pedra davant una casa o una escola recorda una vida truncada, una persona que va ser empresonada, afusellada o represaliada. A Inca, a Manacor, a Palma, a Porreres, allà on sigui, les pedres parlen, diputats i diputades; parlen amb el pes suau del record; parlen per qui ja no ho pot fer. I quan un infant llegeix i demana qui era aquesta persona, llavors s'entén què vol dir fer història. Això és educar en valors democràtics, això és sembrar una societat més justa.

Retirar símbols no és esborrar la història. Alguns diuen que retirar plaques o monuments franquistes és esborrar el passat, i res més lluny de la veritat. Retirar un símbol que exalta la dictadura no és negar el que va passar, és reconèixer que aquell temps no pot ser glorificat. Les nostres places i carrers han de ser espais de convivència, no d'humiliació.

Quan es va aprovar el catàleg de simbologia franquista i es varen començar a retirar plaques i inscripcions, no es va fer per rancúnia, es va fer perquè la democràcia no pot conviure amb els símbols de la repressió; perquè els carrers on juguen els

nostres fills no poden honorar qui va perseguir, empresonar o matar els pares i padrins d'altres infants. Això és dignificar l'espai públic, això és fer pedagogia democràtica.

Hi ha també un altre aspecte fonamental que ha permès aquesta llei, que és revisar els honors institucionals que durant dècades es varen concedir sense criteri democràtic ni moral.

A les Illes Balears hi ha hagut persones que no només varen viure durant la dictadura, sinó que en varen ser còmplices actives en legitimar la repressió, beneir la violència i humiliar les víctimes. I aquestes persones durant massa temps han estat reconegudes i honorades per institucions públiques, com si res no hagués passat.

El cas de rector Tugores a Esporles n'és un exemple clar i colpidor. Fa unes setmanes se li va retirar el títol de fill il·lustre del seu municipi, una persona que va tenir un paper destacat en la legitimació de la repressió franquista al municipi, que va assenyalar, que va callar davant la injustícia o, pitjor encara, que la va justificar. Aquesta persona no pot ser considerada fill il·lustre de cap poble democràtic, ni ell ni cap com ell.

La retirada d'aquest títol no ha estat un acte de revenja, ha estat un acte de dignitat col·lectiva, un missatge clar que diu que no tot és igual, que no totes les trajectòries mereixen reconeixement i que les institucions públiques no poden honorar qui va contribuir a la humiliació i a la persecució dels seus veïnats, perquè els honors no són neutrals, els honors expliquen qui som i quins valors defensam. I una democràcia no pot gratificar ni recordar amb honors aquells que varen traïr els principis més bàsics de la convivència, la justícia i el respecte a la vida humana.

Revisar aquests reconeixements no és esborrar la història, és posar-la al seu lloc. És dir amb serenor, però amb fermesa, que hi ha comportaments que no mereixen el record ni la gratificació de cap institució democràtica.

La Llei de memòria democràtica també ha impulsat projectes educatius, investigacions i exposicions que han permès que les noves generacions coneguin aquesta part de la història i no ha bastat, perquè recordar no és mirar enrere, és entendre d'on venim per saber cap on anam, un llegat per al futur.

Quan un estudiant visita el Memorial de Porreres o participa a un taller sobre la repressió franquista no aprèn ideologia, aprèn empatia, i l'empatia és la base de tota convivència. És així com es construeix una societat més justa, capaç de reconèixer el dolor aliè com a propi.

La memòria no és divisió, és reparació. Diputats i diputades, la memòria no divideix, el que divideix és la injustícia, el que separa és la negació, i el que fereix és el silenci.

Recordar no és una opció, és una responsabilitat. Les víctimes de la Guerra Civil i la dictadura no són d'un bàndol o d'un altre, són persones a les quals es va arrabassar la vida, la llibertat i la veu.

I aquest parlament, que representa la democràcia, té el deure moral de donar-los veu, encara que sigui tard. Alemanya ho va fer, Itàlia ho va fer, no per dividir, sinó per reconciliar-se amb la seva pròpia història.

És per això que la derogació és una passa enrere. Derogar aquesta llei no és neutral. Derogar-la és tornar callar les veus que tant ha costat escoltar, és desfer un camí que ens ha costat dècades de dignitat, és dir a les famílies que el seu dolor ja no importa, és dir a les víctimes que el seu nom pot tornar a ser esborrat. I això no és cap avanç democràtic. És un retrocés moral i institucional. Cap societat forta no s'aixeca destruint la seva memòria.

Podem discutir com millorar la llei, com fent-la més justa o més eficient, però derogar-la és negar el que hem aconseguit com a poble.

Avui no defensam una llei, defensam la democràcia, defensam el dret de les famílies a saber, defensam el dret de la veritat a ser dita, defensam el deure d'aquest parlament de no girar la cara davant el dolor dels que van patir per defensar la llibertat de què tots avui gaudim.

La memòria no és d'esquerres ni de dretes, és humanitat, és justícia, és respecte, que mai més cap mare hagi de morir sense saber on és el seu fill, que mai més un poble hagi de callar davant la injustícia, que mai més el silenci sigui l'única resposta a la història.

Per això, diputats i diputades, els demanam que mantenguin viva aquesta eina de justícia i de veritat, per respecte als que ens varen precedir, per responsabilitat amb els que ens seguiran i, sobretot, per dignitat democràtica.

No ens enganem, aquest debat no és neutre ni anecdòtic. Arriba en un moment en què arreu del món veim créixer l'extrema dreta amb un discurs que ens és tristament familiar: negació del passat, menyspreu de les víctimes, exaltació de l'autoritarisme i nostàlgia d'un ordre que només va ser còmode per als que comandaven amb la por.

I, el que és més greu encara, veim com forces que es defineixen com a democràtiques no només no hi posen límits, sinó que blanquegen aquests discursos, els assumeixen -us sona *vamos a volver al 36?*- o els fan seus per pur càlcul polític.

La història ens ha ensenyat, massa vegades, que quan la democràcia cedeix, quan normalitza l'extrema dreta sempre acaba perdent. Aquesta nostàlgia que avui alguns reivindiquen no és innocent ni inofensiva, és la nostàlgia d'un temps que només poden enyorar els vencedors, els que varen exercir la repressió o se'n varen beneficiar, els que no varen patir la presó, l'exili, la tortura o la mort d'un familiar a una cuneta. Cap víctima no enyora una dictadura, cap família represaliada no enyora el silenci imposat. Només enyoren aquell passat els que varen estar al costat dels repressors.

Derogar la Llei de memòria democràtica és, en aquest context, un acte polític clar. No és gestió, no és neutralitat, és prendre partit per l'oblit. És dir que la veritat molesta, que la

justícia incòmoda i que la dignitat de les víctimes és prescindible.

I aquest parlament ha de decidir avui si vol ser un mur de contenció davant el feixisme o una pasarel·la cap al seu blanqueig. No hi ha terme mig quan un parla de drets humans, de llibertat i de democràcia, o es defensa la memòria o s'accepta que torni el silenci.

Defensar aquesta llei no és mirar enrere, és plantar cara al present, és dir que no acceptam lliçons de democràcia de qui enyora règims que la varen destruir, és afirmar amb claredat i sense por que aquesta cambra no pot ni vol ser còmplice de l'oblit.

La democràcia... la memòria democràtica és una línia vermella -també hauria de ser la vostra línia vermella- i traspasar-la té conseqüències.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

El Grupo Mixto se reparte el tiempo. En primer lugar, Sra. Gomila, tiene la palabra por siete minutos y medio.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, president. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades. En primer lloc, voldria agrair la feina que fan les entitats, una feina incansable, amb el seu coratge i la seva lluita perquè mai no quedin en l'oblit les persones que van ser assassinades, que van ser enterrades a fosses comunes, que van ser callades i silenciades per la dictadura simplement per defensar la democràcia i la justícia social.

Gràcies, moltes gràcies per ser-hi. Malauradament, tenim un govern que menysprea la vostra lluita i que canvia de parer en funció del que li convé. Un govern sense conviccions i que li importa molt poc el vostre patiment.

Avui, juntament amb el PSOE, MÉS per Mallorca i Unides Podem, presentam aquesta esmena a la totalitat a la derogació d'una llei que reconeix el dolor de les víctimes de la Guerra Civil i de la dictadura franquista, sotmeses a les més cruels tortures, agressions, desaparicions forçoses i que van destrossar milers de famílies per la pèrdua dels seus éssers estimats; una esmena a la totalitat per recuperar el text aprovat per aquesta cambra el 2018 amb un ampli suport, també el del PP.

Però avui, per segona vegada, el PP i la Sra. Prohens -si és que ve a votar- diran no a l'esmena a la totalitat, a la derogació de la Llei de memòria i reconeixement democràtics. Avui el PP i la presidenta Prohens tornen girar l'esquena a milers de víctimes, a persones represaliades i a les seves famílies. Avui rebutgen la història d'aquest país només per complaure les obsessions de VOX.

I ho faran faltant a la paraula donada. La Sra. Prohens ha enganat, primerament, a totes les entitats i les famílies de les víctimes de la dictadura i la guerra franquista, les famílies que demanen el reconeixement dels seus éssers estimats i menyspreats. La Sra. Prohens ha faltat a la paraula donada i ha enganat tots els diputats que, amb el nostre vot, vam permetre que es pogués solucionar un error seu a la votació del decret de simplificació administrativa amb el compromís de no derogar la Llei de memòria. Ha faltat a la paraula donada als nostres electors, però també als seus electors, perquè en el seu programa electoral, aquell que diu que sempre compleix, no du la derogació d'aquesta llei. La Sra. Prohens ens ha enganat a tots. On queda idò, avui, la seva paraula, la paraula de la Sra. Prohens?

Avui sí, la Sra. Prohens es pot sentir orgullosa d'aquella frase que li agrada repetir: "ho vam dir i ho hem fet". Ho van dir a VOX quan van signar l'acord per aprovar els pressuposts i ho han fet, ho ha dit i ho ha fet, i canviaran el vot del passat 17 de desembre sense ni despenjar-se, però respectar l'acord al qual havia arribat amb els grups d'esquerres, no. Aquell acord tenia una data de caducitat, i amb el de VOX, perquè no te data de caducitat?

La presidenta no és creïble, no és de fiar, perquè el que van dir que no farien també ho han fet. I avui veurem triomfant VOX perquè han aconseguit doblegar-los. Han aconseguit el que volien, i mentrestant el PP alçarà la mà per dir no a l'esmena a la totalitat i per dir sí a la derogació de la Llei de memòria i reconeixement democràtics.

Mirin, el passat 29 de gener, la Sra. Prohens i el president del Parlament, el Sr. Le Senne, van participar en l'acte commemoratiu del Dia Internacional en Memòria de les Víctimes de l'Holocaust, organitzat conjuntament entre el Govern i la comunitat jueva de les Illes Balears, un acte més que necessari i molt important per recordar les víctimes de l'Holocaust -més de 6 milions de persones- i per recordar les morts, les persones mortes als camps de concentració nazis, per recordar les persones que varen perdre la seva dignitat. És un acte de respecte i homenatge a totes aquestes víctimes i a les seves famílies. És un acte per dir que no volem que torni a succeir aquesta barbàrie, que volem recuperar la dignitat col·lectiva i la identitat a través dels records.

Però bé, quan parlem de rescatar de l'oblit, després de dècades de silenci, tantes i tantes persones que varen perdre la vida, que van ser torturades, que van ser represaliades per defensar la democràcia aquí, a les Illes Balears, quan parlem de reconèixer el dret a la veritat de les víctimes de la repressió franquista, de dignificar les seves vides, que mai no haurien d'haver estat trencades per defensar la democràcia, quan parlem d'aquestes persones, la Sra. Prohens, el PP, el Sr. Le Senne i VOX no hi són ni se'ls espera. Per a ells no és el mateix fer un reconeixement a les víctimes de l'Holocaust que fer-ho a les persones víctimes de la Guerra Civil i de la dictadura franquista, víctimes de la nostra història recent, persones d'aquí -com li agrada dir a la Sra. Prohens-, persones lluitadores i demòcrates que van ser silenciades pel franquisme. En aquest cas, el PP, la Sra. Prohens, el Sr. Le Senne i VOX diuen que no, que no cal un reconeixement per a aquestes víctimes.

Per a MÉS per Menorca és tan important reconèixer les víctimes de l'Holocaust com ho és reconèixer les víctimes de la Guerra Civil i de la dictadura franquista. Per al PP i per a VOX ja veurem avui que no.

Sra. Prohens, diputats i diputades del PP, encara hi són a temps. Encara són a temps a no defraudar les famílies de les víctimes, els seus propis electors i els nostres electors, a tots els diputats i diputades que van confiar en la paraula donada per la presidenta quan no es va derogar la Llei de memòria democràtica, i a tots els ciutadans i ciutadanes que demanen la reparació i el record de les víctimes de la Guerra Civil, de la dictadura franquista, que demanen els compromís públic amb totes les víctimes, amb totes -amb majúscula-, per rescatar de l'oblit les persones que varen perdre la vida, que van ser torturades, que van ser represaliades per defensar la democràcia i la justícia social.

Parlar de memòria representa recuperar la veu després de més de 80 anys i la memòria de tantes persones lluitadores i demòcrates silenciades pel franquisme. I per responsabilitat i compromís no les volem oblidar mai. No les oblidarem mai. Sembla que la Sra. Prohens i el PP, sí.

Hi són a temps, diputats del PP. És una llàstima que la Sra. Prohens i el PP s'estimin més donar vida a les dèries de VOX en lloc d'estar al costat de les víctimes, de totes les víctimes de la Guerra Civil i de la dictadura, en lloc d'estar al costat de les famílies. És una vertadera llàstima.

Senyors i senyores del PP, hi són a temps. No vulguin exaltar les dèries de VOX. Vulguin estar al costat de les víctimes i les famílies de la Guerra Civil i de la dictadura.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. García, tiene la palabra.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Bon dia. Podria empezar la intervenció diciendo, señoras y señores del Partido Popular, que ustedes son unos fachas por buscar la derogación de las leyes de memoria democrática. No lo voy a decir porque, además, no creo que sea así. Pero sí que voy a hacer referencia a su discurso en el debate de la toma en consideración de la derogación de la Ley de memoria democrática de las Illes Balears en el que ustedes, señoras y señores del Partido Popular, de la mano de sus socios, no ya preferentes, sino los únicos que tienen, los promotores de una iniciativa tan poco democrática, la defendieron con un discurso totalmente alejado del objetivo, del fin y del contenido de la ley que pretenden derogar.

Su discurso acabó uniendo la ley con Bildu, el comodín de ETA, a lo Feijóo. Para que vean qué capacidad tienen para retorcer el relato y para pasar de una ley que lo que busca es verdad, justicia y reparación a las víctimas del golpe de Estado

y la represión franquista al terrorismo de una banda que nunca debió existir y que hizo mucho daño a toda la sociedad.

Después de mi intervención, alguien podría pensar o podrá pensar, que sí que son herederos de la peor tradición franquista. Algo ya dijo José María Aznar: "¿cómo van a estar ustedes en contra de algo que hicieron sus padres?". Y les digo que se podría pensar que son herederos del franquismo porque ustedes no ven más atrás de la transición, que califican de modélica, y que fue un periodo muy convulso, un período muy violento.

La Guerra Civil la califican como lucha entre hermanos. De la represión franquista no saben nada. Y la Constitución vino a poner orden. Paz y después gloria. Asunto zanjado.

Porque califican las leyes de memoria democrática como de intromisión del Estado en nuestras conciencias, imposición del relato que nos dice lo que debemos opinar, totalitarismo de la memoria y visión sesgada para las generaciones futuras, entre otras cosas. Porque quieren promover la convivencia, pero la convivencia no se verá afectada porque a las víctimas de la dictadura y la represión se les reconozca como tales y que se creen instituciones y medidas para ello. Yo creo que al contrario.

Miren, señoras y señores del Partido Popular, y también ustedes de la ultraderecha, lo que se reconoce en la Ley de memoria democrática es una cuestión de derechos humanos y estos derechos son inherentes a todos los seres humanos por el mero hecho de serlo. Se fundamentan en el reconocimiento de la dignidad de las personas y gozan de las características de universalidad, inalienabilidad, indivisibilidad e interdependencia.

Y los crímenes contra la humanidad hechos como homicidios, asesinatos, detenciones ilegales, desapariciones forzadas, trabajos forzados, violencia sexual, desplazamientos forzados, torturas y otros similares, ejecutados desde estructuras de poder organizadas dentro del Estado o amparadas por este, con una finalidad específica de persecución o represión sistemática y generalizada contra unos determinados colectivos sociales, en el contexto de un régimen institucionalizado de opresión, ataques todos ellos contra los derechos humanos y la dignidad de las personas, definen perfectamente al franquismo desde el mismo día en que el dictador puso un pie en la Península Ibérica.

La memoria democrática constituye una manifestación específica de los derechos humanos. Por eso, las administraciones públicas de España están obligadas a su protección, no solo el Estado, también las comunidades autónomas, todas las administraciones.

Los procesos de memorialización son, según la ONU, parte del derecho a la reparación, la justicia y el reconocimiento y garantías de no repetición. Y son estos derechos los ejes de la Ley de memoria democrática de las Illes Balears.

Ustedes están yendo en contra de los derechos humanos. Son cómplices de aquellos que los violaron durante la guerra y la represión franquista. Cierran la puerta a que las víctimas de aquel horror puedan verse de alguna manera satisfechas, porque

se reconoce que lo que pasó fue un crimen contra toda la humanidad.

El informe del relator especial de Naciones Unidas sobre la promoción de la verdad, justicia y la reparación y las garantías de no repetición en el año 2020 destacó que los procesos de memoria no solo contribuyen a construir culturas democráticas en las que se respeten los derechos humanos, sino que cumplen con la obligación legal de los estados de garantizarlos. También recoge el principio de no regresión de los procesos de memoria, que es justo lo que está pasando hoy en las Illes Balears. Se debe poner límite a las teorías negacionistas o revisionistas que niegan el alcance de las violaciones del pasado y el daño causado a las víctimas, ya que, además de ofender a las víctimas, ofenden a toda la comunidad internacional y vulneran las obligaciones internacionales de los estados.

La Asamblea del Consejo de Europa y el Parlamento Europeo plantean la misma conclusión: la comunidad internacional está tan afectada por los procesos de derogación de las leyes de memoria como lo está la propia España, y no puede ser considerada únicamente como un asunto interno de nuestro país, y hacen hincapié en la importancia de mantener viva la memoria del pasado, pues no puede haber reconciliación sin memoria.

El Partido Popular y la ultra derecha hablan de reconciliación y de convivencia y niegan no solo el derecho a la memoria, también niegan la imposibilidad de una reconciliación que quieren sin memoria. Ustedes no creen en la reconciliación ni en la convivencia, por eso llevan adelante la derogación de esta ley, pero aún pueden apoyar esta enmienda y ponerse al lado de los derechos humanos.

Seguro que entre ustedes hay personas que piensan que negar el derecho a la memoria democrática de las víctimas de la dictadura y la represión franquista es ir en contra de los derechos humanos, la democracia y ponerse enfrente a las instituciones internacionales. Voten a favor de esta enmienda y no permitan la derogación de la Ley de memoria democrática de las Illes Balears.

La memoria democrática va de las instituciones y las personas que estaban al frente de ellas y que fueron eliminadas, de personas que en ocasiones tenían una adscripción ideológica republicana y por eso fueron eliminadas, organizaciones políticas y sindicales también eliminadas, eliminación de cualquier vestigio de algo que fuera contrario a los golpistas, va de defender la memoria de nuestros vecinos y nuestras vecinas o de hacer que vuelvan a vivir en el horror de una guerra que nunca debió suceder.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

A continuación, pido al resto de los grupos si quieren intervenir en el turno a favor, en contra o en fijación de posiciones. ¿Grupo Popular?

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

El Grupo Parlamentario Popular intervendremos en el turno de fijación de posiciones.

EL SR. PRESIDENT:

Fijación de posiciones. ¿Grupo VOX?

EL SR. RODRIGUEZ FARRÉ:

En contra.

EL SR. PRESIDENT:

En contra. Por tanto, tiene la palabra por el Grupo VOX, Sr. Rodríguez, por quince minutos.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Esta ley hunde sus raíces en un terreno envenenado y, por lo tanto, sus frutos son también ponzoñosos. Esta ley parte de una idea, que es que hubo dos bandos en la Guerra Civil y había un bando bueno y un bando malo. A partir de ahí, todo lo que desarrolla esta ley es nefasto, es falso e intenta imponernos una verdad impostada y manipulada.

Antes de esta ley, de que hubiera leyes de memoria democrática, ¿había alguna ley que prohibiera el reconocimiento a las víctimas, que se les hicieran homenajes? No existía.

Cuando esta ley desaparezca, afortunadamente, ¿algo les impedirá honrar a las víctimas, a Aurora Picornell o a cualquier otra?, evidentemente no. Porque a día de hoy creo que casi todo el mundo, si preguntamos en la calle, saben quién era Aurora Picornell, pero, ¿quién era Hercilia de la Sota?, la mayoría de los ciudadanos de Baleares no sabría quién es.

Hercilia de la Sota era la esposa del segundo jefe del sector naval de Menorca, a su marido lo asesinaron los beatíficos del bando republicano y, no contentos con ello, después asesinaron a su viuda, después de haber sido torturada, vejada, violada y la tiraron por un barranco, parece ser que todavía con un hálito de vida, donde estuvo agonizando durante horas. Al día siguiente, como el cadáver había quedado entre las rocas del acantilado, fueron unos marinos, le ataron una roca al cuerpo y la tiraron al mar.

¿Hercilia de la Sota no merece el mismo reconocimiento que Aurora Picornell? ¿Había hecho algo malo?, ¿ser la esposa de un militar era un pecado de origen que le hacía acreedora de la tortura, de la violación y de la muerte?, imagino que no. Pero es que el problema es que sus leyes de memoria democrática impiden el reconocimiento a las víctimas de uno de los bandos. Ustedes dicen que no, pero luego, cada vez que se intenta reivindicar a una de estas víctimas, ustedes están en contra. Están en contra de que se erija un monumento que recuerde a las víctimas del buque prisión de Mahón. Derribaron la cruz que honra a esta mujer, porque eso -eso- es la esencia de sus leyes de memoria democrática.

Claro, ustedes siempre vienen con el mismo argumento: es que las víctimas de la república, las víctimas de las checas, de las sacas, de la brigada del Amanecer y de Paracuellos ya tuvieron su reconocimiento, y ahora toca a los otros. Luego pretenden decir que no es una ley revanchista.

¿Qué pasa?, ¿que uno deja de ser víctima cuando ya ha sido reconocido o cuando ha pasado un determinado tiempo? Yo supongo que sí, porque es lo que hacen ahora mismo con la ETA, que, por lo visto, ha dejado de ser un grupo terrorista, ahora pueden salir a pasear, a tomarse chiquitos por las calles de Bilbao o de San Sebastián, aquellos que dirigieron la banda terrorista, y, además, a nivel nacional, aceptaron una nueva ley de memoria democrática que extendía ese reconocimiento de las víctimas del franquismo hasta el año 83, para incluir el primer año de gobierno de Felipe González y poder así tratar como víctimas del franquismo a los GAL, muchos años después de muerto el caudillo.

En definitiva, ustedes pretenden con estas leyes, que sí son leyes revanchistas, sí son leyes que lo que pretenden es ganar el relato de una guerra que perdieron en el 36-39, porque ustedes se reconocen como partidarios de un bando, sí, ustedes vienen aquí a la tribuna, los tres... intervenciones, porque ustedes se sienten los herederos del bando perdedor de la Guerra Civil...

(Se sent una veu inintel·ligible de fons)

Yo no me siento el heredero del bando triunfador de la Guerra Civil. No me siento. Yo no tengo que venir aquí a defender al bando victorioso de la Guerra Civil. No. No es esa mi función. No es eso lo que preocupa a los ciudadanos de Baleares. Los ciudadanos de Baleares están preocupados por muchas cosas que, en verdad, a día de hoy, parecen mucho más importantes: la vivienda, el trabajo estable, la subida del IPC... Y parece que no es importante venir a debatir la derogación de la Ley de memoria democrática. Y sí lo es, porque es fundamental.

Y, ¿por qué es fundamental la derogación de esta ley? Porque es la ley que sustenta todo lo que representa el "sanchismo", heredero del "zapaterismo", desde el principio de su gestión, que es enfrentar a los españoles: a hombres contra mujeres, a empleados y trabajadores contra empresarios, a inquilinos contra propietarios, a homosexuales contra heterosexuales. Y así una y otra vez. Y ¿cuál es el origen de todo ese enfrentamiento, de ese guerracivilismo que ustedes defienden?, evidentemente, sus nefastas leyes de memoria democrática.

Y por eso es fundamental darles a ustedes la batalla de las ideas, porque no podemos dejar sin respuesta esta constante agresión, este ir en contra de nuestras libertades, el pretenderle decir a los historiadores cómo tienen que estudiar la historia o qué historia pueden estudiar o qué consecuencias pueden sacar.

Se han convertido ustedes -no se dan cuenta, se lo he dicho en multitud de ocasiones y no me cansaré de repetirlo-, en este país hace quince o veinte años el franquismo era una cosa olvidada y ahora son ustedes una fábrica de franquistas, una fábrica de franquistas con su nefasta gestión y con lo que

ustedes hacen. Porque, claro, cuando uno habla de vivienda, una necesidad social, y se pone a ver las viviendas que se hicieron en el régimen anterior, pues claro que tiembla su gestión. Cuando uno se pone a ver los desastres como los de la DANA y se compara con las obras hidráulicas que se hicieron en el régimen anterior y gracias a las cuales algunas de estas inundaciones no ha sido más catastrófica, crean ustedes una comparación con el pasado favorable. Pero son ustedes, son ustedes, su nefasta gestión y el considerar que el franquismo... ETA no, ¿eh?, ETA no, ETA es una cosa ya completamente superada en este país, pero el franquismo no. A Franco nos lo encontramos todo el día paseando por la plaza de Pedro Garau. El franquismo está vivo. El franquismo está vivo, lo tenemos presente todos los días de nuestra vida. Lo tenemos presente gracias a..., gracias, precisamente, a ustedes. A ustedes que pretenden, con sus leyes de memoria democrática, tergiversar la verdad, tergiversar la verdad. Y la verdad es que la Guerra Civil no fue una guerra de buenos y malos, fue una guerra de dos bandos donde todos defendían ideales que creían justos.

Porque si alguno de ustedes me viene aquí a contar que el bando autodenominado rojo -ahora a ustedes les gusta más llamarlo republicano, a mí no me importa-, el bando republicano, era defensor de la democracia, de la libertad, de los derechos humanos y de no sé cuántas pamplinas más, váyanse a contarlo a otro que se lo compre. Porque les puedo asegurar que los milicianos que luchaban con Buenaventura Durruti, con el Campesino, no luchaban ni por la república burguesa, ni por la constitución republicana, ni por las libertades individuales, ni por nada de todas esas cosas que ustedes dicen. Luchaban porque querían una revolución socialista, una república soviética española, poner en manos de los trabajadores todos los medios de producción, eliminar la propiedad privada, ... Eso era por lo que luchaban la mayoría de los milicianos que pegaban tiros durante nuestra guerra civil.

Y ustedes vienen aquí a decirnos poco menos que eso, que defendían la democracia, los derechos humanos... sí, los derechos humanos..., supongo que eran los que se protegían en las checas, en las checas que tenía el Partido Socialista, que tenían los anarquistas, que tenía el Partido Comunista. Estos eran los derechos humanos que se defendían en el bando republicano. Los asesinatos de Paracuellos, multitud de niños menores de edad -se lo recuerdo- que debían haber hecho pecados horribles y eran peligrosos fascistas todos ellos, sin duda alguna.

Y cuando se les dice, miran ustedes al techo, miran al suelo, miran para otro sitio o hacen así con la cabeza. Por mucho que hagan ustedes así con la cabeza, los crímenes del bando republicano no se podrán borrar y deben ser reconocidos.

Y esta Ley de memoria democrática impide recordar estos crímenes, porque cuando uno critica la Segunda República, critica el bando rojo, el bando republicano, o destaca estos crímenes absolutamente injustificados del bando republicano, salen ustedes con que delito de odio, exaltación del franquismo, ... porque ya no tienen argumentos, no tienen ningún argumento sólido, y vienen aquí a hacernos estas..., los derechos humanos... ¿pero de verdad, de verdad que alguno de ustedes se cree que salieron a las trincheras a luchar los milicianos por

los derechos humanos, la república, la libertad, la fraternidad y no sé cuántas cosas más?

De la misma manera que los nacionales no salieron a las trincheras a luchar ni por la libertad, ni por la igualdad, ni por todos estos principios, porque había media España que no se resignaba a morir. Y ese fue el problema. Porque la Segunda República, al igual que la primera, fue un auténtico desastre. Empezó con una ley absurda, como era la Ley de defensa de la República, que eliminaba todos los derechos y garantías que teóricamente iba a reconocer la constitución posterior. Y no dejo de haber huelgas salvajes, quema de iglesias, asesinatos políticos uno detrás de otro. Pero claro, depende de quién te matara eras bueno o malo. Porque, por ejemplo, cuando a Calvo Sotelo, al que nadie puede decir que tuviera una participación activa en la Guerra Civil porque lo mataron antes los republicanos, la escolta de Indalecio Prieto tenía una calle en Palma, como en otras muchas ciudades españolas. Le retiraron la calle. ¿Por qué?, claro, Calvo Sotelo, uno de los líderes de la oposición en el Gobierno de la República, que fue asesinado violentando sus garantías e inmunidad parlamentaria y lo fueron a buscar por la noche a su casa y le descerrajaron un tiro en la tapia de un cementerio, ese no merece reconocimiento. Pero, ¿a quién se lo ponemos? Hombre, a Indalecio Prieto, ¿cómo no?, a uno de los responsables directos o indirectos de su muerte y, desde luego, responsable de encubrir a los que lo asesinaron. Y ahí tiene una calle, Indalecio Prieto, él sí merece reconocimiento.

Y como toda la aplicación de sus leyes de memoria democrática ha ido en ese sentido -lo digan ustedes o no, lo reconozcan o no- de revancha, que es lo único que han buscado ustedes, revancha y dominar el relato, por eso hay que derogar sus leyes de memoria democrática.

Porque, ¿para qué derogamos esta y -espero que pronto- la nacional?, pues las derogamos para convivir, las derogamos para cerrar heridas, las derogamos para vivir en paz, las derogamos para revitalizar el abrazo que nos dimos el año 78, las derogamos porque es de justicia, las derogamos por la dignidad de los españoles de uno y otro bando que dieron sus vidas por los ideales que creían justos, las derogamos, en definitiva, por el bien superior de España, por su convivencia, que es la mayor garantía de no repetición.

Gracias, Sr. Presidente.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Pasamos al turno de réplica. Por el Grupo Socialista, Sr. Lamin, tiene la palabra por cinco minutos.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Gràcies, president. Bé, ens ha deixat clar que estan enfront el binomi PP i VOX i que no només tendran la temptativa de derogar la llei d'aquí, sinó que si qualque dia arriben a Espanya, i per això estam davant vostès, derogaran la llei estatal. A veure si el PP també podrà sostenir que, com que tenim una llei estatal, no hem de passar pena. No hem de passar pena.

(Alguns aplaudiments)

No hem de passar pena perquè com que tenim l'estatal... això són els seus companys de viatge, senyors del PP.

El Sr. Rodríguez deia que la Llei de memòria i reconeixement democràtics, batejada pel Partit Popular, votada pel Partit Popular, esmenada pel Partit Popular, supòs que al Sr. Lafuente li deuen venir molts de records d'aquell procés, i jo reconec la feina que va fer vostè, li reconec que vostè va tenir molta més dignitat que la que mostra el seu partit i la seva presidenta. Però avui som aquí, davant un govern, davant una presidenta que no té paraula i davant una ultradreta que no li basta no només trepitjar, aniquilar, massacrar els drets de les persones d'aquestes illes, sinó que ho faran a cadascun dels territoris on tinguin oportunitat. I per això és més important que mai la defensa feient dels drets humans i de la memòria. I malgrat vostès, nosaltres aquí seguirem dempeus perquè en el fons, a vostès, el que els molesta és la mateixa democràcia. Sí. Vostès poden venir aquí a dir barbaritats, a insultar, a mostrar... cap empatia cap el dolor de les persones els seus familiars de les quals encara romanen dins cunetes gràcies a una conquesta per la llibertat i per la democràcia, com a mínim, per respecte -per respecte- a aquestes persones s'ho haurien de fer mirar un poquet.

Vostè deia, Sr. Rodríguez, que la llei... tenia un relat fals. Digui què és el que era fals. Vostè també sosté la idea que eren germans que es mataven entre ells i no sé què? Aquesta llei ve a honorar i ve a reconèixer totes les víctimes, totes les víctimes,...

(Alguns aplaudiments)

...malgrat vostès vul..., és que vostès ni se l'han llegida, és que això és la feina que fa VOX. És que ni s'ho treballen, perquè si vostès haguessin llegit el preàmbul i haguessin llegit la definició de víctima veurien..., jo ho entenc, és clar, la definició la va fer Nacions Unides, la va fer Amnistia Internacional, "xiringuito", segons l'extrema dreta, és a dir, aquelles organitzacions que cada dia lluiten arreu del món per la defensa dels drets humans. Clar que sí. En aquesta llei es reconeixen, s'honoren i es reivindiquen els drets i la dignitat de totes les víctimes.

El que passa és que vostès no volen dir una veritat com un temple i és que les víctimes franquistes..., ja es varen encarregar bé, els franquistes, d'honorar-les, de reconèixer-les. I no hi ha d'haver persones com madò Catalina, que amb més de 90 anys encara no sap on ha de dur les flors per a son pare, per al seu padrí. Això és la mínima empatia que vostès, com a representants, dreta i extrema dreta, haurien de tenir pels ciutadans que els han conferit la seva confiança.

I vull dir una cosa claríssima al Partit Popular, perquè quan deroguen aquesta llei, estan també arrabassant drets, dignitat i reconeixement a moltes víctimes i a moltes persones que varen posar dins l'urna la papereta per al Partit Popular. I això, la gent ho ha de saber, malgrat vostès s'esforcin a fer creure el contrari.

I, és clar, jo entenc que la consellera s'aixequi, Antònia Estarellas, i se'n vagi perquè és la responsable de desenvolupar les polítiques de memòria...

(Alguns aplaudiments)

...el Partit Popular, que és el més constitucionalista del món mundial, resulta que és el primer que incompleix la llei que encara és més viva que mai, visca el constitucionalisme popular!

Vostè deia que érem una fàbrica de franquistes. Afortunadament, a nosaltres, se'ns pot dir qualsevol cosa manco que honorem, glorifiquem, com fan vostès, a cada oportunitat que tenen, un símbol: Sa Feixina. La farem tombar, no es preocupi, la tombarem, no es preocupi,...

(Alguns aplaudiments)

...pel que és i pel que representa, i perquè personatges com vostès no tinguin cap oportunitat d'exaltar ni d'ofendre la memòria i la dignitat de tantes persones que encara romanen dins cunetes.

I no es preocupin perquè, efectivament, nosaltres donarem la batalla de drets, cultural, educativa... a cada racó d'aquestes illes, en aquest país, perquè ens hi va la democràcia, perquè ens hi van els drets de tots, perquè si vostè i jo aquí podem debatre és gràcies a tantes persones que encara els franquistes ficaren dins cunetes per pensar diferent, per sentir diferent, per opinar diferent, efectivament.

I vostès ara...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Vaig acabant, Sr. President. I vostès, que també tenen el gran honor de participar del joc de la democràcia, demostrin, senyors i senyores del Partit Popular, una mica més de dignitat i, per una vegada, estiguin al costat bo, com a mínim per la feina que va fer el Sr. Lafuente.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Ramon, té la paraula.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, Sr. Le Senne. No crec que la fixació de posicions del Partit Popular sigui perquè tengueu cap dubte o esdevengui una sorpresa final el vostre vot, però em sap greu perquè està bé debatre, i en aquest cas avui no hi ha la Sra. Gil que és amb la que... sempre tenc o tenim l'oportunitat de fer-ho, però... quan parlem de debatre, és perquè jo crec que també està bé

saber per què volen eliminar els avanços que s'han fet o que hem fet com a societat amb la derogació de la Llei de memòria democràtica, en tot allò que recull la llei i que he pogut citar en la primera intervenció, però, és que a mi el que em genera el dubte, i el Sr. Lamin feia referència a la feina que va fer el Sr. Lafuente quan es va aprovar, perquè hi va fer feina i va fer les aportacions adients, vosaltres fa... o els diputats i diputades que representaven en aquell moment el seu partit, fa vuit anys hi varen votar a favor. I tan incòmodes no hi devieu estar perquè ara mateix presentem el mateix text en què vosaltres participareu i hi votareu a favor.

Que no hi estàveu cent per cent d'acord, que és el que deïeu? Però hi vàreu votar a favor. I fa un any us hi vareu abstenir, tant incòmode no devia ser el tema.

Però és que el problema que tenen vostès és VOX. I amb ells el que us passa és que heu d'acotar el cap i *para adelante* i *para adelante* a costa de la memòria i de la democràcia, que és el que passa ara mateix, perquè si fa vuit anys, com he dit i en fa un que vareu votar a favor i no vareu ser capaços de derogar-la, era que tampoc tan incòmodes no estàveu.

I al capdavant..., jo, sabeu que a vegades m'emocion i a vegades explico vivències en primera persona, que he viscut i sempre dic que per sort a la meua família mai ningú no va patir repressió, però sí que vàrem conèixer famílies..., i quan vius a un poble, sempre sents aquelles manifestacions o aquelles històries o fins i tot aquells silencis que ningú no va poder expressar ni compartir.

I fa... a la primera intervenció explicava que a Esporles, al meu poble, fa una sèrie de setmanes es va retirar el títol de fill il·lustre a una persona que va perseguir, en aquell cas, el rector, persones, les va assenyalar i les va fer matar, no? I en aquell moment defensava la proposta la neta d'una vídua d'una persona que varen matar i el silenci que suposava la vida d'aquella persona, d'aquella dona el va traslladar la seva neta al plenari i va abocar tota la seva dignitat, però totes les seves llàgrimes, perquè tot el que havia callat la seva padrina ella ho va poder reivindicar...

(Alguns aplaudiments)

...podent, amb el seu vot, derogar o retirar el títol de fill il·lustre a una persona que no mereixia cap dignitat ni una part d'una institució democràtica. I això és gràcies a aquesta llei de memòria democràtica que vostès volen eliminar.

Jo, com he dit al principi d'aquesta intervenció, no crec que hi hagi cap sorpresa i la vostra fixació de posicions és per no debatre i fer una intervenció de deu minuts, neutra o no neutra, però, al capdavant, que pugui justificar allò injustificable.

I malgrat tot, les famílies, la societat civil i tots els demòcrates seguirem honorant i recordant totes les persones que varen patir, varen morir perquè avui siguem aquí i puguem debatre.

Per això mateix, seguirem defensant aquesta llei amb totes les seves paraules, amb totes les seves comes i amb tots els vots que varen fer possible que avui sigui encara una realitat.

I no vull acabar la meua intervenció sense donar les gràcies a totes les associacions i a totes les persones que han lluitat per dignificar totes les persones que varen morir, que varen patir i que varen patir en silenci.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Sra. Gomila, té la paraula.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, president. Són moltes les persones que recordam aquells homes i aquelles dones, les seves idees de justícia social, que són dignes de ser recordats, perquè sense memòria no hi ha democràcia.

Per molt que la Sra. Prohens i els senyors del PP hagin repetit una i mil vegades que n'hi ha prou amb la Llei de fosses, que amb la Llei de fosses ja està aclarit, els hem de dir que no, amb la Llei de fosses no n'hi ha prou, no n'hi ha prou amb desenterrar els morts després de quasi 80 anys. La Llei de fosses és important i amb la seva aprovació es va poder començar a donar resposta als familiars de les víctimes per poder-los cercar i desenterrar de les cunetes i fosses comunes on s'havien tirat els seus cadàvers. Tanmateix, la Llei de memòria i reconeixement democràtics era una passa més, era la restitució de la memòria de tants homes i dones que varen patir la Guerra Civil i la dictadura.

Amb la derogació de la Llei de memòria i reconeixement democràtics es deixaran sense efecte tots els procediments derivats d'aquesta norma, excepte les exhumacions. Es deixaran de concedir certificats a les víctimes de la Guerra Civil i del franquisme, anul·laran l'esperança dels infants robats que van ser adoptats irregularment sense l'autorització dels seus pares durant el franquisme en aquestes illes. La llei ara els reconeixia la condició de víctimes i el dret a l'assistència jurídica i psicològica. Amb la seva derogació no serà possible. Què passarà amb tota la informació del cens de víctimes? Què passarà amb totes aquelles famílies destrossades per la pèrdua dels seus éssers estimats, que voldrien donar la passa i reclamar els drets dels seus pares?

Amb la derogació de la Llei de memòria es tanca la porta que es creï a Balears un banc d'ADN perquè els infants robats durant la dictadura puguin localitzar els seus familiars. Es retiren les ajudes d'investigació en matèria de memòria històrica i també a les associacions de les víctimes de la Guerra Civil i la representació franquista. Es dissolen les comissions, organitzacions i institucions d'àmbit autonòmic que es van crear. Es deixaran de retirar símbols franquistes dels espais públics. Amb la derogació d'aquesta llei continuaran esperant els desapareguts, perquè a la Llei de fosses no hi entren els desapareguts. Avui, gràcies a vostès, als senyors del PP, els impediran que tot açò sigui possible.

Aquesta comunitat autònoma, que ha estat pionera en la defensa dels principis de veritat, justícia i reparació, de defensa de memòria democràtica, i de la gent d'aquí que va lluitar per la democràcia, que van ser perseguides, empresonades, torturades i que varen perdre els seus béns i fins i tot la seva pròpia vida en defensa de la democràcia i la llibertat. Avui farem una passa enrere, gràcies al PP y a VOX que silenciaren les víctimes i les seves famílies i menysprearan totes aquestes entitats, la seva feina, el seu coratge i la seva lluita.

El PP i VOX, amb excuses de mal pagador, volen derogar la Llei de memòria i reconeixement democràtics. Que si es fa una interpretació esbiaixada de la memòria -que venia a dir el Sr. Rodríguez-, que si es manipula la història, que si aquesta llei ens torna al passat, que si divideix la nostra societat, que si atempta contra la igualtat de les persones, que si no es deroga la Llei de fosses -és que només faltaria-, que si hi ha una llei estatal..., que sembla ser que si passa un poc el que ha passat a Extremadura i a Aragó, que dependran de VOX, l'estatal també a qualche moment arribarà a acabar, i que pot ser derogada per tant, en qualsevol moment, aquesta llei estatal que ja entenen vostès, senyors del PP, que defensen la memòria i que creuen que, per tant, no és necessària la d'aquí.

Vol dir, senyors del PP, que no té res a veure el que veurem avui, amb que vostès van firmar un acord amb VOX per aprovar els pressuposts de 2025 i que els obliguen a derogar-la? Aquest acord val més que el que varen fer amb les forces d'esquerra que ha tingut data de caducitat?

És una llàstima que el PP no hagi volgut debatre avui en aquest parlament. Només alçaran la mà perquè aquesta llei s'arribi a derogar, i només amb un compromís: fer el que VOX diu, no sigui que se'ns inquieti.

Aquesta llei no vol obrir ferides. No és tornar al passat, perquè ni les víctimes ni el reconeixement a les víctimes és cosa del passat. És parlar del present. És reconciliar la nostra societat democràtica. És tancar ferides i enfortir la convivència. És reparar un deute històric amb totes -totes, Sr. Rodríguez-, totes les víctimes de la Guerra Civil i la dictadura que van lluitar per la democràcia i la llibertat. És una eina essencial per reconciliar-nos.

MÉS per Menorca va donar suport a l'aprovació de la Llei de memòria, va votar en contra de la seva derogació i avui votarem a favor de l'aprovació d'aquesta esmena a la totalitat. Continuarem treballant per revertir aquesta derogació. MÉS per Menorca, en homenatge a totes les víctimes i a les famílies, dirà sí a l'esmena a la totalitat, no a la derogació de la Llei de memòria i reconeixement democràtics, dirà sí a avançar en justícia, en reparació i en llibertat, perquè des de MÉS per Menorca no oblidam.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. En una cosa les tengo que dar a ustedes la razón. Espero que no suba aquí el Partido Popular a decir que podemos derogar la ley autonómica porque hay una ley nacional, porque esa ley va a ser derogada, pero no porque lo diga este servidor, no porque lo diga -que lo dice- Santiago Abascal, es porque lo dice y lo ratifica Alberto Núñez Feijóo, que se comprometió en Ermua a derogar esta ley que calificó de nefasta. O sea, que es cierto que hay que derogar, no solo esta ley autonómica, sino que yo espero que en un futuro muy próximo la derogaremos a nivel nacional.

(Remor de veus)

Sr. Lamin, nosotros, nosotros no insultamos. De hecho, yo creo que a veces la contención que tengo que hacer para no expresar lo que realmente siento me está creando una úlcera de estómago. Pero el que sí sube, el que sí ha subido aquí a la tribuna a insultar ha sido usted, que nada más subida tribuna, ha empezado a insultar al presidente de esta cámara, un presidente democráticamente elegido, un presidente que está aquí porque lo eligieron los diputados presentes en esta cámara y que ustedes pretenden, por la puerta de atrás y asistiéndose a una de sus maravillosas leyes de delitos de odio y chorradas varias, al que quieren ustedes sacar por la puerta de atrás, porque mientras hacen eso, no tienen ningún problema en negociar las leyes en el Parlamento nacional con los herederos de la ETA, con la señora que dirigía el periódico que decía a quién había que matar o cediéndole las competencias... ¡Sí! ¡Es que es así!

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Es que ustedes, ¿de qué narices nos van a dar lecciones a los demás? Si es que lo que les debería dar vergüenza es pertenecer al partido a que pertenecen y defender lo que defienden, eso es lo que debería darles vergüenza. O sea, lecciones morales de lo que está bien y de lo que está mal y de quién puede ejercer o no un cargo, ustedes, que negocian con los que tienen las manos manchadas de sangre, eso el día que no están negociando con los prófugos de la justicia que quieren destruir la nación, para ver si el señor de La Moncloa está un día más durmiendo allí o está un día más en el Falcon, ¿ustedes nos van a venir a dar lecciones? ¡Ni de memoria democrática, ni de nada! Ustedes no nos van a dar a los demás, aquí, lecciones absolutamente de nada.

Y por supuesto que es una ley de revancha, porque yo no les he oído venir aquí, a ninguno de ustedes les he oído decir que hay que poner piedras de la memoria a todos los asesinados en Menorca, en Ibiza por las fuerzas republicanas. No. “No, como esos ya se le reconoció, pues...”, no, ni leyes de..., ni piedrecitas de memoria, ni homenajes de reconocimiento, ni irán ustedes a poner un ramo de flores... Porque les advierto que mi familia tampoco sabe dónde tiene que ir a poner las flores a mi bisabuelo y a su hijo mayor. No lo sabemos. Están en alguna tapia de algún cementerio, en alguna acequia, en algún descampado. No pasa nada. Seguirán vivos en nuestra memoria. Pero eso no nos convierte en obsesos de la venganza,

como ustedes, de reescribir el pasado, de revivirlo cada día, no nos convierte en obsesos.

Y sí, Sr. Lamin, si usted y yo podemos debatir, entre otras cosas, no es solo por este sacrificio supuesto que hicieron estas personas. Podemos debatir porque este país dio un salto de gigante en los últimos años, se estableció una clase media que dio estabilidad, que permitió hacer una transición ordenada, que permitió que las personas de uno y otro bando se dieran un abrazo, que se dieran un abrazo Santiago Carrillo y Manuel Fraga, que las Cortes de Franco votaran a favor de la Ley de reforma política. Eso es lo que permitió que hoy ustedes, nosotros, estemos aquí debatiendo.

De todas maneras, Sr. Lamin, usted, de futurólogo, no le auguro -valga la redundancia- mucho futuro, porque si lo del derribo de Sa Feixina es como el “¡no pasarán!”, todos estaremos muertos y Sa Feixina seguirá en su sitio.

Gracias, Sr. Presidente.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

Para fijación de posiciones tiene la palabra la Sra. Cabrera, por diez minutos.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CABRERA I ROSELLÓ:

Gracias, Sr. Presidente. Buenas tardes, señoras y señores diputados. Debatimos hoy la enmienda a la totalidad presentada por los partidos de izquierda a la proposición de ley relativa a la derogación de la Ley de memoria y reconocimiento democráticos de Baleares. En la pasada sesión plenaria de esta cámara del 21 de octubre se debatió la toma en consideración de la proposición de ley del Grupo Parlamentario VOX de derogación de la citada ley, momento en el cual el Grupo Popular, defendido por la diputada Sra. Gil, estableció claramente nuestro posicionamiento sobre la memoria histórica.

En este sentido, nuestra formación defiende reconocer a todas las víctimas sin distinción, la reconciliación y defiende evitar divisiones. Defiende que no sea utilizada como un arma política para manipular, imponer y utilizar a los muertos como motivo de división. Defiende que sirva para conocer la historia de forma neutral y no crear un relato de parte que acabe sustituyendo a la historia. Defiende que sirva para superar las divisiones de la Guerra Civil y, en definitiva, para que la reconciliación nacional sea efectiva con un estado democrático en el que se reconozca a todas las víctimas.

Por tanto, queremos recordar todos los principios que sostienen nuestro estado de derecho, reconocerlos y valorarlos. Están en la Constitución Española de 1978, que no nació del enfrentamiento, sino del acuerdo; no de la revancha, sino de la reconciliación; no del pasado, sino de una mirada decidida al futuro. La Constitución que inauguró en España un estado

social y democrático de derecho y culminó uno de los procesos políticos más admirados internacionalmente: la Transición española.

La Transición fue y sigue siendo un ejemplo de cómo una sociedad profundamente golpeada puede optar por cerrar sus heridas sin negarlas, sin odiarse y convivir en paz. Porque una guerra civil es lo peor que puede suceder a una nación, enfrentando a hermanos, destruyendo vínculos y dejando un rastro de dolor, asesinatos masivos, represalias, vulneraciones de los derechos fundamentales y una fractura social que ha marcado nuestra historia contemporánea. Sin embargo, España supo sobreponerse a todo ello mediante una generosa transición hacia la libertad, el pluralismo político y la tolerancia.

Frente a ese espíritu de concordia y casi 50 años de democracia, hoy asistimos a debates recurrentes sobre las llamadas leyes de memoria, y no tanto por su existencia sino por los efectos que están desplegando. Porque el problema no es recordar, sino imponer qué hemos de recordar, imponer un relato oficial de la historia creando confusión entre memoria, que es individual, emocional y pertenece a las familias, y la historia en sí, que es producto del conocimiento y la investigación. Porque el problema tampoco es reconocer a las víctimas, es no reconocerlas a todas por igual, utilizando a los muertos de manera oportunista, puesto que hay víctimas en ambos bandos.

De hecho, como menorquina quisiera recordarles un artículo publicado recientemente en el diario *Menorca* del Sr. Joan Pons Moll, una persona nada sospechosa de ser de derechas, ya que se trata del fundador del Partido Socialista de Menorca, PSM, que, contestando a un artículo del Sr. García -aquí presente-, afirmaba estar en contra de los fanatismos de cualquier lado, que en toda guerra se cometen excesos y crímenes de todos los bandos y que no se han de esconder de manera maniquea y menos después de 90 años. Recordaba que, mientras Aurora Picornell en Mallorca era asesinada por los fascistas, su marido, el comunista Heriberto Quiñones, instigó la matanza de 75 personas en Menorca en el barco Atlante.

(Alguns aplaudiments)

Todos crímenes igualmente deleznable. Y añade el Sr. Pons en su artículo: *“per equitat, és de suposar que el Sr. García, en conèixer aquest comportament, també ho deu reprovar”*. ¿Lo reprueba, Sr. García?

Reflexiones estas que valoramos como una llamada a la responsabilidad y a la cordura. De hecho, el Sr. Lamin ha empezado su intervención al principio recordando a 50 víctimas. Muy bien, ¿y el resto?

(Alguns aplaudiments)

Por eso, desde el Grupo Popular, defendemos una memoria que dignifique a todas las víctimas sin excepción, que promueva la convivencia y que evite confrontación partidista. Y es que ustedes han venido instrumentalizando la ley y la han venido aplicando con quien querían y cuando querían. Miren si no el ejemplo de la moción en el Ayuntamiento de Palma, en 2020, de homenaje a las víctimas del bombardeo de Palma, que

la izquierda votó en contra y tumbó incumpliendo su propia Ley de memoria, Sr. Lamin...

(Alguns aplaudiments)

... incumpliendo su propia ley. Y ahora el PSOE pretende rehabilitarse desde la oposición en esta cámara, proponiendo en comisión lo que no hicieron en ocho años, y solo después de que la presidenta Prohens anunciara un homenaje a las víctimas de bombardeos en Palma.

De hecho, durante la legislatura pasada organizaron, el Gobierno de la Sra. Armengol, un homenaje en el cementerio de Maó y entre los homenajeados había participantes activos en los asesinatos del Atlante. O como en su listado oficial de víctimas, del que ha estado hablando aquí la izquierda, donde Pedro Marqués, el asesino del padre Huguet, figuraba como víctima, pero el padre Huguet no, que fue la víctima. Definitivamente, lo que falla es su aplicación de la ley.

(Alguns aplaudiments)

Los discursos grandilocuentes que hemos oído hoy de la izquierda y buenas no casan para nada con sus actos. Así pues, quisiera insistir en el convencimiento de nuestro partido, ya expuesto claramente -como he dicho- durante el debate de la toma en consideración, que nuestro respeto es absoluto hacia todas las personas que sufrieron violencia durante la Guerra Civil y el franquismo, sin distinción de ideología, religión o circunstancias personales. La Guerra Civil fue un fracaso colectivo del que debemos aprender para que nunca vuelva a repetirse.

Por eso, nuestra postura ha sido siempre la misma. La única memoria que apoyaremos es aquella que defienda los valores democráticos, los derechos y las libertades fundamentales, la cohesión entre generaciones y los principios constitucionales.

El Govern ha dejado claro su compromiso con el derecho de las familias a recuperar a sus seres queridos, a identificarlos y a darles una sepultura digna. Por eso, desde el Partido Popular, defendemos y defenderemos la Ley de fosas, que se cumple y se seguirá cumpliendo. En este sentido, hay que poner en valor el trabajo exhaustivo de la Conselleria de Presidencia, que ha iniciado el V Plan de Fosas destinando...

(Alguns aplaudiments)

... a la exhumación de los cuerpos de doce fosas de la guerra: ocho en Mallorca, uno en Ibiza, tres en Formentera, y se han identificado y devuelto a sus familiares ocho víctimas.

Desde el inicio de la legislatura se han colocado diez piedras de la memoria, seis están previstas de colocar más cinco pendientes de legislaturas pasadas. Además de un segundo armario en el columbario de Palma para inhumar los restos de las víctimas halladas fruto de los planes de fosas, y se sigue trabajando.

(Remor de veus)

Y como la izquierda nos adjudica tener un criterio contradictorio respecto de la Ley de memoria, si hemos votado a favor o dejado de votar, quisiera aclararles que el Partido Popular votamos a favor de la Ley de fosas de 2016, claro que sí, pues nadie debe estar desaparecido o en una fosa común. Y votamos en contra de la toma en consideración de la Ley de memoria democrática en 2018 por innecesaria, parcial y partidista. Aun así, como muy bien ha dicho, el Sr. Lafuente, en representación del Partido Popular, estuvo trabajando intensamente para mejorarla y negociando...

(Alguns aplaudiments)

... pero se anunció por parte del partido que si se gobernaba, se modificaría o se derogaría. Si no, miren los *Diarios de Sesiones*. Lo demás son demagogias... lo demás son demagogias y ganas de dividir y confrontar.

Por tanto, en coherencia, en octubre pasado votamos a favor de la toma en consideración y hoy votaremos en contra de la enmienda a la totalidad, porque se puede rendir homenaje a las víctimas sin tener una ley que obligue a pensar de una manera determinada.

Como decía Antonio Escohotado: “La verdad se defiende sola, la mentira necesita ayuda del gobierno”. Defendamos, por tanto...

(Remor de veus)

Defendamos, por tanto...

(Alguns aplaudiments)

Mucha tolerancia estoy viendo, no son capaces de tolerar esto, ¿cómo van a tolerar lo otro?

(Alguns aplaudiments)

Defendamos, por tanto, la memoria con mayúsculas, la del respeto, el perdón, la reconciliación y la convivencia. No usemos el dolor como estrategia ni el pasado como arma. Aprendamos de la historia para no repetirla, pero no la manipulemos para dividir.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

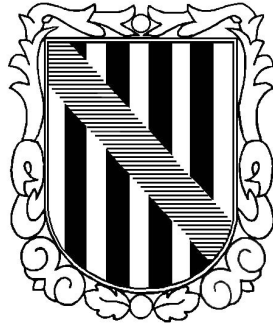
Muchas gracias a todos.

Una vez concluido el debate, pasamos a la votación. Votamos.

23 a favor, 30 en contra.

En consecuencia, queda rechazada la enmienda a la totalidad debatida.

No habiendo más asuntos que tratar, se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
